לגליון זה מצורף דיסק חינם * אלבום החודש!

Ayreon

METAL HAMMER

גליון מס' 10. המחיר 29.90 ₪ כולל מע"מ.

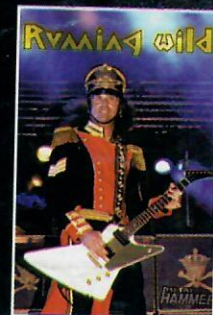
ISRAELI TRUE METAL FORCE

Ozzy Osbourne

Mötley Crüe Ayreon

- Tierra Santa - Sinergy -
- Eidolon - Borknagar -
- Mayhem - Sanctus -
- The Black League -
- Memory Garden-

3 פוסטרים

2086 8535120-000101
מטאל האמר

29.90 ש"ח

BANG YOUR HEAD 2000: - Jacobs Dream - U.D.O. - Rage - Axxis - Saxon - Virgin Steele - Scorpions - Edguy - Running Wild -

METAL HAMMER גליון מס' 10
ISRAELI TRUE METAL FORCE
מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, יריב פרלמוטר,
בועז בר לוי, מאור אפלבוים,
שי ברקוביץ', גידי פרסקי
ניר שילוני, איתי קרש

EU Correspondents
Amit Lwow
Amit@metalhammer.org
Yvette Salthouse
Yvette@metalhammer.org

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Asaf@metalhammer.org
Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
Metal Heart בולוס
Bullos@metalhammer.org

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר
Igor@metalhammer.org

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי
Dani@metalhammer.org

עיצוב גרפי
NoamRaw
Noam@metalhammer.org

עריכה לשונית
רינה חבר
Rina@metalhammer.org

כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail:info@metalhammer.org

המערכת אינה אחראית
לתוכן המודעות

מנכ"ל
גארי שניידר
Garry@metalhammer.org

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel
Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail:info@metalhammer.org
www.metalhammer.org

HEAVY METAL IS THE LAW!

SALEM

ארץ ישראל, שלא כשאר מדינות סקנדינביה, אולי נתברכה בשבעת המינים אך להקות מטאל, ככל הנראה, לא היו כלולות בעסקת החבילה.

המון הרכבים קמו ונפלו לאחר מספר שנים ואפילו בעידן הנוכחי, שכל אחד יכול להוציא דיסק, נבצר ממדינתנו לעלות על מפת המטאל העולמית...
וכמובן שלכל כלל יש את היוצא מן הכלל ובמקרה הזה, מדובר בלהקת Salem, להקת הדגל של מדינת-ישראל, אשר הוציאה שלושה אלבומים מצליחים באירופה, ושנמצאת לפני הקלטת האלבום הרביעי.

אנחנו מדברים על הלהקה הישראלית היחידה שזכתה לחשיפה ב-"Headbanger's Ball" ב- MTV ואפילו נבחרה כאחת מעשר הבטחות המטאל הטובות בעולם.
זוהי ללא ספק אימפריית המטאל הותיקה ביותר בארץ מאז ומעולם.

להקת Salem הולכת להכות שוב, באחת מהופעותיה החיות (והחיות האלה מנגנים כמו חיות בהופעות שלהם), וזה הולך לקרות ב- 29/08/2000 במועדון הברבי (סלמה 40, ת"א) .

הלהקה תנגן חומר משלושת האלבומים וכן חומר מהאלבום החדש. בהופעה יערכו צילומי להקה וקהל, שיהדרו את האלבום החדש וכמו שאומרים- יהיה שמח!

אם רציתם לראות הופעת מטאל ברמה של חו"ל, אך לשלם עליה כמו הופעה מקומית, הנה ההזדמנות שלכם. אסור לפספס... הופעה כזאת, שהיא חגיגה לכל אוהבי המטאל - לא רואים כל יום.

ANTHRAX

לפי Scott Ian, Anthrax עזבו את סיבוב ההופעות Maximum Rock 2000, לא בגלל הכסף. אבל, הוא לא מגלה פרטים נוספים, עקב בעיות משפטיות. אבל הוא כן ביקש שהמעריצים של Anthrax ידעו, שהם לא ישתתפו בשאר הסיבוב ושעליהם לדרוש החזר כספי. הוא גם אמר על הלהקה "שהם מדוכדכים ומאד מאוכזבים, הם מרגישים שעבדו עליהם".

בניגוד להערות של Ian, Charlie Benante מגלה ש-"זה כן עניין של כסף", אבל לא יכול היה להגיב באותו זמן. עכשיו סיבוב ההופעות מורכב מ-Megadeth ו-Mötley Crüe, עם תוספת של חמש-עשרה דקות לסט של Mötley Crüe, ו-Megadeth לעומת זאת, לא דקה אחת יותר... Mötley Crüe עדיין לא הגיבו...

Sinner סיימו את סיבוב ההופעות המאד מוצלח שלהם עם Dio, כהפתעה בסוף הסיבוב הוזמן Mat Sinner על-ידי Ronnie James Dio להשתתף בפרויקט Rock 'N Aid 2 ולכתוב שיר לאלבום. האלבום שיצא, "Children Of The Night", יוקלט בלוס אנג'לס בדצמבר וכולל את כל המי ומי של סצנת ה-metal.

ICED EARTH

אחרי הצלחתו של הגיטריסט ומנהיג הלהקה Jon Schaffer, Iced Earth חוזרים לעניינים, עם הפרויקט Demons & Wizards.
Richard Christy הוא המתופף החדש בלהקה, ויופיע איתם השנה בפסטיבל Wacken Open Air בגרמניה, לפני שיכנסו לאולפן להקליט את אלבומם הבא "Horror Show". האלבום בנוי מסיפורים המבוססים על מפלצות מפורסמות כמו דרקולה, פרנקנשטיין, המומיה, איש הזאב, פנטום האופרה, האיש הבלתי נראה, היצור מהלגונה השחורה, ג'ק המרטש ועוד. האלבום החדש צפוי לצאת בינואר 2001.

SIX FEET UNDER

Killer covers

Six Feet Under פירסמו את רשימת השירים שייכנסו לאלבום ה-covers שהם יוציאו בחודש אוקטובר השנה. הרשימה מרשימה ועונה לכל טעם: מ-Scorpions ו-Accept ועד Dead Kennedys ו-Venom.

BLIND GUARDIAN

Hansi מ-Blind Guardian מעדכן אותנו בשם להקתו: "היי, רק להודיעכם על המצב הנוכחי: שבעים-אחוז מהשירים כבר מוכנים. בנוגע לטקסטים: יהיה נושא מרכזי לכל שיר. המוסיקה היא התפתחות ישירה של "Nightfall.." ו-"Imaginations..", למרות שיהיו גם כמה הפתעות, כמובן. לפחות שיר אחד (הארוך ביותר שכתבנו עד כה - שתים עשרה דקות) יוקדש ל-J.R.R. Tolkien. או שיעסוק ב- War Of Wrath והתוצאות הסופיות עבור House Of Feanor, יותר נכון השריד האחרון... או שזה יספר לנו על Rings Of Power ו-The Third Age. כמו שזה, למרבית הפליאה כמה דברים שצריך רק לאסוף, הכל על קסטה.
זמן ההפקה המשוער הוא בין שלושה לשישה חודשים. אנחנו בהחלט נתחיל את ההקלטות באחד מימי אוקטובר. את האלבום נפיק עם Charly Bauerfiend. האלבום לא יצא לפני מאי ולא יצא אחרי אוקטובר 2001. אנחנו נמשיך לעדכן אתכם".

Ayreon

THE STORY OF THE MIGRATOR

Arjen Anthony Lucassen, האיש מאחורי פרויקט Ayreon הוא תופעה יוצאת דופן בסצינת הרוק ההולנדית וזאת בלשון המעטה. הוא מפיח חיים חדשים במושג 'אופרות רוק - הישנות והטובות', אמנים רבים וטובים לוקחים חלק בהרפתקאותיו המוסיקליות. הוא גם מוכר מספר מרשים של אלבומים, בלי להופיע אפילו בהופעה אחת.

בשנות ה-80' המוקדמות הוא הקליט שני אלבומים מדהימים עם Bodine ואחר-כך הוא עבר ל-Vengeance. עם להקה מצליחה זו הוא הקליט ארבעה אלבומים. ב-1998 עבד איתם שוב כמלחין וכמוסיקאי, על אלבום החזרה שלהם "Back From Flight 19". שאר שנות ה-90' הוקדשו לקרירת הסולו שלו. תחת הכינוי Ayreon יצאו חמישה אלבומים:

"The Final Experiment" (1995)
"Actual Fantasy" (1996)
"Into The Electric Castel" (1998)
"Universal Migrator Parts I and II" (2000)

באחרון השתתפו ענקי המטאל כמו Bruce Dickinson, Fabio Lione, Ralf Scheepers, Andy Deris ו- Timo Kotipelto.

החלטנו לברר עם האיש שמאחורי Ayreon איך מבצעים פרוייקטים גרנדיוזיים כאלה.

dream sequencer system onli

i will now take you back

to th e before the big

and ch of the very

First soul c e unive

grator.

however, sys p s

require conforma of ris

factor.

no user er preincarna

this far before.

are you sure you want

to continue?

ARJEN
TIMO
LANA
DAMIAN
RALF
FABIO
BRUCE

Arjen, מה שלומך?
בסדר גמור. תודה.

לפני שנתחיל, אני רוצה לברר אם אני מבטא את שמך נכון. זה אריאן, נכון?
נכון מאד! אני די מופתע, כי רוב האנשים מבטאים את זה כ"ארג'אן". כל הכבוד!

ולפרוייקט שלך קוראים Ayreon?
נכון.

אז מתברר שאני לא כל-כך מטומטם כמו שחשבתי! תשמע אתה בן אדם עסוק, הוצאת לאחרונה שני אלבומים חדשים?
כן. עבדתי על שניהם במשך השנתיים האחרונות, שבעה ימים בשבוע בלי חופשות, בלי סופי שבוע... כן, אפשר להגיד שהייתי אדם עסוק מאד.

אז יצאת לחופשה עכשיו או שאתה כבר עובד על משהו חדש?
למען האמת נפלתי לתוך "החור השחור", אין לי שום רעיונות כרגע... זה קורה אחרי שמוציאים אלבום, אין מה לעשות - ככה זה. אתה מרגיש ריקנות, אין לך שום רעיונות חדשים וזה נורא. כמו שאמרתי כבר - אין מה לעשות, כולם עוברים את זה. בסופו של דבר אצא מזה בעוד שבועיים והכל יהיה בסדר.

באיזו חברה יוצאים האלבומים שלך?
אני חתום בחברה הולנדית בשם Transmission Records.

הוצאת שני אלבומים, יש הבדל בין הראשון לשני?
יש הבדל גדול: האלבום הראשון מאד רך, אפשר לומר שהוא נעשה בסגנון של Pink Floyd. האלבום השני הוא אלבום כבד, אלבום heavy metal אמיתי. כך שיש הבדל עצום הן מבחינת העלילה והן מחינה המוסיקלית.

אני חייב לשאול אותך משהו, למרות שאני בטוח שנשאלת כבר אלף פעם אותה שאלה. איך השגת את כל השמות הגדולים האלה, את כל האנשים המפורסמים שהשתתפו בפרוייקט? הם עשו את זה בחינם או שבזבזת המון כסף?
הרבה אנשים עשו את זה בחינם ויש אורחים שהיו מאד יקרים ועלו לי הרבה כסף. בסך-הכל כל הפרוייקט הזה היה דבר מאד יקר מבחינת הוצאות. אבל זה משתלם. Bruce Dickinson השתתף בפרוייקט הזה והרבה אנשים התחילו להתעניין ב-Ayreon כי הם שמעו ש-Bruce שר שם. מצד אחד- Bruce הוא זמר ענק ומצד שני -זה עוזר לקדם את האלבום. עבדתי עם שלושים מוסיקאים על הפרוייקט הזה, אחדים מהם הכרתי כבר בעבר וכמה מהם הכרתי רק עכשיו כשהתחלנו לעבוד ביחד...

די הופתעתי לראות את כל האנשים שאני מעריץ אישית ב-Ayreon: Bruce Dickinson, Ralf Scheepers, Fabio Lione, Andi Deris ו-Timo Kotipleto. איך הם כולם הגיעו? מה, הם שמעו ש-Bruce משתתף ואז כולם התנפלו על ההצעה?
מה שקרה הוא ש-Sanctuary הם גם מנהלים אותי, Iron Maiden ו-Helloween. הם בעצם נתנו ל-Bruce את אחד האלבומים הקודמים שלי "Into The Electric Castle" שיצא ב- 1988, והוא באמת אהב את האלבום הזה. הוא מיד אמר שהוא רוצה להיות חלק מהפרוייקט הזה. אבל לי לקח שנה כדי 'להכניס' אותו לאולפן, כי הוא היה עסוק מאד בקריירת הסולו שלו ואז הוא חזר ל-Iron Maiden. אבל אני המשכתי להציק לו ויום אחד שנינו היינו באולפן ההקלטות. אני לא חושב שהוא היה הסיבה לכך שמוסיקאים אחרים, שהזכרת קודם, הצטרפו אלי. שאר החברה הכירו את Ayreon מזמן ורצו לעשות את זה. Ralf Scheepers מ-Primal Fear, Andi Deris מ-Helloween הם אלה שהציעו את שירותם. כנ"ל Fabio Lione מ-Rhapsody. הבסיסט של Rhapsody- Alessandro Lotta הוא מעריץ שרוף של Ayreon.

אני יודע שלא תאמר לי כמה שילמת לחבר'ה האלה, אבל בערך, על איזה סכומים אנחנו מדברים? כמה כסף החבר'ה האלה מבקשים על שיר אחד. מאות דולרים, אלפי דולרים?
אלפי דולרים...

מה, חמשת אלפים, עשרת אלפים?
אני לא אגיד לך, אבל היית קרוב. זה באמת עולה המון כסף, אבל זה באמת שווה כל דולר. היה אדיר לעבוד עם אנשים שגדלתי על המוסיקה שלהם. למשל, Bruce. הייתי מעריץ שלו עוד כשהיה ב-Samson, כך שאתה יכול לתאר לעצמך מה זה היה בשבילי לארח אותו באולפן שלי בעודו שר שיר שלי!

מבחינת העלילה, האלבומים האלה הם המשך של האלבום הקודם בו אני מספר שהעולם יבוא אל קצו בשנת 2084. האלבום השני מתחיל במאה ה-22 במושבה במאדים והם בנו מכונה המכונה The Dream Sequencer והמכונה הזאת מאפשרת לך לחזור לחיים הקודמים שלך. אז בחור אחד נכנס לתוך המכונה הזאת וחוזר לחייו הקודמים על פני כדור הארץ. זה מה שקורה באלבום הראשון. בחלק השני הוא מגיע יותר רחוק ומנסה לברר מאין מגיעה הנשמה של בני האדם...

אז כל החבורה הזאת הגיעה אליך או שהיית צריך לנסוע עד אליהם?
הרבה מהם הגיעו אלי, אבל גם אני הייתי צריך לנסוע לפעמים. למשל פעם הייתי צריך לנסוע עד ללוס אנג'לס, פעם אחרת טסתי לגרמניה. היו גם מקרים ששלחתי לאנשים חומר, הם הקליטו ושלחו לי בחזרה. אם הייתי מטיס את כולם או אם הייתי טס אליהם, זה היה הופך לפרוייקט יותר יקר ולא הייתי יכול לעמוד בכל ההוצאות האלה.

אז יש סיכוי להחזיר את ההשקעה? לאיזו כמות של מכירות אתה מצפה בסופו של דבר?
בינתיים הכל הולך נהדר. עד עכשיו נמכרו שמונים-אלף עותקים רק באירופה. זה לא רע...

שני האלבומים האלה ("The Dream Sequencer" ו-"Flight Of The Migrator") יצאו בנפרד, כלומר, האנשים יכולים לבחור מה לקנות - את הראשון או את השני או את שניהם ביחד?
נכון, זה המצב. הסיבה העיקרית שזה לא יצא בפורמט של אלבום כפול היא ששני האלבומים כל-כך שונים זה-מזה, שאי-אפשר להכריח אנשים לקנות את שניהם רק בגלל שהם אהבו אחד מהם. כך הם יכולים לבחור.

אתה חושב שהשני יצליח יותר מהראשון?
כן, בהחלט כן. בהתחלה שני האלבומים זכו להצלחה שווה, אבל עכשיו הגיע התור של ה-metalheads שקונים את "part 2..." כי זה אלבום metal לכל דבר. לדעתי יש יותר metalheads המחפשים מוסיקה טובה מאשר אנשים אחרים וגם זה מוסיף...

האם יצא לך להופיע עם Ayreon? לדעתי זו משימה בלתי אפשרית להעביר את כל ההפקה שלך אל הבמה.
נכון, מצד אחד זה בלתי אפשרי מבחינה מוסיקלית ומצד שני זה בלתי אפשרי מבחינה טכנית-גיאוגרפית. קשה מאד לאסוף את כולם, מכל רחבי העולם, אפילו להופעה אחת. אני חושש לחשוב כמה זמן היה לוקח לי לאסוף את כולם, לעשות חזרות וכו'. אני מעדיף להיות יצירתי ולהתחיל לעבוד על האלבום הבא. למען האמת הופעתי הרבה בחיים שלי, הייתי בלהקות metal משנת 1980, ואני מרשה לעצמי להגיד שקצת נמאס לי... כל הקטע של sex drugs and rock'n'roll... אהבתי את זה כשהייתי צעיר יותר, עכשיו נהייתי פלוץ זקן... חה...חה.. מותר לי להגיד פה פלוץ?

כן, עם המילה הזאת אין לנו בעיה. עוד דבר אחד: ספר לנו בקצרה את הסיפור שמאחורי האלבומים האלה?
מבחינת העלילה, האלבומים האלה הם המשך של האלבום הקודם בו אני מספר שהעולם יבוא אל קצו בשנת 2084. האלבום השני מתחיל במאה ה-22 במושבה במאדים והם בנו מכונה המכונה The Dream Sequencer והמכונה הזאת מאפשרת לך לחזור לחיים הקודמים שלך. אז בחור אחד נכנס לתוך המכונה הזאת וחוזר לחייו הקודמים על פני כדור הארץ. זה מה שקורה באלבום הראשון. בחלק השני הוא מגיע יותר רחוק ומנסה לברר מאין מגיעה הנשמה של בני האדם... בקיצור זה סיפור ארוך. צריך להקשיב לאלבום ולקרוא את כל המילים.

מישהו סיפר לי שעומד לצאת סרט מצוייר המבוסס על אחד האלבומים שלך. זה נכון?
זה עומד להיות סרט מצוייר תלת-ממדי. להערכתי ייקח לפחות שנתיים לעשות את זה. והאמת היא שאני מאד מתרגש.

Arjen, אני מודה לך מאד והרבה הצלחה עם "Universal Migrator".
תודה לך.

Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

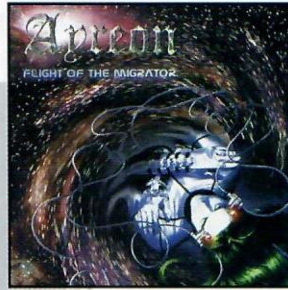
METAL HAMMER ISRAEL VOL. 10 What's On Your CD:

Mr. Universe
Gillan
Live At BBC - 79/80
Angel Air Records

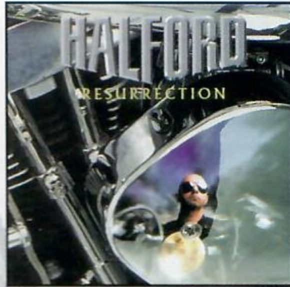
Sons Of Thunder
Labyrinth
Sons Of Thunder
Metal Blade Records

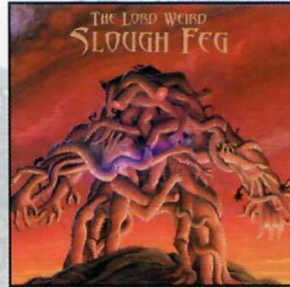
Journey On The Waves Of Time
Ayreon
Flight Of The Migrator
Transmission Records

A Long Green Day
Memory Garden
Mirrage
Metal Blade Records

Resurrection
Halford
Resurrection
Sanctuary

Sky Chariots
Slough Feg The Lord Weird
Down Among The Deadmen
Dragonheart

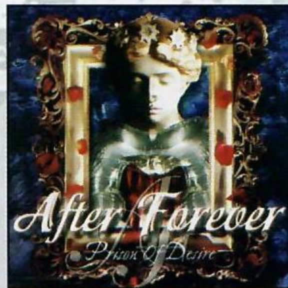
Tierras de Leyenda
Tierra Santa
Tierras de Lienda
Locomotive Music

Rome Is Burning
Erik Nolander
Into The Sunset
Transmission Records

Metal Icarus
Angra
Fireworks
Paradoxx Music

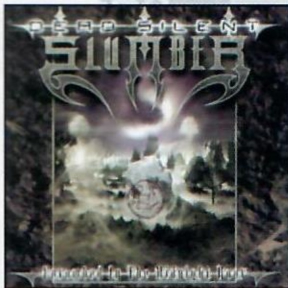
Follow In The Cry
After Forever
Prison Of Desire
Transmission Records

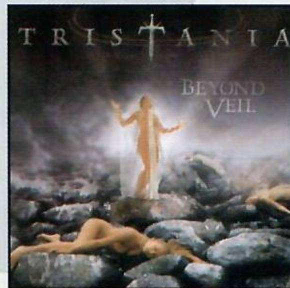
The Beloved's Cry
Orphaned Land
The Beloved's Cry
MDMA

Digitrap
Opprobrium
Discerning Forces
Nuclear Blast

Rising The Suicide Chalice
Dead Silent Slumber
Entombed In The Midnight Hour
Hammerheart Records

Angina
Tristania
Beyond The Veil
Napalm Records

Fields Of Fire Heavens Of Hate
Necromicon
Peccata Mundi
Hammerheart

mod. seamaster

Open Your Eyes

mod. crab

New Tatoo Same Band

MÖTLEY CRüE

האופנה בעולם המטאל משתנה כל כמה שנים, זוכרים את הט'ראש? את הפאנק מטאל? מה עם הדת' והדום? נכון לשנת 2000 ועד להודעה חדשה, האופנה השלטת היא האדידס מטאל.

ישנן כמה להקות בודדות המסוגלות לשרוד בשינויי האופנה הללו כמו Metallica, דוגמא אחרת היא Mötley Crüe, שאחרי כמעט עשרים שנות קיום ומכירות היסטריות של שלושים וחמישה מיליון עותקים מאלבומיה, חוזרת עם תקליט אולפן שמיני "New Tattoo". Mötley Crüe אף פעם לא הכתה שורשים בישראל, למרות שההצלחה המדהימה שלה בארה"ב סללה את הדרך להצלחה הגלובלית של להקות כמו Guns'N'Roses ו-Poison. Mötley Crüe תמיד נחשבה לאחת מהלהקות הפרועות בעולם שהפכה את הקלישאה של rock star למיתוס נשגב.

לכבוד צאת האלבום החדש, שוחחתי עם סולן הלהקה Vince Neil, בראיון ראשון של הלהקה לכלי תקשורת ישראלי כלשהו.

לאחר שני אלבומים כושלים, שאחד מהם היה "Swine Generation", Mötley Crüe, ניסו לרכב על גל-האופנה העכשווי. "New Tattoo" נשמע כאלבום אינטגרלי ומוצלח של הלהקה. מה גרם ללהקה לחזור לשורשים ולא לנסות להמציא את הגלגל מחדש?
זה בדיוק מה שקרה לנו, באלבום הקודם. עשינו ניסויים עם הסאונד העכשווי, ועבדנו עם מפיק שלא בדיוק הבין מה רצינו וזה גרם לנו להתרחק מהסאונד האמיתי שלנו. לעומת זאת, באלבום הזה שאלנו את עצמנו, מה הדבר שעשה את Mötley Crüe ללהקה נהדרת, כלומר, הלכנו אחורה ולי התקליט נשמע כשילוב של "Shout At The Devil" ו-"Dr. Feelgood", שהם התקליטים הטובים שלנו. לקחנו את הסאונד ואת הגיטרות המלוכלכות מ-"Shout At The Devil" ואת הפזמונים המנופחים והתופסים מ-"Feelgood"והתוצאה, לדעתי, היא התקליט הכי טוב שה-Crüe אי-פעם הוציאה.

בשנים האחרונות המדיה האמריקאית לא הראתה עניין במוסיקליות של הלהקה, אלא רק בהרגלי המיטה והאלימות סביב הלהקה, כל זה השתנה לקראת צאתו של "New Tattoo", שלפי הסימנים המוקדמים אמור להחזיר את Mötley Crüe לצמרת הרוק האמריקאי.
אין לנו ממש ציפיות, אנחנו רק רוצים להוציא את האלבום. אבל, כרגע הוויברציות מהתעשייה מאד טובות, במיוחד עם הסינגל "Hell On High Heels", שהוא מעין ה-"Girls Girls Girls" של המילניום החדש המושמע בתדירות גבוהה ברדיו ובטלויזיה. אנחנו לא חושבים על כמות

מסוימת שאנחנו רוצים למכור, כי זה לא מעניין אותנו, יש לנו מספיק כסף, אנחנו רק רוצים שיאהבו את האלבום הזה."

אחרי ש-Tommy Lee, המתופף הידוע לשימצה של הלהקה, עזב בשנה שעברה - "New Tattoo" הוקלט לראשונה עם מתופף חדש Randy Castillo, לשעבר המתופף של Ozzy, לפי דבריו של Neil, השינוי הוא רק לטובה.
זה היה מסריח מה ש-Tommy עשה. היינו חברים שלושים שנה, עוד מתקופת התיכון, פתאום זה השתנה, הוא אפילו לא היה מספיק גבר כדי להגיד לנו שהוא עוזב, שמענו את זה ברדיו, הוא אפילו לא דיבר אתנו ישירות, אלא רק דרך העו"ד שלו. אבל זה לטובה. הוא עושה את המוסיקה המסריחה שלו, שמתיימרת להיות ראפ ואנחנו את שלנו.
Vince למעשה לא טרח לשמוע את אלבום הסולו של Lee "Methods Of Mayhem"
שמעתי רק את הסינגל הראשון שלו "Get Naked", וגם זה לא מרצון, הוא פשוט לא הפסיק לנגן את זה, בכל מקום שרק היינו בו".

מצד שני זו חוויה לעבוד עם Randy. הוא הקליט את כל התפקידים שלו בשלושה ימים. הוא מקצוען אמיתי. הוא גם השתלב בצורה מפליאה בכתיבת השירים של הלהקה. אני חושב ש-Randy הוא מה שנקרא מאה אחוז רוקר. זה היה הרבה יותר קל וכיף להקליט איתו מאשר זה היה אי פעם עם Tommy, שהחליט שהוא לא רוקר יותר אלא ראפר. הוא חושב שאם הוא פתאום לובש חולצה של Snoop Dog, אז הוא פתאום אלטרנטיבי וחלק מהם. בלעדיו היה לנו חופש לעשות מה שבאמת רצינו וזה אלבום רוק אמיתי.

להקות באות והולכות מאור הזרקורים, לעומת זאת בעשרים שנות קיומם Mötley Crüe תמיד נשארו במעמד של להקת על. שאלתי את Vince אם נראה לו שאיזו שהיא להקה פופולרית תוכל היום לשחזר את ההישג הזה שלהם.
"אני לא בטוח, כי אני מאמין שהמוסיקה תהפוך להיות יותר מטאלית ויותר סביב הרוק נ' רול, מאשר מה שהיא היום, שכולם נוגעים באלמנטים של ראפ ושל אלקטרוניקה, במיוחד הלהקות המובילות כמו Korn, שאני אוהב ו-Limp Bizkit, שהם כבר יותר מדי ראפ לטעמי. אני מעריך ומקווה שאנשים יתחילו לחזור למוסיקה עם פזמונים חזקים, מלודים ואנרגטים כמו שלנו, כי אני בטוח שבשלב מסוים ימאס להם, כמו לי, מלהקות כמו Limp Bizkit, שהן רק מדופרסים ועצבניים כל הזמן. מוסיקה היא בעיקר בשביל הכיף ולא כדי להיות מדוכדך או עצבני.

ל-Mötley Crüe יש קשר חזק לעולם הפורנו. זוהי עובדה ידועה שחברי הלהקה בילו רבות במחיצת כוכבות פורנו, ואפילו הפכו לכוכבים בעל כורחם כאשר קלטת הפורנו של Tommy Leeואשתו לשעבר Pamela Anderson יצאה למכירה. לפני כשנתיים התווספה אליה קלטת נוספת בה נראה Vince Neil מבצע את זממו בכוכבת הפורנו Janine, אגב שתי הקלטות הופצו ללא רשותם של הכוכבים.
לא יכולתי למנוע את ההפצה של הקלטת, אחרי כל הרעש של הקלטת של טומי ופמלה, החלטתי שאם אני אשתוק, הרעש סביב הקלטת יעלם וזה בדיוק מה שקרה, לא שזו בושה לזיין מישהיא כמו Janine, אבל זה די מבעס שבשלושים דולר כל אחד יכול לקנות את הפרטיות שלך

באלבום החדש ישנו שיר מחווה לתעשיית הפורנו- "I'm In Love With A Porno Star". Vince מפרש את ההקשר:
"זוהי מחווה לתעשייה הנפלאה הזו ולכל הבנות שדאגו לשעשע אותנו בלילות בודדים"
לסיום ביקש Neil לציין בבנאליות כמו כל מרואיין אחר, "אנחנו מתים להופיע בישראל, גם אם לא נמשוך קהל גדול. תקשיבו לתקליט החדש שלנו ואני מקווה לבוא ולחלוק עם הקהל הישראלי את דרך החיים של ה-Crüe.
Asaf Bar Lev

"I remember the future, a new beginning of time", זו השורה המסיימת את האלבום והמשקפת יותר מכל דבר אחר את כוחו ותוכנו. התחלה חדשה ל-Mayhem כהרכב שהחליט שוב לגרום שוק וללכת על כל הקופה?

Mayhem תמיד היתה הרכב שאנשים אהבו או שנאו ואני בטוח שגם הפעם זה יהיה המקרה, אני רוצה להסביר ובצורה מעמיקה מה שניסינו ליצור באלבום הזה: "Grand Deceleration Of War" היא הכרזת מלחמה כוללנית נגד דברים שהפכו למובן מאליו בשגרת חיינו, דברים שדרכם רצינו לראות את עצמנו מימי קדם ועד היום, אך המציאות טפחת על פנינו ונאלצנו לראות את עצמנו מקבלים אותם כמובן מאליו, כחלק מהשגרה הנורמטיבית, קונפורמיסטית של חיי היום יום ולאחר מכן למצוא את עצמנו במצב מלחמה ועימות אתם כשאנו חשים סלידה מצד אחד ואכזבה עמוקה מצד שני "Grand Deceleration Of War" זו הכרזת המלחמה שלנו וכמו במלחמה יש רגעי לחץ-מהירות- תגובה, כך גם באלבום שהוא משקף תחושות ורגשות.

משקף רגשות... Euronymous הגיטריסט ומנהיג הלהקה (*שנרצח באוגוסט 93*) טען בעבר בראיון ל-Kerrang שאיבד את רגשותיו ואת היכולת לחוות רגש והנה האלבום החדש מביא את Mayhem לשיאי רגש ותחושה שנראה לי שמישהו מתהפך בקברו...

טוב שהעלית את הנושא הזה כי זה מקשר אותי אוטומטית לתשובה שרציתי לענות לך, אנשים כמו Euronymous ו-Dead (*הסולן הקודם של Mayhem שהתאבד בחורף 91*) ראו את ה-black metal בצורה מסוימת, לא מתפשרת ומאד ברורה, הוא לא התכוון מפורשות 100% לאובדן רגש, אלא למצב שבו בעולם מכני ותעשייתי וחברה חומרנית אבד כל הרגש והפך למכונה והזעם כנגד מוסדות הדת - הכנסייה והאוכלוסייה האנושית ככלל גורם לו לאבד רגש, סיפור דומה היה גם עם Dead מבחינת הדעות, אני חושב שהוא היה עוד יותר קיצוני, אבל (וכאן ה"אבל" הגדול) מה שהאמנו בו ורצינו בהתחזקותו הפך עם השנים לשקרי בדיוק כמו מה שיצאנו אז כנגדו, גם למוסיקה קיצונית ול-black metal קשה כבר להביע

הכרזת מלחמה!!

קצב התיפוף המלחמתי הכה בראשי ללא הרף, שביבים של מה שהיה פעם חלום על איך שרצינו לראות את עצמנו ושביבים של עירוניות וחיים אפורים, מגמתיים וריקים מתוכן ובתוך כל זה קולו של Maniac "גוויעת הנצרות, רחמי הדת החולות, אלוהי העיוות, אנו מצאנו דרכינו..." אלבומם החדש של מוליכי ה- black metal וממציאי מוסיקת המוות Mayhem עושה את השמעת הבכורה במערכת שלי... לא אלאה אתכם בשאלות וסיפורים על ימי Euronymous העליזים, אלא ניגש ישר לעניין ולשיחת עומק עם הסולן הכריזמטי ביותר ב-black metal הלא הוא Maniac.

רגשות מפני שהסצינה הזו התמלאה בתעשיית כסף, להקות פוזאיסטיות, קונדומים של Dimmu Borgir וכ"כ הרבה שטויות שהוציאו את כל האוויר מהמפרשים, חשבנו פעם שזו מוסיקה לאינדיבידואל רדיקלי, חושב במוחו ובעל קווי מחשבה לא שגרתיים וחוש ארטיסטי מפותח, תגיד לי את מה נשאר מזה? איזה אינדיבידואליזם אתם מוצא כיום בסצנה הזו? איזו מחשבה רדיקלית א-קונפורמית? מה נשאר מהחזון והאמונה ממה שהיה אז כ"כ אמיתי, זה מעורר תחושות גועל וזעם כאחד וזה גרם ל-Mayhem שתמיד היתה להקה שפיתחה זרמים קיצוניים, לחפש כיוון שמבדיל אותנו מן הלהקות האחרות, כיוון קיצוני ואינדיבידואלי לנו שיעמיד את היצירה שלנו מעל לזרמים האופנתיים שבז'אנר, "Grand Deceleration Of War" הינו הכרזת מלחמה גם כנגד הדברים האלו, נגד מה שבמידה רבה כבר המצאנו-דחפנו, אך הפך ע"י אחרים למוצר צריכה כמו חלב ובירה ובזה ועקב כך אנו חייבים להבדיל את עצמנו מכך וליצור קיצונית חדשה.

אני חייב לומר שהצלחתם, אני בטוח שהאלבום יצור אותה תגובה שיצר ה-black metal בתחילת דרכו, חלק שונאים את זה ורואים בזה ז'אנר מוקצה וחלק, אותו חלק אינדיבידואלי ובעל חוש ארטיסטי קיצוני מפותח מאמץ את האלבום לחיקו...

הלוואי וזה מה שאכן יקרה מפני שבמקרה כזה יצרנו לעצמנו את התגובה שתמיד רצינו, זו לא מוסיקה לכל אחד ואחד, אלא משהו אחר בעל כובד אומנותי עמוק הרבה יותר, יכולנו בקלות רבה ליצור "De Mysterius Dom Sathanas" חלק שני אבל מה הטעם בזה? להישמע כמו Marduk שאלבום אחד נשמע כמו הקודם שנשמע כמו הקודם, כשבעצם האלבום הכי טוב שהם עשו היה ב- 92' ומאז זה מיחזור, תשאירו את המיחזור לניירות, אני לא ממחזר אומנות ולא רוכב על אפנות, ההפך - אני מייצר אומנות שמנתצת אפנות במטרה ליצור שבילים חדשים שטרם דרכו בהם.

האלבום נכתב ב-4 שנים מאז "Wolf Liar Abyss", אלבומכם האחרון שהיה בעצם MCD, הייתם מסוגלים לכתוב אלבום כזה בשנה?

בשום אופן לא, זה לא כמו לכתוב אלבום בן 10 שירים של 6 ריפים כל אחד ולנגן בחדר החזרות, זה אלבום שנכתב בעיקר בבית ועקב ראייה מציאותית מסוימת משולבת באינטלקט בעל קווי אופי רדיקלים של יוצריו, קשה מאד עד בלתי אפשרי להגיע לרמות כאלה של עומק יצירתי בשנה אחת, גם בין "De Mysterius Dom Sathanas" ל-"Wolf Liar Abyss" היו 4 שנים.

כולכם בסביבות שנות ה- 30 לחייכם, בעלי רקע מוסיקלי עשיר ופז"ם ענק ב-metal, האלבום מכוון לדעתך יותר אל אנשים בשכבת הגיל שלכם פלוס מינוס, או שגם ילדים בני 17-16 יוכלו להתחבר אליו?

שאלה מצוינת, אמנם אנחנו בני 30, פלוס מינוס, אבל לא, התשובה שלי היא כזו, מה שיניע את הבנאדם אם להתחבר ולאהוב את "**Grand Deceleration Of War**" זו האישיות שלו וסוג החשיבה שלו ומידת המפותחות שבו, זה אלבום שיצא במלוא העוצמה מגד הזרם ונגד כל מה שמקובל גם בחברה וגם במוסיקה. אני מאמין לפיכך שאנשים בעלי גוון אישיות קונפומיסטי שאוהבים מוסיקה לפי אפנות לא יאהבו את האלבום (*אלא אם החברים שלהם יאהבו אותו...*), אבל אנשים שחושבים לעצמם, אנשים מושפעים מהלכי רוח כאלו או אחרים, אנשים היוצרים לעצמם מתוך אותנטי וכנות אומנותית יאהבו ויתחברו לאלבום מאד. מה אתה חושב עליו?

בכנות?
רק בכנות!

זה אלבום שנמצא מעל ה-black metal וגם מעל ל-metal בכלל. לא מדובר באלבום המושפע מאיזה שהם קודים מוסיקליים או חוקים לא כתובים של סגנונות, מדובר באלבום שמוכיח שאפשר ליצור אמירה קשה, נוקבת וקיצונית מלווה במוסיקה קיצונית ולהישמע מקורי, אמיתי וכנה, ואני אוהב את האלבומים הקודמים במידה לא פחותה, אבל עושה לי טוב בלב לראות אתכם מעיזים ללכת שוב קיצוני ולקחת את כל הקופה...
אני מאד שמח ממה שאמרת וזה בדיוק מה שרצינו ליצור ואלה הסיבות שבגללן רצינו שאנשים יאהבו את האלבום.

האלבום קיבל גם ביקורות מצוינת אצלנו ב-Metal Hammer.
יצא לי לראות ולמרות שהבנתי אולי 4 מילים, ראיתי את הציון הטוב, אני יודע שיש לנו קהל חזק מאד בישראל כבר הרבה מאד זמן, קיבלתי גם תמונות של מעריץ שלנו מישראל שקעקע את הלוגו שלנו על כל הבטן, אני מוקיר תודה לכל האנשים האלו מפני שהם עשו אותנו מה שאנו, בלעדיהם אין Mayhem, אנשים כמו הבחור הזה גורמים לי להרגיש שיש בשביל מה ליצור ויש לנו קהל שילך איתנו לאורך כל הדרך ומלווה אותנו שנים ארוכות, אל תשכח ש-Mayhem קיימים כבר מ-85'.

ניגנת תקופה מסוימת ב-Eibon שזה הרכב Old school black metal ביחד עם Satyr, Philippe Anselmo והסולן של Necrophagia ופרשת. מה קרה שם?
כל הרעיון של Eibon התחיל בתור נגינה לכייף, מעיין פרויקט צד של כולנו בו אפשר להתפרע ולנגן old school בלי מחויבות, ברגע שזה הפך לעבודה על תקליט ונהיה יותר רציני החלטתי שאני פורש, יש לי כרגע את Mayhem שעובדת full time ולא אוכל להקדיש זמן ל-Eibon, אם נצטרך לעשות תקליט ולהופיע, אני עדיין נורא אוהב את המוסיקה שלהם ונורא מקווה שהתקליט הזה יצליח כי החומר שלהם ממש טוב.

שמתי לב שאתה מתפקד גם כמבקר אלבומים במגזין ה-metal, Nordic Vision מנורבגיה?
אני מקבל שם 10 אלבומים כל חודש ואמור לתת ציונים ולהמליץ, הדבר האחרון שהמלצתי עליו היה "**Rebel Extravaganza**" של Satyricon שזה אלבום מדהים! אחלה תקליט, אני אוהב מאד אותם ואת Dark Throne.

השירה שלך באלבום החדש מאד, מאד מגוונת, איך הגעת פתאום למסקנה על שימוש במגוון כה רחב של קולות?
השירה צריכה לזרום יד ביד עם המוסיקה ולתת תחושה זהה, לכן רציתי לתת את כל מה שאני יכול מבחינת שירה, לפעמים בשיר אחד אני שר ב-3-4 סוגי קולות וזה הולם את האווירה שבשיר ומשתנה ומתפתח בהתאם לה, כבר ב-"Wolf Liar Abyss" בשיר "Symbol Of Bloodshed" שרתי בצורה שמזכירה חלק מהשירה באלבום החדש, כבר אז אנשים היו מופתעים מהשירה.

המתופף Hell Hammer מפגין באלבום הזה את היכולת שלו, שמעתי כמעט 20 אלבומים שהוא תופף בהם וזה בהחלט היהלום שבכתר, תיפוף מכונת ירייה מדהים ובסטנדרט גבוה ביותר.
אני מנגן איתו כבר 13 שנה ובכל פעם אני המום מחדש! הבנאדם פשוט מכונה! אני חושב שהוא עושה עבודה יפה ב-Arcturus, עם Kovenant אני הרבה פחות מתחבר, אבל הוא מתופף יוצא דופן, אין ספק בדבר.

יצא לכם לפני האלבום הזה אלבום הופעה, שני במספר.
כן, אבל הראשון איתי כזמר, רצינו לתת הופעה בהרכב החדש, יצאה גם קלטת וידאו דרך אגב, מסיבוב ההופעות של "Wolf Liar Abyss", החומר שהיה בדיסק ההופעה עיקרו מ-"Death Crush" ומ-"...Wolf".

ההופעה החדשה בעלת פוטנציאל למשהו גרנדיוזי שלא נראה עד כה, עם חומר כזה על הבמה...
הכל תלוי בתקציב שיעמוד לרשותנו, אבל אני מבין למה אתה מתכוון והלוואי שנצליח, ההופעה הראשונה של התקליט היתה ב-Dynamo, פסטיבל מול 40 אלף איש, מרגש ומלחיץ כאחד, אבל כשאני על הבמה אני בתוך זה לחלוטין ולא משנה אם זה 40 איש או 40 אלף איש.

ומה תגיד לבנאדם שיבוא אליך ויאמר שהוא מעריץ של Mayhem, אבל חסר לו פה להיטים כמו "Funeral Fog", או "Freezing Moon"?
אמרתי בפשטות ש-"Freezing Moon" זה עדיין הלהיט הגדול ביותר שלנו, אבל אין ולא היתה לנו כוונה ליצור בתקליט הזה להיטים... את זה אני משאיר ל-Stratovarius הם טובים בזה... אנחנו עושים אומנות... אנחנו מכריזים מלחמה... לא בלהיטים עסקינן...

במכתב עתיק

Good morning Norway! אנחנו על הקו עם Jens הגיטריסט של Borknagar בטלפון סלולרי מאוסלו. לאחר שלושה ימים בהם ניסינו נואשות לתפוס זה את זה, סוף-סוף עלה בידנו הדבר.

BORKNAGAR

"Quintessence" אלבומכם החדש, והשני שלך בהרכב, נשמע הבוגר והטוב ביותר מכל האלבומים הקודמים. כשזה כבד זה כבד יותר מבעבר וכמו-כן זה מלודי ואווירתי.
כן, אני הכי שלם איתו, ההפקה הכי טובה שהיתה לנו עד כה והחומר כפי שאמרת הכי בוגר, זה גם האלבום הראשון בו ההרכב שלנו נשאר אותו הרכב לאורך שני אלבומים, שזה הישג כשלעצמו.

כן, חילופי ההרכב ב-Borknagar יכולים למלא ספר עב-כרס...
הלהקה החלה כפרויקט של Ostlen, הגיטריסט שלנו שהגיע מלהקת death metal בשם Molested ורצה לעשות משהו אחר וכך יצא לפועל האלבום הראשון של Borknagar.

ומאז אתם עסוקים בלהחליף נגנים כמו גרביים... מי בדיוק עבר אצלכם?
Garm מ-Arcturus ו-Uzuer היה הזמר בשני האלבומים הראשונים, אחר-כך הוא היה צריך להתחייב ל-Arcturus ונאלץ לעזוב והוא המליץ לנו על Vortex, שתפקד כזמר שלנו, כמו-כן המתופף של Iron Monkey (להקת hardcore אנגלית), ניגן איתנו תקופה וגם Nick Baker (מ-Cradle Of Filth) ועוד רבים וטובים, כיום אני מקווה שזה לא ישתנה יותר.

מה השם Borknagar אומר, לעזאזל?
זה חבל ארץ נידח ופתוח בסקוטלנד. כן, כבר שמעתי את האינטרפטציות שרצות אצלכם לגבי השם שלנו... (ראה ביקורת בגיליון הקודם...)

Ostlen, כותב את רוב החומר שלכם, לא כן?
באלבומים הקודמים זה אכן היה כך, כי הלהקה התחילה כפי שאמרתי, כפרויקט שלו, אבל באלבום הזה ניסינו לכתוב יותר כמו להקה מגובשת ולא כמו הרכב נגני סש'ן שנכנסו להקליט חומר שמישהו אחר כתב, והנה אפילו אתה אמרת שהחומר נשמע מגובש יותר וטוב ובוגר יותר.

מה לגבי הופעות, שמעתי ביקורות טובות על הסיבוב בארה"ב?
היינו שם עם Emperor והיה פיצוץ. רוב ההופעות היו ממש טובות ומלאות, זו היתה הפעם הראשונה שלנו שם והקהל האמריקאי קיבל אותנו יפה מאד.

מחברת התקליטים אתם נמצאים תחת לחץ לשחרר אלבומים על-פי לוח זמנים, או שיש לכם חופש ולוח זמנים משלכם?
אין לחץ לגבי הקלטות של אלבומים, לא ממש. לעומת זאת היה ביקוש מצד חברת התקליטים להופעות באירופה לאחר צאת "The Olden Domain" והיה צורך למצוא הרכב קבוע תוך עשרה ימים... ואכן יצאנו לאותו סיבוב הופעות, אך באמצע הסיבוב החליט המתופף שנמאס לו וחזר הביתה. כעסנו עליו וראינו את זה כחוסר מקצועיות, אבל כל דבר כזה מחשל ומחזק את מי שכן רוצה להשקיע בהרכב, והנה היום יש לנו הרכב קבוע שלדעתי הוא טוב מאד.

Borknagar כבר לא משויכת לסצנת ה-black metal, הלא כן?
אני לא יודע אם גם ל-Emperor האחרון ניתן לקרוא black metal. אני לא אוהב להיות מקוטלג. אני מעדיף שאנשים יזהו את המוסיקה שלנו לפי הצלילים האופייניים לנו, שיגידו זה נשמע כמו Borknagar ולא כמו להקות אחרות. ב-"The Olden Domain" השוו אותנו ל-Arcturus, כנראה בגלל Garm שהוא הזמר שלנו, אבל בשני האלבומים האחרונים, לדעתי יצרנו סגנון המזוהה איתנו בלבד, תגיד מה קורה אצלכם? אף פעם לא ידעתי שיש קהל ל-Borknagar אצלכם. שמעתי על ההופעה של Tomas מ-At The Gates בישראל, כי זה פורסם בעיתונים בשבדיה, אבל לא יצא לי לשמוע להקות מקומיות...

יש קהל ל-Borknagar ויש סצנת metal מתפתחת, יש כאן כמה אנשים שאפילו זוכרים את Molested.
וואוו... לא יאמן... אני בהלם...

תדע לך שדווקא במקומות כאלה, ה-underground מאד מפותח ואנשים מכירים להקות רבות.
אני ממש מתנצל... אשמח לשמוע להקות מהארץ שלכם... נשמח גם להגיע להופיע באיזה יום...

אתם באירופה הקיץ?
כן, סיבוב הופעות של התקליט החדש והפעם אנחנו ה-headliners. זה ימשך מספר שבועות, אחר-כך, אולי, סיבוב קצר ופסטיבלים בארה"ב ושוב חזרה לנורווגיה. נקווה שהפעם המתופף לא יברח. הא... מתופפים הם טיפוסים מוזרים ביותר.

שמעת את הבדיחה המפורסמת על מתופפים?
מה...?!?!?

כמה מתופפים צריך כדי להחליף מנורה?
כמה?

ששה
(צוחק) למה?

אחד מחליף וחמישה עומדים ואומרים ש-Terry Bozzlo היה עושה את זה טוב יותר..
(מתפקע מצחוק)... זה נכון... זה עם של אנשים שלא מפרגנים אחד לשני... ממש נגנים תחרותיים. אבל, אני שמח שיש לנו מתופף קבוע ואנחנו והוא במטרה להמשיך...

אני מקווה שהאנשים אצלנו ייחשפו לאלבום החדש, שהוא באמת טוב מאד. בהצלחה בהופעות הקרובות ותמסור ד"ש מ-Metal Hammer Israel לחבר'ה בלהקה.
תודה רבה, וגם אנו נשמח מתי'שהו לקפוץ לביקור. מי שמעוניין יכול גם לבדוק את האתר שלנו www.borknagar.com תודה ו-Cheers!!!

פלאפון

SND CLR END

התיישב לך פעם מטוס-אוייב על הזנב ועוד בפלאפון?

LG-800 עם משחקים באיכות גרפית, שטרם נראתה בטלפונים סלולריים!

החיים בדור ההיי-טק מכתיבים קצב שונה, והצורך בקפיצת מדרגה טכנולוגית בתחום הסלולרי מוחשי מאי פעם. LG-800 מעניק לך שילוב של תכונות ויכולות שלא הכרת עד היום: איכויות שמע וקליטה חסרות תקדים, קצב העברת נתונים מהיר במיוחד, עיצוב מרגש, 800 זכרונות, סוללה דקה עם 200 דקות דיבור ו-110 שעות המתנה, יומן פגישות ועוד. ועכשיו - מציע לך LG-800 גם עולם וירטואלי מרגש, של קרבות אויר, באיכות שטרם נראתה בטלפונים סלולרים! ב-LG-800 אתה ממריא מהמסלול, אוסף גובה ומהר מאוד מוצא את עצמך במרכזו של קרב אוויר מסעיר ובאיכות שטלפונים סלולרים ידברו עליו עוד הרבה זמן. אז עזוב אותך מטלפונים מיושנים, אתה מוזמן להמריא LG.
לקוחות LG מוזמנים להתקין בטלפון הסלולרי שלהם את תוכנת המשחקים, ההתקנה נעשית במרכזי הלקוחות של פלאפון ללא תשלום.

בלעדי ברשת פלאפון NEXT להשיג אצל המשווקים המורשים, חנויות פלאפון באופיס דיפו, סניפי סופר סנטר, סניפי קו אופ נבחרים וברשת טאואר רקורדס.

לפרטים: 1-800-050-123

הסלולרי של דור ההיי-טק

תמונת המטוס להמחשה בלבד.

THE BLACK LEAGVE

Tannelli Jarva שתרם לא מעט ל-Sentenced בתחילת דרכם, חוזר היום עם להקה שכולה פרי-יצירתו. The Black League מתאפיינים בחוסר - אפיון שלא מאפיין כמעט שום דבר מוכר. אם קצת התבלבלתם זה סימן שאתם צריכים לשמוע על מה מדובר כאן, ובכלל להרביץ שמיעה טובה ל-"Ichor", בטח לא יזיק. אלבום הבכורה של הפינים האלה אולי יישמע לכם קצת מוזר בהתחלה, אבל לאחר שמתרגלים מגלים שיש לו קטע חזק (אני אישית לא השתגעתי עליו, למרות שהוא נחמד ביותר), ולא מעט אישיות.

Tannelli, ברגע זה סיימתי לשמוע את "Ichor", האלבום החדש (והראשון) שלכם ואני מוכרח לומר לך שמדובר כאן במשהו מעניין ביותר.
תודה. "Ichor" יצא כבר לפני כמה חודשים כאן בפינלנד, ובשאר אירופה רק לפני שבועיים, אני חושב. התוכניות לעתיד הן להקליט אלבום נוסף (צוחק), להופיע הרבה ובכלל, לעשות חיים עם הלהקה!

כבר בונים על אלבום שני?! Ok, איך לדעתך הוא יישמע?
בהנחה שכבר מאד התגבשנו בתור להקה ומצאנו לעצמנו את הסאונד שאנחנו רוצים, אז לא הייתי מצפה לשינוי דרסטי, אולי יהיה מעניין יותר (צוחק).

ממה שאני זוכר ויודע, היית ב-Sentenced בשלושת האלבומים הראשונים שלהם, שם שרת, ניגנת בס וגם הקלטת אתם את הדבר הטוב ביותר שהם הוציאו עד היום "North From Here", שכבר מזמן הפך לקלאסיקה.
כן נכון, ואוו, זה היה מזמן! אני יכול בקלות להסכים אתך לגבי ..."North" אבל כמו שאתה יודע אני לא נמצא אתם כבר מ-95'.

אז מה עשית בין Sentenced לבין The Black League?
שני דברים עיקריים העסיקו אותי בעיקר: גם הייתי שותף בדי הרבה הפקות של להקות פה בפינלנד, וגם התעסקתי המון בכתיבת החומר ל-...The Black שאת התוצאה הסופית של המאמצים שלי תוכל לשמוע ב-"Ichor".

ובאמת שמעתי, לומר לך את האמת?
כמובן.

אני חושב שהאלבום נחמד, מעניין ומקורי והיו גם שניים-שלושה קטעים שתפסו אותי, אבל בגדול לא נפלתי...
לגיטימי. אני מעריך את הכנות ושמח שלפחות אהבת חלק ממה שעשינו (צוחק), אולי אם תקרא את הטקסטים תכנס יותר לאווירה הקודרת של הדיסק הזה.

ממש לא יצא לי, על מה מדובר?
נורא קשה לי בתור מישהו שכתב את הדברים האלה להעביר את מה שהרגשתי וחשבתי, למי שלא קרא את זה. באופן עקרוני מדובר הרבה על מיסטיקה ועצב, על החיים בכלליות הזוועתית שלהם ועל כך שרוב בני-האדם לא ממש יודעים איפה הם נמצאים. מקווה שהבנת פחות או יותר למה התכוונתי (צוחק).

העטיפה מייצגת את יוון העתיקה?
כן, אבל לא ממש בקונספט כמו יותר הרעיון שעלה לי לפני בערך שנה לגבי הקסדה היוונית היפהפייה הזאת- ממש רציתי אותה בתור הסמל של הלהקה שלי!

באמת קסדה מיוחדת..
לפני כמה זמן קעקעתי אותה על זרוע שמאל! חלק מהאנשים טוענים שזהו אחד מהקעקועים הכי מכוערים שהם ראו אי-פַעם, אבל אני אוהב את זה.

איך זה יצא בתור קעקוע, שחור לגמרי או אפור כהה?
הרעיון הכללי היה שחור, אבל לך תבין, מסתבר שהתוצאה הסופית קצת אפורה יותר ממה שתכננתי...

...The Black התחילה בתור פרוייקט של שני אנשים אתה ו-Sir Luttinen על התופים. איך ומתי הפכתם ללהקה אמיתית?
כמה חודשים אחרי שעזבתי את Sentenced כבר היו לי לא מעט שירים מוכנים ביד ורציתי למצוא מישהו לעשות אתו חזרות. האמת היא שכשאני נזכר בזה עכשיו כבר היו לי משהו כמו עשרים-שלושים שירים ואז מצאתי את Sir Luttinen שמסתדר טוב מאד גם על התופים וגם על הקלידים, וביחד התחלנו להתאמן.

על כל שלושים השירים?!
לא ממש, לא. אבל על הרוב הגדול של השירים, כן התאמנו ותרגלנו וחלק לא מבוטל מהם גם נזרקו לפח בשלב זה או אחר של החזרות. מה שאתה יכול לשמוע מאתנו היום זה רק את השירים שחשבנו שהם יתאימו לסגנון שאנחנו מנסים לייצג. בכל-אופן לשאלה שלך מקודם, את שאר הנגנים אספנו במהלך הזמן ועם חלק מהם היתה לנו גם היכרות מוקדמת ובסך הכל דברים עובדים עכשיו טוב מאד.

למה בחרתם דווקא את Spinefarm בתור חברת התקליטים שלכם?
אני מכיר את החבר'ה שם עוד מ-92' ואני יודע שאין סיכוי שהם יעשו לי קטעים מסריחים או שפשוט לא יהיה לי וללהקה נוח לעבוד אתם ומסתבר שצדקתי! חתמנו אתם בסך-הכל חוזה לאלבום אחד ואחר-כך נראה מה יקרה.

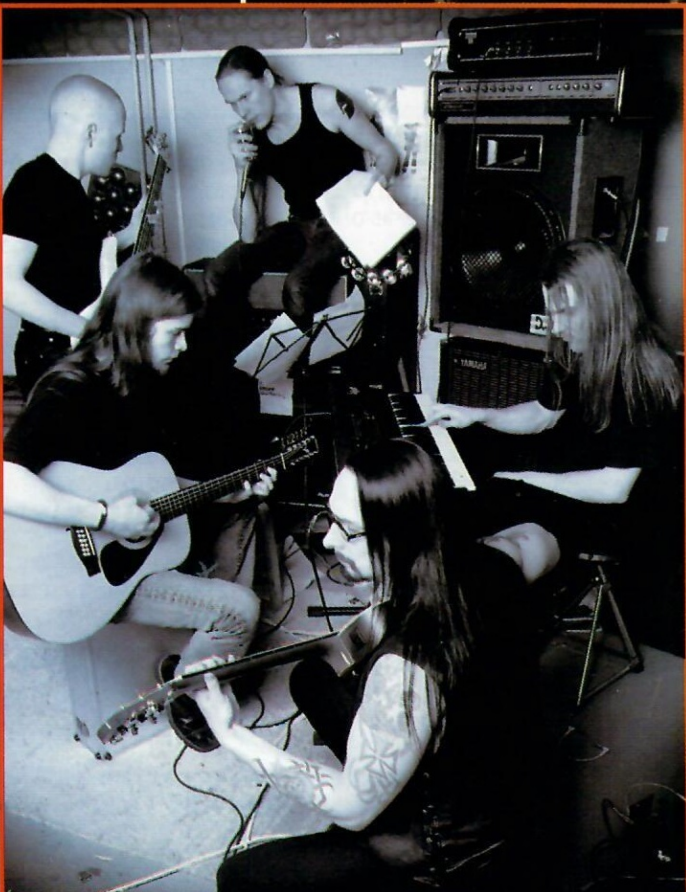
מרוצים? למה חוזה קצר כל-כך?
תבין משהו ניר, חברת-תקליטים יכולה להיות האויב או החבר הכי טוב של הלהקה. אם נניח להקה צעירה שרק לפני חודשיים התחילה לעשות מטאל חותמת עם חברה גדולה על חוזה לחמישה או אפילו שבעה אלבומים אז זו יכולה להתגלות מהר מאד כמלכודת ללא מוצא, הרי מי יודע מה יקרה אתו עוד עשר שנים? לעומת זאת כשאתה חותם חוזה קצר עם חברה זה יכול לעבוד מאד לטובתך, במיוחד אם אתה מאמין בעצמך ויודע שתוכל לתפוס אחרי האלבום הזה עוד חברה ולרכב אתה על אותו הגל!

כן, זה נשמע די הגיוני... בכל-אופן, שמעת משהו על הסצינה הישראלית?
(צוחק) לקחת אותי חזרה בזמן בערך עשר שנים, שם שמעתי פעם ראשונה על Salem, מאז לא ממש שמעתי כלום מהאזור שלכם, מלבד איזה דיסק נחמד שקיבלתי לפני כמה חודשים, קוראים ללהקה Betrayer, מכיר?

בטח, אהבת?
נדמה לי, אני לא ממש זוכר איך הם נשמעים אבל אני זוכר שהתרשמתי לטובה (צוחק).

Sir Luttinen מנגן על עוד כלי-נגינה מלבד תופים וקלידים?
אני מניח שהוא מנגן על הכל, יש לו להקה משלו שנקראת Legenda, שמעת עליהם?

בוודאי, הוא הקים אותה?
כן, כן ואם אני לא טועה הוא מנגן שם על חלק לא קטן מהכלים. אגלה לך סוד קטן: דע לך שמאד הגבלתי את Sir מבחינת הקלידים, רציתי אותם ברקע ולא בהשתלטות על שאר המוסיקה מכיוון שהלהקה שלנו מבוססת מאד על מלודית גיטרות ולא על משטחי-קלידים אין-סופיים.

מי ינגן לכם קלידים כשתופיעו?
תראה, הם לא ממש משמעותיים - אז אם לא יקרה איזשהו נס ו-Sir Luttinen יצמיח עוד זוג ידיים, אנחנו כנראה נוותר על הקלידים בהופעות, אתה חושב שירגישו?

הקלידים שלכם הרבה יותר אווירתיים מאשר עיקריים, אני מאמין שמשהו קטן דווקא כן יאבד, אבל בגדול השינוי יהיה מזערי ובמיוחד עם כל האנרגיות שיש בהופעה חיה. איזשהו סיבוב מתוכנן בזמן הקרוב?
לגבי הקלידים, גם אני חושב שלא ממש ישימו לב, ולגבי ההופעות כרגע, אין עדיין שום דבר סגור, למרות שהיו דיבורים לגבי כמה פסטיבלים - נחיה ונראה..

איזו להקת מטאל או הארד-רוק שמעת לראשונה בחייך?
Iron Maiden באלבום "Killers".

בחייך! יפה יפה. ומה אתה שומע היום?
הרבה מאד Nick Cave ודברים מהסוג הזה, וכמובן מטאל.

תראה איזה צירוף מקרים, בדיוק קניתי את האוסף שלו לפני פחות משבוע! איזה אלבום שלו אתה הכי אוהב, או שהכי נחשב בעיניך?
(צוחק) שאלה קשה... אני חושב שזה יהיה... "Let Love In" - כן, זה האלבום!

טוב, נלך ונשיג אותו. החוברת שמצורפת לדיסק שלכם (booklet) מאד עניינה אותי. אתה הבאת את רוב הרעיונות האלה פנימה?
אני באמת אחראי לרוב הדברים שראית שם, מהתמונות והפסלים ועד הצילומים המטורפים - פשוט התיישבתי יחד עם המעצב הגרפי, נתתי לו את כל החומר שאספתי ולא עזבתי אותו במנוחה עד שלא הייתי מרוצה מהתוצאה!

הבנתי ממך מקודם על מה מדברים הטקסטים באלבום, אבל מה הקונספט הכללי או הרעיון המרכזי שמסתתר או מתגלה כאן?
אפשר לומר שזו בעצם הקומדיה-טרגדיה האנושית. אני לא שר על חרבות ולוחמים כמו בסצינת ה-heavy וגם לא על קרבות עקובים מדם, אי-שם בצפון הרחוק והמושלג כמו חלק גדול מלהקות ה-black, אני פשוט מתרכז בחיים עצמם ועל זה גם האלבום.

מי הפיק את האלבום?
אני. אני רואה דברים בצורה מאד רחבה מצד אחד ומאד ממוקדת מצד שני ולכן לקחתי את זה על עצמי. אין לי מושג איך להפעיל ציוד של אולפן וכנראה שלעולם לא אדע, אבל מעבר לצד הטכני אפשר לומר שאני הפקתי הכל.

כמה זמן ביליתם בסטודיו?
ששה שבועות פחות או יותר.

בן כמה אתה?
אני בן עשרים וחמש, אבל מרגיש כמו בן שלושים - עייף ומרוט (צוחק).

במה אתה עובד?
אני דוור (צוחק), אבל אני באמת לא יודע אם אתה רוצה לכתוב בעיתון שלך שהסולן של The Black League מחלק דואר (צוחק)...

(צוחק) אל תדאג אף-אחד לא יצחק עליך! (אני מקווה..) שאלה אחרונה, מה אתה חושב על כל הכניסה החוזרת הזאת של heavy metal בשלוש שנים האחרונות?
יש לי הרבה מאד מילים מכוערות לומר... תראה קשה לי מאד להתחבר לסגנון הזה, ובנוסף על כל הצרות, מעולם לא התחברתי לזה, למעט אולי Maiden ו-Judas Priest. תמיד העדפתי את הקצה-החד יותר של המטאל, doom, death, black דברים כאלה! אם תרצה אלבום שמאד אהבתי, אז Slayer שיחקו אותה כשהם הוציאו את "Reign In Blood"!

ברור, שמעת את הגרסה החדשה ל "Angel Of Death" לפי Monstrosity?
לא, איך זה? מה השינוי?

מדהים, death משובח במיטבו עם המון מוטיבים של המקור רק עם גרגורים בלתי-פוסקים, גדול!
טוב, ננסה לשמוע מתי'שהו.

Tannelli, נגמרו לי השאלות אליך, תודה רבה על הזמן וההשקעה, תמשיכו ליצור מוסיקה מקורית ולראיון לכבוד האלבום הבא תעשה לי טובה -תשיג לעצמך טלפון נורמלי ולא סלולרי!
(צוחק) אני אשתדל מבטיח! ניר, תודה רבה. תמיד טוב לגלות שיש אנשים שמעריכים את מה שאתה עושה ואני מאד שמח שהיתה לי האפשרות להתראיין לעיתון ישראלי, ביי.

ניר שילוני

Tierra Santa

הספרדים באים!

את הלהקות האיטלקיות כבר הכרנו, אהבנו ואחת מהן אפילו ראינו בתל-אביב. מתברר שגם לספרדים יש מה להגיד: לאחרונה יותר ויותר אנשים התחילו להתעניין בסצינת המטאל בספרד בעקבות ההצלחה הלא מבוטלת של Mago de Oz. החודש אנחנו מביאים לכם ראיון עם Arturo - אחד ממקימי Tierra Santa שהוציאה לאחרונה אלבום חדש בשם "Tierra de Leyenda" שבקלות גובר על האלבום החדש של Maiden.

Arturo - ראשית, ברכותיי על האלבום החדש שהוא לדעתי ענק! מכיוון שקוראי העיתון לא כל כך מכירים את הלהקה, ספר לנו מתי ואיך התחיל כל הסיפור של Tierra Santa. מהו ההרכב הנוכחי? היו שינויים בהרכב הלהקה מההתחלה ועד כה?
אנחנו נקראים Tierra Santa משנת 1997, לאחר ששינינו את שם הלהקה מ-Privacy ל-Tierra Santa. את Privacy הקמנו ב-1992. מאז, נגני הקלידים הוחלפו כמה פעמים וזה היה השינוי היחיד. ההרכב הנוכחי הוא: Angel (סולן וגיטריסט), Roberto (בס וקולות רקע), Inaki (תופים), Paco (קלידים) ו-Arturo (גיטריסט וקולות רקע).

עד כה הוצאתם שלושה אלבומים, כמה גדולים Tierra Santa בספרד?
טוב, זה קשה להגדיר את עצמך, אבל אנחנו חושבים והתוצאות הן ערובה לכך שאנחנו מאותן הלהקות שהצליחו ונמצאות במצב טוב.

Txus מ-Mago de Oz, אמר לנו שסצינת ה-heavy metal היא יותר בריאה בספרד. משמיעים שירים שלכם ברדיו? איך המוסיקה שלכם מגיעה אל המעריצים, במושגים של קידום ופרסום?
האמת היא שאנחנו די מרוצים, מכיוון שאנחנו מקבלים תגובות טובות מהתקשורת (תחנות רדיו, עיתונות, טלוויזיה). במושגים של קידום, פרסום והצלחה. זה נכון גם לגבי כל הלהקות. זו הדרך שבה אתה הופך למוכר.

אני יודע שתנגנו ב-Rock Machina בקרוב עם להקות כמו Virgin Steele ו-Running Wild. האם הופעתם בפסטיבלים דומים בעבר?
השתתפנו בכמה פסטיבלים, אבל ללא ספק Rock Machina הוא החשוב ביותר עבורנו. המיקום שלנו בפסטיבל נהדר. לנגן עם להקות בינלאומיות חשובות כמו Running Wild. אנחנו מכינים קונצרט מרהיב ואנחנו מקווים שהכל יהיה בסדר.

בסוף השבוע שעבר ניסיתי להקשיב ל-"Brave New World" ונרדמתי אחרי ארבעה או חמישה שירים ואז שמתי את "Tierras de Leyenda" והיה הבדל גדול בין השניים. אהבת את האלבום האחרון של Iron Maiden?
Iron Maiden היא, ללא ספק, אחת הלהקות החביבות ובעלות השפעה גדולה עלינו. אבל האלבום החדש לא עמד בציפיות. ציפינו להרבה יותר מכולם. הם ממשיכים להיות נאמנים לעצמם והאלבום טוב, אבל היו להם כל כך הרבה אלבומים הרבה יותר טובים...

באיזה גיל התחלת להתעניין ב-heavy metal? האם זה היה heavy metal כבר מההתחלה, או שמשהו אחר דחף אותך?
כולנו היינו בני ארבע-עשרה, חמש-עשרה כשהתחלנו להקשיב ל-heavy metal ועוד כשהיינו קטנים התעניינו במוסיקה הזאת. התחלנו, כמו כולם, לנגן על כלי שאהבנו.

אילו להקות השפיעו עליך?
טוב אני חושב שזה די ברור שאנחנו מושפעים מלהקות כמו Saxon, Iron Maiden, Judas Priest, Helloween, Running Wild, W.A.S.P. וכו'...

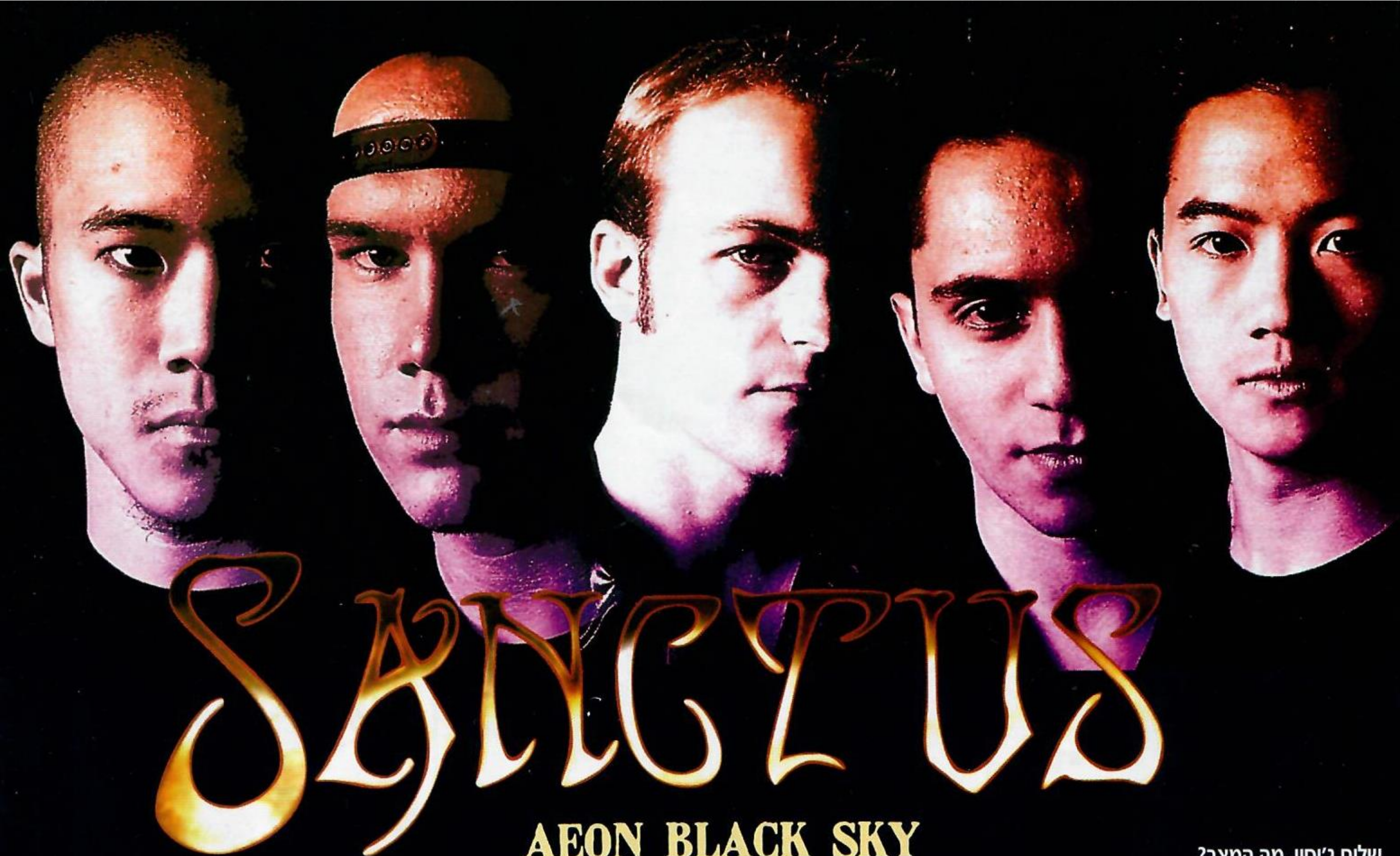
אני חושב שאתם אחלה להקה ומגיעה לכם תשומת לב רבה יותר מחוץ לארצכם. יש לכם תוכניות להוציא אלבום באנגלית? קחו לדוגמא את הלהקות מאיטליה, שיש להם קהל עצום בכל רחבי אירופה בגלל שהשירה היא באנגלית.
זה משהו שכנראה נצטרך לשקול בעתיד, אבל אחת הסיבות העיקריות לכך שאנחנו לא עושים זאת היא פשוט שאנחנו לא מסוגלים להתמודד עם השפה האנגלית. לשיר עכשיו באנגלית... זו תהיה טעות. נוסף לזה, אנחנו חושבים שגם עם הקהל הספרדי אנחנו יכולים להצליח; זוהי שפה מאד חזקה, זוהי השפה המדוברת השניה בעולם.

האם "Tierras de Leyenda" הוא אלבום נושא? ספר לנו על הנושא...
רצינו לעשות אלבום פתוח לאגדות מכמה תרבויות ומתקופות שונות - לספר סיפורים, לספר על תרבויות ועל אגדות מיתולוגיות כמו על הסוס הטרויאני "Cabell de Troya", תיבת פנדורה "La Caja de Pandora", המומיה "La Momia" ועל סדום ועמורה "Sodoman Y Gomorra". מעל לכל, לא רצינו לכתוב אלבום נושא, רצינו לספר סיפורים מתקופות שונות.

לאילו להקות ולאיזו מוסיקה אתם מקשיבים בבית?
אנחנו מקשיבים לקצת מכל סוג של מוסיקה: metal גרמני, רוקנרול, הכל... אבל בעיקר אנחנו מקשיבים ללהקות יותר קלאסיות כמו Black Sabbath, Iron Maiden, Metallica וכו'.

להקות מגרמניה כמו Gamma Ray, Grave Digger, U.D.O., Rage וכו' הם חברים טובים מאד אחד של השני, האם זה אותו הדבר בסצינה בספרד?
כן, יש מערכת יחסים טובה בין הלהקות בספרד, אני מקווה שזה גם ימשך כך.

טוב, Arturo תודה שהקדשת לנו מזמנך, אם תרצה להוסיף משהו לקוראי MH ישראל זה הזמן...
ברכותיי לקוראי MH ישראל, תודה על התמיכה ומקווים לראותכם בקרוב!!!

SANCTUS

AEON BLACK SKY

לא כל-יום אתה מקבל אלבום שממש מעיף אותך אחורה, זה מה שקרה לי בפעם הראשונה כשהקשבתי לאלבום הבכורה של הלהקה האמריקאית הזאת. פשוט אלבום שעולה בכמה דרגות על הרבה להקות death/black. אחרי כמה דחיות, הגיע היום והשעה לבצע את הראיון. לא אכתוב יותר מדי ואתן ל-Jason McCrarey את הבמה, להציג בפניכם את Sanctus. אז שבו, קחו נשימה ותהנו...

שלום ג'יסון, מה המצב?
בסדר גמור...

מה השעה עכשיו בארה"ב?
הממממ... עכשיו השעה היא תשע בבוקר...

נחמד, ועכשיו התעוררת?
כן... במיוחד בשבילך...

תודה, עכשיו אני מרגיש באמת מיוחד... על-כל-פנים, אני חייב להגיד לכך ש-Aeon Sky היה הפתעה עצומה בשבילי, לא שמעתי עליכם קודם לכן, והאלבום הפתיע אותי באיכותו. ספר בקצרה על ההסטוריה של Sanctus.
Sanctus היתה אלמונית להרבה אנשים לפני צאת האלבום. התחלנו בערך ב-1997. בהתחלה היינו רק אני והמתופף, אחרי זמן מה הצלחנו להעמיד הרכב שלם של נגנים והקלטנו דמו שנקרא Pantheon (וזה היה גם שם הלהקה באותה תקופה ב-1998. את החומר של הדמו הקלטנו אני Michael Chi (המתופף) ו-Royce Hsu (הגיטריסט). כמה חודשים מאוחר - יותר כששחררנו את הדמו, נוצר קשר בינינו לבין Metal Blade והם היו מעונינים להחתים אותנו. באותה תקופה שהם הציעו לנו את החוזה גילינו שיש עוד מספר להקות הנקראות Pantheon ולכן החלטנו לשנות את שם הלהקה, לא רצינו להיות מעורבים בשום צורה עם הלהקות האחרות. אחרי ששינינו את השם, בילינו את השנה האחרונה בכתיבת חומר ובחזרות, כהכנה לכניסה לאולפן, וכמובן אחרי ההתעכבויות הרגילות בעולם המוסיקה, נכנסנו לאולפן והקלטנו את האלבום... זה האלבום הראשון שלנו והדבר הרציני הראשון שעשינו. לא יצא לנו עדיין לעשות סיבוב הופעות או משהו כזה. בקיצור זה הסיפור שלנו עד לרגע זה.

נחמד. מה משמעות השם Sanctus?
Sanctus נלקח מתנועה ברקוויאם, כמו הרקוויאם של מוצרט וכדומה...

יפה. האם אתה מושפע ממוסיקה קלאסית?
כן, בצורה זו או אחרת ועד גבול מסוים. אני מעריך מאד מוסיקה קלאסית. העובדה שאתה יכול לשלב כל-כך הרבה כלי-נגינה והדרך שבה הם משתלבים אלה באלה ונוצרת מוסיקה...זה דבר שאנחנו מנסים לעשות במוסיקה שלנו, כל ששת כלי-הנגינה, שכל אחד מהם יוצר מוסיקה משלו, ושיהיו מנוגדים אחד לשני, אך שכל הכלים יתחברו וייצרו מוסיקה אחידה וקליטה...

כן, מצאתי שהאלבום הוא בהרבה קטעים מאד סימפוני, והזכיר את האלבום הראשון של Arcurus "...Aspara", שמעת אותו קודם לכן?
למען האמת כן, יש לי את האלבום הזה בבית.

אני חייב להגיד לך שמצאתי המון דברים דומים בן שני האלבומים, וזה מוביל אותי לשאלה שרציתי לשאול אותך, אתם מארה"ב ועד כמה שאני מכיר את הסצנה בארה"ב, לא שמעתי כמעט על להקות המנגנות בסגנון המוסיקה הזה, - שהוא סימפוני ומאד מורכב, הדבר הזה יותר שכיח בלהקות הבאות מארופה. איך הגעתם לסגנון המוסיקה הזה?
ובכן, תמיד שמענו מוסיקה שעניינה אותנו ולהיות כנה, כמו שאמרת, כאן בארה"ב אין כמעט להקות המשלבות את האלמנטים הללו במוסיקה. אבל, זה באמת לא מעניין אותנו מאיפה זה בא. אני חושב שהבסיס של הלהקות ששמענו כשהיינו צעירים - היו להקות כמו: Slayer, Iron Maiden, Metallica, וכדומה, שהיו ברמה בסיסית מאד של נגינה (אבל גם לזה היו האספקטים הסימפונים), ואחרי זה באה ההתפתחות של המחשבה המוסיקאלית והמעבר לשמיעת להקות כגון: Cradle of Filth, Emperor, Dream Theater וכמו שאמרת Arcturus. יש לי את שני האלבומים שלהם והאלבום השני אהוב עלי במיוחד. תראה, אמריקה היא מדינה מאד נגררת אחרי טרנדים, ומטאל היה מאד פופלרי כאן בשנות ה-80. הייתי אז צעיר מכדי להעריך את המוסיקה הזאת. אני חושב שכל חברי הלהקה אוהבים את סוג המוסיקה שאינו ידוע כל-כך בציבור הרחב. לכן אני חושב שהגענו למוסיקה מסוג זה. אנחנו עדיין אוהבים לשמוע הקלטות של להקות, שאני יכול להבטיח לך שכמעט אף אחד כאן לא שמע עליהן או שאף פעם לא ישמע...

אתם רואים את עצמכם כלהקה במעגל המטאל האמריקאי וכחלק מהסצנה שם?
אנחנו להקה ואנחנו מאמריקה, אז אנחנו שייכים. אבל באמריקה אין דבר כזה שנקרא סצנת- המטאל, זה לא קיים. אין לנו שום דבר נגד אף אחד, אבל אין לנו קשר עם אף אחת מהלהקות כאן...

זה נשמע לי מוזר, מפני שאני יודע שיש הרבה להקות כמו: Cannibal Corpse, Death, וכל אותם מגה-להקות מטפמה (פלורידה) ומניו-יורק, שהן בקשרים קרובים זו עם זו ועם הרבה להקות שהן בכמה דרגות מתחת.
כן, אבל כל אותן להקות המצליחות מאד נמצאות ביחד באותו אזור, אבל אנחנו הלהקה היחידה מקלפורניה שיש לה חוזה הפצה והקלטה רציני. יש להקות שלא מוכרות. כל העניין כאן סביב המטאל מחורבן במיוחד. בשביל לנגן על הבמה, לא חשוב כמה טוב או מסריח אתה, מה שחשוב באמת זה כמה כרטיסים אתה קונה מהיחצן של ההופעה. הם רוצים שנמכור לפחות מאה כרטיסים כדי שנוכל להופיע. לגבינו כל העניין הוא מפגר לחלוטין. אנחנו לא אוהבים לעשות את זה. מה, אנחנו צריכים להציע לילדים ולמכור להורים שלהם כרטיסים להופעה שלנו?? ככה להקה אמיתית עובדת?? אז אתה יכול להבין מהדוגמה הקטנה הזו, שאין כאן סצנה, וגם אין כמעט קבוצות של מוסיקאים שאנחנו בקשרים איתם, גם מפני שאין כמעט הופעות כאן. זה לא כמו בפלורידה, ששם זה עניין גדול ומקובל והרבה אנשים יודעים מה קורה שם ובתוך הסצנה, אבל כאן...חרא

אז יאללה, תארזו את החפצים ותעברו לפלורידה...
ממה ששמעתי גם שם העניין מת גם...

עכשיו אחרי שהדיסק יצא, יש לכם תוכניות לצאת למסע הופעות? גם באירופה?
אין לנו תוכניות לסיבוב הופעות אמיתי, בינתיים. אבל אני חושב שבסופו של דבר נעשה זאת, זה תלוי במכירות של האלבום. יש מס' הופעות שנעשה כאן. בנובמבר צריך להתקיים פסטיבל בסגנון של ה-MetalFest הידוע, ובאוגוסט אנחנו אמורים לקיים הופעה גדולה עם Destruction ועם In Flames ועם עוד כמה. אבל, חוץ מזה פשוט נחכה להתפתחות. צריכים עוד הופעות לעוד כסף...

איך הקשר ביניכם לבין Metal Blade? זו החברה הראשונה שלכם והחברה הגדולה שאתם עובדים איתה.
כן, הם היו עד עכשיו בסדר גמור. אני חושב שחלק מהבעיה הוא שיש להם כל-כך הרבה להקות, ואנחנו כמובן לא בראש מעייניהם. אנחנו צריכים להיות בתוך העניינים ולקבוע את ההופעות בעצמנו. הם עוזרים כמובן, אבל זה קשה.

למה לא העדפתם ללכת ולחתום בחברה יותר קטנה, שבה הייתם הלהקה המרכזית וכל תשומת הלב של החברה היה סובב סביבכם?
תראה, לכל מטבע יש שני צדדים, מצד אחד זה נכון, אם היינו חותמים בחברה פחות ידועה היינו הלהקה המרכזית, אבל מצד שני, לחברה כזו לא תהיה יכולת ההפצה שיש ל-Metal Blade. האלבומים שלהם נמצאים בכל חנות דיסקים כאן, וכך אנחנו יותר נגישים. למשל מישהו שרוצה למצוא את האלבום שלנו, יכול להכנס לחנות שליד הבית שלו ולמצוא את האלבום ולא להתחיל לחפש ברשימות של חברות או באינטרנט ולהזמין את האלבום ולשלם יותר. אנחנו צריכים חברה שתספק את השירות הבסיסי הזה. חוץ מזה בעסק הספציפי הזה אתה צריך שתהיה לך תחושה של בטחון, עם מי שאתה עובד איתו, מפני שאין לך שום דרך להוכיח כמה תקליטים מכרת. למשל, אתה יכול לקבל קרדיט על כמות של מכירות, אבל בעצם נמכרו יותר ממה שאתה יודע, אבל עם Metal Blade, חברה שמעורבת בעסק כל כך הרבה זמן, אני מתכוון הם עובדים כבר חמש-עשרה-עשרים שנה, יש להם לפחות שם של חברה הגונה והם לא יחתמו על חוזה עם להקה על-מנת לדפוק אותה. לכל מטבע יש שני צדדים.

כן, אני מסכים אתך. בוא נחזור שוב לאלבום. ההתרשמות שלי מהטקסטים שלכם היתה שהם מאד אפלים, על מה בססתם אותם?
הטקסטים הם מאד מורכבים, הם מאד מושפעים מתחושות של בידוד, זעם, בדידות-אין-סוף ודברים דומים. אנחנו לא מספרים הרבה סיפורים בטקסטים שלנו, אבל ניסיתי להתאים אותם עד כמה שיכולתי למוסיקה. אלה היו הדימויים הכי טובים לפי דעתי למוסיקה שחיברנו...

אבל האם הם מבוססים על מקרים ותחושות אמיתיים או הכול דמיוני לחלוטין?
תראה, התחושות הן אמיתיות. חלק ממני חושב כך לחלוטין. אבל כמו שאמרתי הם לא לקוחים ממקרים שקרו לנו. הם לא על משהו מסויים, אלא הצגה של התחושות וההרגשות שלנו, תראה גם התחושות מגיעות מאפ'שהו בעבר שלך, אם אתה נכנס לכל העניין הפסיכולוגי, אבל אני מנסה לא לחשוב על זה כך.

עכשיו, התחלתם לרשום חומר חדש? או שאתם רק עכשיו עושים חזרות ומתכוננים להופעות?
אנחנו עושים קצת מכל-דבר. הדבר הראשי עכשיו הוא להתחיל לכתוב חומר חדש להוצאה הבאה, אבל גם לשמור על כושר ולנגן את החומר העכשיווי כי איתו נעלה לבמה, ואנחנו צריכים להרשים על הבמה כדי ליצור מוניטין. אבל כן, התחלנו לעבוד על חומר חדש. זה לוקח לנו הרבה זמן לחבר הכל ביחד.

והחומר יהיה דומה ל-Aeon Sky או שונה ממנו? יותר או פחות ברוטלי? הסיבה שאני שואל אותך את השאלה הזאת היא, מפני שבהרבה להקות אתה רואה שינוי דרסטי בין אלבום לאלבום ולעיתים קרובות השינוי הוא יותר משיקולים מסחריים ולא משקולים מוסיקאליים ולפי דעתי זה מסריח!
תראה, אנחנו לא מתכננים שינויים קיצוניים במוסיקה, אבל אני בטוח שתהיה איזו שהיא התקדמות ברמת השירים. אנחנו מסתכלים על Aeon Sky וחושבים "אוקיי, השירים טובים, אבל יכולנו לעשות את זה הרבה יותר טוב" (*איזו להקה לא חושבת ככה לאחר-מעשה???*). אתה חייב שתהיה דרך להתקדם ולא - אתה הופך לסתם עוד להקת death metal (במה שקשור אלינו), וזה לא דבר שאנחנו רוצים שיקרה. על-מנת להצליח, כמו שאנחנו רוצים, ולהפוך ללהקה מובילה וגדולה בתחום המוסיקה שלה, צריך להיות מקוריים וראשוניים ולפרוץ-דרך, מבחינת הסאונד וכדומה. אנחנו חושבים שבעבודה קשה, נהיה מסוגלים לבצע זאת. כרגע אני חושב שאנחנו משלבים הרבה סגנונות וסאונדים וכותבים שירים טובים. אבל אם נוכל לקחת את האלמנטים הללו ובנוסף לזה נפתח משהו חדש, זה יהיה נהדר, כי אז נהיה פורצי-דרך וזה מה שאני רוצה ומקווה שנעשה. אתה יכול ללכת ולהעתיק מ-Morbid Angel, ולהעתיק מ-Cradle of Filth או מ-Emperor, ואין לי בעיה עם זה, אבל לבסוף יזכרו רק את הלהקות הללו ולא את כל הלהקות שאותן חיקו ואני בהחלט רוצה שיזכרו אותי ואת הלהקה שלי!!!!

אז מה היית רוצה לעשות עם Sanctus? בכלל, מה החלום שלך?
אני רק רוצה שידעו מי אנחנו, שיוכלו להעריך אותנו כלהקה, שנוכל לנגן איפה שנרצה בעולם ומתי שנרצה, שנוכל להופיע באולמות ובמגרשי ספורט ושכל הכרטיסים יימכרו. בהרבה מקומות בעולם, אנחנו יכולים להופיע מול קהל רב, אז לעשות את זה נגיש ואפשרי, זה הדבר שאני רוצה לעשות ואני חושב שיש לנו את הפוטינציאל לעשות את זה, אבל צריך לעבוד כדי להגיע ליום הזה.

אז מה שאני מבין ממך הוא שהמטרה המרכזית של Sanctus זה להצליח ולהיות מוערכים על ידי קהל המאזינים? ומה עם ההתפתחות של כל נגן ברמת הנגינה?
כמובן שזה גם מה שאנחנו מקווים שיקרה, אנחנו לא רוצים למכור את עצמנו, אנחנו רוצים לרשום שירים בצורה מסויימת כדי שנקבל את הסיפוק שאנחנו מקווים לו, זה הדבר החשוב ביותר: שנדע שיש לנו דבר משלנו ושהוא מקורי וחזק. לא הכל סובב סביב ההצלחה הכספית והמסחרית. אבל, מצד שני אין להקה שיכולה להגיד שאיכפת לה רק מהמוסיקה. למה אם זה מה שהם חושבים, הם צריכים לעבור את כל החרא והעצבים עם חברות התקליטים, אם רק אכפת להם מהסיפוק העצמי, למה לא להקליט כמה שירים במרתף, ושיהיה להם את זה בבית, שיוכלו להקשיב לזה כמה שהם רוצים: כל אחד רוצה להרוויח כסף... אנחנו בטוח רוצים!

בהצלחה! האם אתה מעורב בפרוייקטים אחרים מלבד Sanctus?
לא כרגע. תראה כולנו עובדים או לומדים כרגע, אז זה גוזל את מרבית הזמן הפנוי שלנו...

אז כמה זמן יש לכם לחזרות, בשבוע רגיל?
קשה להגיד. אני חושב על זה כל הזמן, אבל אנחנו מתכננים לעבור למקום משלנו, ואז נוכל לעשות חזרות כל יום. אבל גם כל אחד בנפרד צריך להתאמן על הנגינה. תראה כרגע הלהקה היא דבר שלא משלם לנו את החשבונות, אז קשה לעשות חזרות כל הזמן...

מה היית רוצה לעשות, מבחינה מוסיקאלית בנוסף ל- Sanctus? ואני לא מדבר רק על המטאל, אלא לאיזו מוסיקה היית רוצה להכנס ולחקור ולפתח?
אישית אני בהחלט מעריך להקות כמו The Cure אני אוהב דברים שהם יוצאי-דופן. וה-Cure לקחו הרבה שורות ודברים שונים וערבבו ביניהם ויצאו דברים אדירים. אני מקשיב למוסיקה כזו וגם ל-Yes, Pink Floyd וכדומה מפני שתמיד אתה צריך לשמוע דברים חדשים, חוץ ממטאל ולהיות עם ראש פתוח לכל הסגנונות.

אני חייב להגיד לך שאת התשובה הזו קיבלתי מהרבה אנשים, אין לי בעיה עם זה אבל אני אישית מקשיב למטאל כל-כך הרבה שנים ועדיין לא הגעתי למצב שבו אני צריך הפסקה על-מנת לשמוע דברים אחרים...
כן, גם אני עדיין שומע וקונה אלבומי מטאל. אבל היום אני מרגיש שתעשיית המטאל מאד מפותחת וגדלה כל-יום, אבל אני מרגיש שכל הלהקות החדשות שיוצאות, לא מעניינות בכלל. אין להן את היחודיות ואת האווירה שאפפה את Emperor או C.O.F, שיצאו בתחילת שנות ה-90. להקות כמו Dissection שיצאו אז, הביאו אספקטים חדשים ודברים חדשים שאתה לא יכול למצוא בלהקות היום. יש מס' להקות שחוקרות דברים חדשים ומבצעות דברים חדשים אך אין הרבה כאלה, בדיוק כמו שקרה באמצע שנות ה-90, כשה-black metal רק התחיל להופיע והרבה להקות death בעיקר מפלורידה, התחילו לגווע מפני שהן נכנסו לשבלונה שלבסוף הרגה אותן.

בדיוק כמו בבורסה - הכל תלוי בתקופה שאתה מוציא את האלבום שלך, פשוט וקל. תסתכל גם על להקות כמו The Kovenant ודומיהם המנסות לחדש, ומנגנות את כל הפסיכו-פרוגרסיב-מטאל, דברים לא מסורתיים, אבל האם אתה חושב שלבסוף הגלגלים יחזרו אחורה ולהקות ינגנו את הדברים היותר מסורתיים?
אני חושב שזה טוב שלהקות מנסות לחדש ולעשות דברים לא מסורתיים, וזה מעניין אותי יותר מאשר להקה שעוד-פעם מנגנת דבר ששמעתי מליון פעם, אבל אני מעריך להקות המנגנות חומר מסורתי ואומרות "היי אנחנו אוהבים את החומר הישן ואנחנו ננגן את החומר הישן" (של שנות ה-80 וכדומה), ולהקות כאלה מחזיקות את הבסיס של המטאל - יציב וחזק. אני אישית מעדיף לשמוע דברים חדשים ודברים שלא שמעתי קודם-לכן, בגלל זה אהבתי כל-כך את האלבום האחרון של Arcturus שיצא לפני כמה שנים. זה היה דבר שבחיים לא שמעתי קודם, כל צורת השירה הנקיה וכל-פעם שאני מקשיב לזה אני פשוט המום. איך שהם הצליחו לכתוב את השירים בצורה הזו, וזה מה שמעניין אותי, וגם להקות שלא עושות עבודה טובה ואחרי זה מנגנות משהו חדש ואחרי זה מצליחות יותר,זה מה שאני אוהב בז'אנר הזה, שאין לך את כל הקטע של להופיע ב-MTV והמוסיקה לא פונה לקהל הרחב, אז ככה יש יותר חופש להתבטא ולעשות מה שהם באמת רוצות לעשות, לכן אני רואה את המטאל כסגנון האורגינלי ביותר והכי מוזר שיש.

אבל אתן דוגמא פשוטה, תיקח שתי להקות שעושות מוסיקה שהיא לא מסורתית - מצד אחד יש לנו את The Kovenant שבאמת מבצעת מוסיקה פסיכודלית ולא רגילה, אבל בצורה הכי ממוסחרת וטרנדית בעולם ומהצד השני יש לנו את Solfald הנורווגית שגם מבצעת מוסיקה מטורפת לחלוטין, אבל בצורה שאפשר להגיד, שומרת על היחודיות של המטאל כמוסיקה לא ממוסחרת ולא ידועה. אז עדיין יש את גורם המסחריות במוסיקה!
תראה, יכול להיות אפילו ש-The Kovenant שהופיעו כאן באיזה מועדון לפני כמה מאות אנשים, אולי הם נשמעו כמו מרילין מנסון, הם עדיין מבחינתי בהחלט לא ממוסחרים ומיינסטרים. אם הם מנסים לחקור את הסאונד, שכיום הם מבצעים - זה סבבה. אני לא יודע כמה מסחרי זה יכול להיות, איך שהם מתלבשים, איך שהסולן שלהם שר, אולי הם גדולים בארופה אני לא יודע....

כן, הם מאד גדולים בארופה, לאחרונה הם זכו בפרס הגראמי כלהקת המטאל הכי טובה...
זה מה שאני אומר כאן, אין לנו פרס גראמי מחורבן למטאל...אולי זו פשוט תפיסת עולם שונה מפני שכאן בארה"ב, אולי פשוט הם מאד מסחריים שם, אבל כאן אני בקושי קורא עליהם בעיתון והם לא מושמעים ברדיו, אז בשבילי הם מאד מרעננים, אם זה מה שהם רוצים לעשות, זה טוב בשבילם...ובנוסף יש להם מתופף ענק...

הזכרת את מרילין מנסון, מה אתה חושב עליו? אתה חושב שהוא באמת מאמין במה שמאחורי המוסיקה שלו או שהכל זו הצגה גדולה המיועדת לעשות כסף?
זה מצחיק מפני שאני זוכר שב-95 כשהייתי בשנה השנייה שלי בקולג', הלכתי להופעה של Danzig, באותה תקופה הייתי מעריץ גדול שלו ומי שחיממו אותו אז היו Korn ומרילין מנסון!, ואז אף אחד לא שם זין עליהם והם היו כלום, ועכשיו כמה שנים אחריהם, שתיים מהלהקות הכי גדולות בעולם, אז הם נשמעו מוזר אבל הם הצליחו בגדול וזה סבבה, אני חושב שהן יותר מעניינות מהרבה להקות אחרות הפועלות היום. אני לא יודע מה להגיד מפני שאין לי בעיה עם להקות ממוסחרות, כמובן שיש את אלמנט ההצגה כדי לקבל פרסום ושאנשים יתענינו בלהקה, אבל קראתי כמה ראיונות שעשו איתו והוא בן אדם חכם, והוא מקבל הרבה חרא שחלק מזה לא מגיע לו בכלל. אני לא מקשיב להם ולא קונה את האלבומים שלו אבל אני מכבד אותו.

אוקיי, שאלה שהייתי חייב לשאול אותך, מה הקטע עם השיער הקצר???
זה פשוט איך שזה יצא... אבל יש לנו גיטריסט חדש בהרכב ואני עכשיו רק שר, ולו יש שיער ארוך!!

אז עכשיו אני יכול לקרוא לכם להקת מטאל!!!
כן, אתה יכול...אבל גם אם לא היה לו שיער ארוך זה היה פצצה, לאנשים כאן אין כבר שיער ארוך יותר...

אולי חם מדי בקלפורניה...
אתה לא יודע כמה! (*תאמין לי אני יודע*), תראה זה לא היה דבר שהחלטנו, פשוט ככה זה, הרי חוץ מהלהקה יש לנו גם חיים "חיצוניים"... לא יודע, תפסת אותי ואני לא יודע מה להגיד...זה לא שהיינו צריכים לגזור את השיער בשביל עבודה, אבל אני חושב שהתמונות שנמצאות באלבום ישנות והן תמונות שלא יצאו הכי טוב מפני שאנחנו

המשך בעמוד » 42

EIDOLON

NIGHTMARE WORLD

יום בהיר אחד קמו שני אחים קנדיים בקפיצה מהמיטה, והחליטו שזהו זה-הם מקימים להקה!
סביר להניח שלפחות לאחד מהם העניין לא היה חדש כל-כך, מכיוון שהוא כבר היה ועודנו שותף כבר כמה שנים בנגינה עם הגדול מכולם-King Diamond,אבל כנראה שאי-שם בשלהי 1996 הרעיון שלימים יקרא Eidolon נראה לו מפתה לא פחות ותודה לאל - הוא הלך על זה. כשדיברתי עם אחיו המתופף, Shawn הסתבר שלמרות שהאח עסוק עד מעל לראש עם ה-King, עדיין נשאר לו לא מעט זמן גם ל-Eidolon, נו, מה רע?!

אהלן Shawn מה המצב? איך מזג האוויר בקנדה?
אל תשאל! סוף-סוף יורד קצת גשם פה למרות שעדיין חם כמו גיהינום.

חם וגשום?
מאד חם וגם מאד גשום!

טוב, אצלנו בישראל או שחם רצח או שיורד גשם! בכל אופן מה קורה עכשיו במחנה Eidolon?
נהדר! בדיוק בימים אלו האלבום החדש שלנו "Nightmare World" אמור לצאת רשמית באירופה והתגובות שקיבלנו עליו עד עכשיו הפתיעו אותנו מאד לטובה!

אז תכליל גם אותי במחלקת המשבחים! שילוב מעניין הוצאתם שם, מעין מיקס של heavy ו-progressive נשמע ממש טוב.
תודה רבה, אתה יודע, יש כל-כך הרבה להקות אירופאיות שנשמעות דומה אחת לשניה ומה שניסינו לעשות זה להכניס קצת מקוריות לכל העניין! להקות סטייל Helloween וכאלה.

הבנתי, כן יש בזה משהו.. אני חושב שהצלחתם להישמע די מקוריים. אילו להקות טובות שמעת לאחרונה?
אני מקשיב המון ל-Primal Fear, Nevermore ול-Stratovarius המצויינים.

שמעת את "Infinite", האלבום החדש של Stratovarius?
עדיין לא, אפשר להשיג פה דיסקים רק ביבוא וזה עולה משהו בסביבות ה-30 דולר.

עזוב אותך שטויות, לא שווה 12 סנט, ותאמין לי שאני מטורף על הלהקה הזאת, פשוט החדש מזעזע.
כן, הרבה אנשים אמרו לי את זה, מה נורא כל-כך?

אני מניח שהם החליטו שפופ ימכור יותר ממטאל וזה הכיוון שהם פנו אליו..
אוי-ואבוי! ממש חבל אני. חושב ש-"Destiny" היה אלבום מדהים!

גם אני, אבל בוא נתמקד ב-Eidolon, איפה ומתי התחלתם? מי ההרכב הנוכחי, אתה יודע, השאלות הבסיסיות..
התחלנו לפני 4 שנים, אחי אגב בנה באותה תקופה אולפן הקלטות בבית ושם יכולנו להתאמן ולהקליט בלי הפרעה ובלי בעיות תקציב, אז הקלטנו את האלבום הראשון שלנו שקיבל ביקורות טובות מאד והוביל מהר מאד לאלבום השני שנקרא "Seven Spirits" שהיה אלבום קונספט וקיבל ביקורות מעורבות, אבל זה די ברור שלא כל-אחד יאהב את מה שאתה עושה, בכל-אופן באותה תקופה אחי Glen שמנגן גם עם King Diamond יצא אתו לסיבוב-הופעות לכבוד Voodoo.

אלבום נחמד, ממש לא מדהים כמו "Conspiracy" או "Abigail" או אפילו "The Spider's Lullaby".
נכון, גם אני אישית מת על החומר הישן יותר של King,

יצא לך לשמוע את החדש, "House Of God"?

רק שיר אחד.
אז דחוף תשמע את כל האלבום, בלי שום קשר לזה שאחי מנגן שם תמיד הייתי מעריץ של ה-King ואני יכול להבטיח לך שזה הדבר הכי טוב שהם הקליטו מאז ימי "Them" או "Conspiracy", הייתי גם בהקלטות - פשוט משובח!

Glen מנגן גם באלבום החדש?
כן.

איך הייתה בשבילו חווית סיבוב ההופעות עם King Diamond?
ואוו! הוא נהנה עד מעל לראש! Glen תמיד היה מעריץ שרוף של King מאז שאני זוכר את עצמי. הם הופיעו הרבה ערבים ברציפות מול מסות אדירות של קהל וממש איך שהסיבוב הסתיים הוא חזר וכולנו ישבנו לכתוב ולהקליט את "Nightmare World". מעבר לזה חיפשנו גם חברת-תקליטים גדולה שתוכל לממן ולהפיץ את האלבום כמו שצריך מכיוון שקצת נמאס לנו להיות תלויים בעצמנו ובחברה של Glen כל הזמן.

לא פחדתם להרוויח פחות או שחברת-התקליטים (הגדולות בעיקר) תעשוק אתכם באיזה חוזה דרקוני?
ממש לא, ב-Metal Blade העניינים ממש לא מתנהלים ככה, אתה פשוט מביא להם אלבום גמור והם עושים את כל השאר, בלי שום התערבות מצדם. תראה (צוחק) אם האלבום ממש מסריח אז הם ייעצו לך מה לשנות ואיך אפשר לשפר אותו, אבל הם בשום אופן לא יגידו לך מה ואיך לעשות. הנקודה השניה שהיא לא פחות חשובה היא העובדה שאתה מגיע לכל חור! מושמע ברדיו, נכנס לאוספים, הדיסקים שלך מטיילים בעולם - והנה עובדה שאני מתראיין עכשיו למגזין ישראלי, דבר שבוודאות לא היה קורה אלמלא היינו חותמים בחברה גדולה!

אם ככה אז מצוין! העטיפה ממש יפה, מי צייר לכם אותה?
האמת.. אני לא ממש יודע.. אני חושב שזה איזשהו בחור איטלקי, אבל Metal Blade אירופה דאגו לכל זה, אנחנו רק זרקנו את הרעיון ואיך אנחנו רוצים שזה יראה.

מה העדיפות הראשית של Glen, אתם או King Diamond?
זה תלוי, כשהוא מנגן או מקליט עם ה-King אז Eidolon מושבתים, אבל כשהוא מתפנה מזה אז הוא כולו שלנו, זו לא ממש בעיה, חוץ מזה הסיבובים של King לא כאלו ארוכים, בסביבות 7 שבועות כל-פעם כך שנשאר לנו בהחלט מספיק זמן! אם תיקח למשל להקות בסדר גודל דומה, Iron Maiden נניח, הסיבוב שלהן אורך כמעט 7 חודשים!

מה דעתך על האלבום החדש שלהם (Maiden)?
תשמע, הוא לא רע, לא ציפיתי לעוד "Piece Of Mind" או "..Seventh Son" אבל בהחלט יש באלבום הזה קסם מסוים, אבל אני חושב שעצם העובדה שיצא ל-Iron Maiden אלבום יחד עם Adrian Smith ו-Bruce Dickinson כמו בימים הטובים זו גדולה, במיוחד בקנדה וארה"ב.

אני לא יודע... הייתי שמח לקבל קצת יותר מקוריות באלבום החדש, הכל נשמע מוכר כל-כך, מאוס קצת.. אתה לא חושב?
כן אתה צודק אבל... (נאנח) אתה צודק. אבל לפחות צריך לתת להם את הכבוד שבגילם המתקדם הם עדיין שקועים במטאל עד-כדי כך.

אולי שקועים בכסף עד כדי-כך... הייתי הרבה יותר מעריך אם הם היו אורזים את הפקלאות כבר לפני שלושה-ארבעה אלבומים ופורשים בשיאם, אבל זו רק דעתי. מאיפה קיבלתם את שמכם, Eidolon?
יום אחד פתחתי איזה ספר, וראיתי תמונה מטושטשת של משהו, מעין צל והיה רשום למטה Eidolon. חמש דקות אחר-כך כבר הייתי עם מילון ביד והתברר לי שזה בדיוק הפירוש - משהו שאתה יכול לראות רק את הצל שלו.

במה אתה עובד?
אני בונה קירות בבניינים (צוחק) עבודה פיזית אבל כסף טוב! Glen לעומת זאת עובד ממש מעט, רק לעיתים רחוקות וזה עוזר לו.

איפה בעולם נמצא קהל המעריצים הכי נאמן שלכם?
גרמניה ויפן.

אבל זה לא נחשב, החבר'ה האלו אוהבים כל דבר!
(צוחק) יש בזה משהו.. אז שוודיה גם!

אתה יודע דיברתי עם Bjorn מ-InFlames לפני חודש, וגם הוא אמר לי שההכרה לה הם זכו ביפן הדהימה אותו.
אני שמעתי על In Flames אבל מעולם לא שמעתי אותם.

אז אני רק יכול להמליץ לך בחום לקנות אחד מהאלבומים שלהם, אפילו לא משנה איזה!
הייתי עושה את זה בשמחה, אבל דיסקים מהסוג הזה קשה מאד להשיג כאן בקנדה, הדרך היחידה היא ביבוא, ואז זה עולה בין 30 ל-40 דולר (!!) שזה די הרבה.. ואם חלילה קנית דיסק מסריח בסכום כזה תאמין לי שמתחשק לך להרוג מישהו!

אז קדימה, יש לך מחשב ואינטרנט? תוריד כמה Mp3, ותהיה לי בריא! (!copy kills music - העורך.)
זהו, זאת בדיוק הבעיה, המחשב שלי ישן מדי בשביל דברים מהסוג הזה, אני מניח שאני אזדקק לקצת סבלנות או שאני אשדוד בנק או משהו..חה .. חה נראה כבר.

איזו להקת מטאל חדרה אליך ראשונה?
ללא צל של ספק, Black Sabbath. אפשר לומר ש-Kiss הייתה קצת לפניה, אבל זה יותר hard rock מאשר מטאל. תראה, גם Glen וגם אני מנגנים כבר עשרים שנה, אני מגיל 14 והוא מ-11, אז כמעט תמיד שמענו מטאל.

דברים קצת יותר ברוטליים, black ,death אתה שומע?
ברור! אני חולה על Cradle Of Filth לדוגמא, גם ה-Marduk החדש מצוין למרות ששילמתי עליו 35 דולר, אני אוהב המון דברים מהסוג הזה, פשוט לא יכול להרשות לעצמי לקנות הכל, מ-Queensryche עד Cradle כולל כל מה שעובר באמצע. ישן, חדש, זה ממש לא משנה.

אילו מתופפים השפיעו עליך במהלך הקריירה?
Neil Prett...

ידעתי! פשוט ידעתי שתגיד את השם הזה!
(צוחק) אין מה לעשות, Rush לפני הכל! הלהקה הזאת הייתה מאז ומעולם אגדה והם גם השפיעו עלינו יותר מהכל. אנחנו לא Dream Theater או משהו אבל אפשר לומר לטובתנו שאנחנו באמת משתדלים שהמוסיקה שלנו תהיה כמה שפחות מונוטונית ולשלב בה אלמנטים מיוחדים.

שמעתי לא מזמן סיפור על כך ש-Neil Prett יכול להחזיק מטבע צמוד לקיר רק ע"י תיפוף עליו.
באמת ?! לא ייאמן, פשוט מדהים! טוב, זה די הגיוני כשנזכרים ברמה וביכולת שהוא הפגין!

התחלנו לפני 4 שנים, אחי אגב בנה באותה תקופה אולפן הקלטות בבית ושם יכולנו להתאמן ולהקליט בלי הפרעה ובלי בעיות תקציב, אז הקלטנו את האלבום הראשון שלנו שקיבל ביקורות טובות מאד והוביל מהר מאד לאלבום השני שנקרא "Seven Spirits" שהיה אלבום קונספט וקיבל ביקורות מעורבות.

כמה זמן 'שרפתם' בסטודיו בשביל להוציא את "Nightmare World"?
בערך שנה עם הפסקות, בסביבות 4 חודשים אם תחבר הכל ביחד, אבל אל תשכח שמכיוון שהסטודיו שייך ל-Glen יש לנו את כל הזמן שבעולם ולכן כל דבר יושב ממש במקום, ואנחנו משתדלים להוציא מעצמנו את המקסימום ובהחלט לוקחים את הזמן, אפילו במיקס הסופי התמהמנו לא מעט, אבל אני מאד מרוצה מהתוצאה הסופית.

סיבובי-הופעות באופק? משהו מעניין?
ממש איך שהסיבוב הנוכחי של King Diamond יסתיים אנחנו נצא כנראה לדרך. אבל בשביל לצאת לסיבוב רציני באירופה צריך קודם כל שהאלבום יצליח!

קצת מוזר לשאול אותך בתור חבר-להקה, אבל אתה חושב שהאלבום יצליח?
בכל הכנות, אני חושב שכן. אני מקווה שכן! השקענו בדבר הזה כל-כך הרבה זיעה, אימונים וזמן ואם אני לא טועה אנשים מריחים את הדברים האלו, בוא נקווה שאני צודק.

זה חשוב שאנשים ידעו איך אתם מתפקדים על הבמה. איך אתם באמת מתפקדים על הבמה?
לא היו לנו ממש הרבה הופעות בגלל שתקופה ארוכה מאד הסצינה כאן הייתה מחוררבנת לגמרי, אבל עכשיו כשיש לנו מימון מחברת-התקליטים סביר להניח שנגיע לשם ישר כש-Glen יתפנה.

Ok, בוא נהיה כנים, אתה באמת רוצה להגיד לי שהקריירה של Glen לא מפריעה ל-Eidolon להתפתח, להופיע יותר או לבלות יותר זמן בחזרות או בסטודיו?
לא, זה לא מדויק ואני גם אסביר לך למה. כשה-King יוצא לסיבוב עם אחי אז זה לתקופה יחסית קצרה ואז הוא חוזר הביתה ויש לו את Mercyful Fate, לכתוב חומר, להופיע בקיצור, לתחזק את הלהקה. מה שנשאר לנו ביד מכל המשוואה הזאת זה Glen פנוי לפחות שנה כל שנתיים, וברווחים הגיוניים.

שאלת סיום, למה דווקא Metal Blade?
מפני שזאת החברה הכי טובה שלהקה יכולה לבקש. לא Century Media ולא Nuclear Blast התאימו לצרכים שלנו, אנחנו מרוצים!

ניר שילוני

אפילו בתקופה כזו, כשלהקות, שזה עתה טיפסו החוצה מהעריסה, מוערצות כאגדות, לא יכול להיות ספק לגבי מעמדם המיוחד והקריטי שתופסים Black Sabbath בנוף ה-heavy metal. הלהקה המוערצת ובעלת ההשפעה הגדולה ביותר בכל הזמנים, Black Sabbath, יצרו רכבת הרים נצחית, של עבר של תהילה ומבוכה, הצלחה וקומדיה והרכב מתחדש, שבו רק מייסד הלהקה והגיטריסט Tony Iommi - נשארו קבועים.

אך עכשיו, מספר חודשים לאחר שסיימו את סיבוב הופעות הפרידה שלהם, נראה ש-Sabbath סוף-סוף הצליחו להתגבר על מאורעות העבר, דברים שהם עשו או לא עשו כדי לתפוס מקום קבוע וצודק בהיסטוריה, הרבה מזה, כמובן, בזכות אדם אחד: Ozzy Osbourne. מיליוני מילים נכתבו בניסיון לנתח את האישיות הבלתי רגילה הזו ואת יחסי הקרבה שיש לו עם המעריצים ברחבי העולם. בכנות ברוטלית, Ozzy הוא לא זמר גדול- אפילו לא זמר טוב והופעתו על הבמה מזכירה לפעמים צפרדע שיכורה, אך השילוב של אישיותו, בטחונו העצמי, יציבותו ומוזרותו - אה, ולא מעט כשרון, הפכו אותו לאליל ה-metal האולטימטיבי. אנחנו מדברים כאן על Mr. Heavy Metal בכבודו ובעצמו, האיש המגלם את המוסיקה, גם לחבורה הפנימית של המאמינים וגם לשאר המגמות הרווחות... האיש היה שגריר נפלא של המוסיקה שכולנו אוהבים.

כמובן שהכל יכול להיות כל כך שונה. כש-Ozzy עזב את Black Sabbath ב-1979, הוא השאיר קצת בלגן, והכסף גרם להשמדה עצמית של הלהקה והסולן לשעבר שלהם כאחת. למרות זאת, הודות להנהלה שנונה והחלטות קריירה חדות כתער, התגבר Ozzy באתלטיות על רגשותיו משני העשורים הקודמים. במהלך התהליך הזה הוא הקליט כמה אלבומי סולו נהדרים, כשהוא מבסס לעצמו מעמד של 'הלב והנשמה' של תופעת ה-metal המשתנה כל-הזמן ותמיד מתרחבת. חזרתו של Ozzy ל-Black Sabbath, לפני שנתיים בערך, התקבלה כסימן לכך, שאחרי זמן רב בשממה, חברי הלהקה סוף-סוף חזרו הביתה לשקם את המוניטין שעדיין מבריא מסמני הכוויות של המבקרים.

"תראה, אני לא יודע למה מתייחסים אלי כאל אליל-metal. ובהחלט אני לא מבין למה יש ילדים שמעריצים את Black Sabbath", מצטנע Ozzy מביתו בלוס-אנג'לס. נראה שכלום לא השתנה בבחור המזדקן. Ozzy Osbourne הוא איש יחסי ציבור מאין כמוהו, הזמר משדר כנות שהיא... טוב, כנה. אם האיש היה מתמודד לבחירות לפרלמנט הוא לא יכול היה להכשל והיה נבחר. יש בו בלבול ממוקד. יש בו ענווה והוא מפקפק לגבי מקומו בהיסטוריה. עם Ozzy מה שאתה מקבל זו האמת, כל האמת וכמה ציחקוקים.

שעות הערב המוקדמות ב-LA, יומיים לפני שמתחיל הסיבוב השלישי של ה-Ozzfest באמריקה. השנה Ozzy הוא המופע המרכזי כשמאחוריו מוצגים שמות חמים ביותר. זה אומר הרבה על איך שה-Ozzfest התפתח מאז ראשיתו, עד-כדי-כך שהשמות הגדולים בעולם ב-heavy metal עושים דרכם ברשימת המופיעים. אבל לאיש, שעל כתפיו מונחת הצלחת הפסטיבל, יש דברים אחרים בראש כרגע.

"אני מנסה לארוז לסיבוב, היית חושב שאחרי כל השנים הללו בדרכים - זה יהיה פשוט. אבל אתה יודע, אני עדיין משאיר את זה לרגע האחרון ואז זורק הכל לתוך מזוודה. לצאת לדרכים זה עדיין מרגש עבורי, ואני נתקף חרדה ועצבנות בכל פעם מחדש. אולי אני זקוק לזה כדי שאוכל לעשות את מה שאני עושה. זה מוכיח שאיכפת לי מהכל."

זה יהיה הסיבוב הראשון של Ozzy, מאז ש-Sabbath התפרקו (?) בפעם האחרונה בסוף 1999. ההופעה האחרונה היתה בברמינגהם, במקום בו הכל גם התחיל בשנות ה-60', ועכשיו סוף-סוף הם נחים, נראה שיש מודעות מעשית של Ozzy לגבי מורשת ה-Black Sabbath, האגדה ואריכות הימים.

"תראה, הייתי מחוץ ל-Black Sabbath הרבה יותר ממה שהייתי בלהקה. אז כשחזרתי ראיתי את זה כ-Ozzy Osbourne ששר בלהקה שבמקרה נקראת Black Sabbath, OK? הדבר הכי חשוב עבורי הוא שארבעתנו (Ozzy, Tony Iommi, Geezer Butler ו-Bill Ward) שוב חברים אחרי כל השנים הללו."

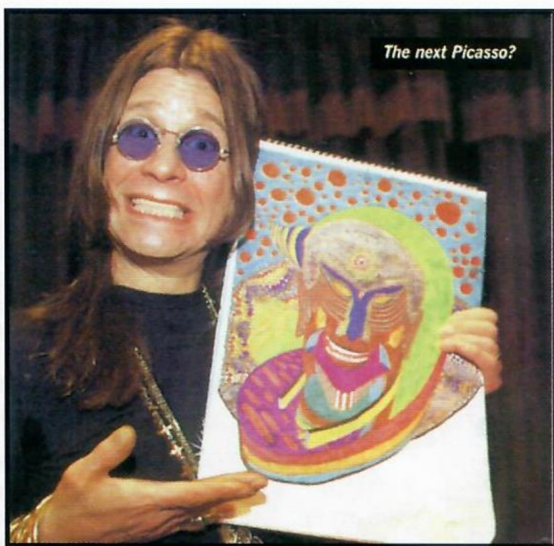
למרות כל השבחים, התהילה והתשואות שהוענקו ל-Black Sabbath במשך השנים- חלק יגידו, בדרישה את מקומם הצודק בהיסטוריה - הדבר היחיד שבשיטתיות הם נכשלו מלעשות, היה להוסיף משהו לשרשרת ההקלטות העשירה שלהם. הם עזבו את הסצנה בלי להוציא אלבום חדש. נראה ש-Ozzy הוא דו-ערכי בנושא הזה... ואולי קצת נרגז.

"מה הטעם בלנסות לכבוש מחדש את העבר? דברים השתנו כל כך הרבה כשזה מגיע לתהליך ההקלטה. כשהקלטנו את האלבום הראשון שלנו ("Black Sabbath", 1970), היתה מין אנרגיה באולפן. לא ידענו מה לעזאזל אנחנו עושים ובכל פעם שעשינו אלבום, המטרה שלנו היתה לשפר את מה שעשינו קודם: לעשות מוסיקה טובה ולמכור יותר תקליטים. אבל עכשיו המיכון השתלט; מחשבים מחורבנים השתלטו. אתה יכול להקליט ריף, לחתוך אותו, לנגן אותו אחורנית, לעשות איתו מה שאתה רוצה וזה לא מה שהיו Black Sabbath. אני לא יודע, אולי נעשה אלבום בעתיד, אבל אם נעשה, זה יהיה בלי כל המכונות המודרניות הללו, מכיוון שזה יהיה חייב להיות עם האנרגיות שהיו לנו. דווקא כן הקלטנו שני שירים חדשים לאלבום בהופעה חיה "Reunion" משנה שעברה ("Selling My Soul" ו-"Psycho Man"), אבל אנשים חשבו שאחד מהם נשמע כמו שיר סולו של Ozzy והשני נשמע כמו Black Sabbath ... מי יודע? אולי בסופו של דבר נוכל לעשות עוד אלבום."

בימים אלה, כמובן, הרבה להקות צעירות טוענות שהן הושפעו על-ידי Black Sabbath המקוריים, מה שמשתקף באלבום המחווה ל-Sabbath, שזה עתה יצא "Nativity In Black 2" (הראשון יצא ב-Divine Rec., חברה שהוקמה על-ידי Ozzy ואשתו-המנהלת Sharon). אך, בעוד טענה זו נראית לנו הגיונית וסבירה, Ozzy מוצא את הכל קצת מדהים ואפילו קשה להבנה.

"זה במידה מסוימת כמו שאבא שלי בא אלי כשהייתי קטן ואמר לי: 'יש זמר שנקרא Al Jolson והוא נפלא, יש לו קול מדהים ואתה צריך להקשיב לו'. ואז שנים לאחר מכן אני חושב 'כן, Al Jolson היה מדהים'. כש-Black Sabbath רק התחילו, חשבתי שנחזיק מעמד בערך שני אלבומים וסיבובי הופעות, נשתכר, קצת נצחק ואז אני אחזור לקבץ נדבות. לא יכולתי להאמין ששלושים ואחת שנה לאחר מכן, אני עדיין אהיה פה ושיהיו ילדים שיחשבו כמה גדולים הם הלהקה הזו שנקראת Black Sabbath.

היו כמה אנשים צעירים שניגשו אלי ברחוב ואמרו 'בנאדם, אני אוהב את "Snowblind", "Iron Man" ו-"War Pigs"' ואני לא יכול אפילו להיזכר מאיזה אלבום לעזאזל השירים הללו! זה מזעזע אותי. אני לא יכול להסביר מדוע היתה לנו כזו השפעה; זה מעבר לי. אני פשוט אסיר תודה על כך. זוהי תופעה. מעולם לא הבנתי כמה אנחנו חשובים לאנשים עד שיצאתי לסיבוב הופעות עם Metallica לפני שתים-עשרה שנים בערך. עברתי דרך האוטובוס שלהם ושמעתי אותם מקשיבים לתקליטים ישנים של Sabbath ממש בקול רם. חשבתי שהם שיכורים ומסתלבטים עלינו. אז יום אחד אמרתי לאחד מהצוות שלהם: 'מה Metallica מסתלבטים עלי?' והוא אמר: 'לא, לא, הם מעריצים כנים של Black Sabbath'. לא היה עולה בדעתי כמה השפעה יש ללהקה על כל כך הרבה אנשים. אפילו בשנות ה-70', לא נאמר לנו כלום על-ידי ההנהלה. אני מניח שהם היו עסוקים מדי בלגנוב מאיתנו מכדי לטרוח ולספר לנו משהו כזה. אבל עכשיו, יש לנו סבים, אבות ובניהם שהם מעריצים שלנו. חצינו דורות. זה בלבד מדהים אותי. הלוואי וידעתי איך עשינו זאת, אבל אתה יודע, בכנות אין לי מושג. אבל דברים מסוג זה עוזרים לי להמשיך. אני חייב

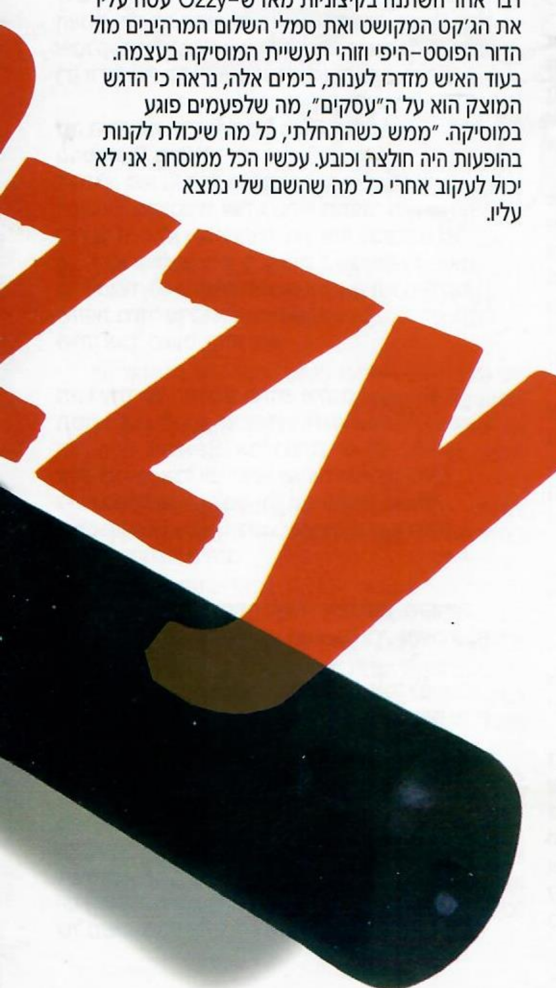

The next Picasso?

להודות שכל יום אני חושב על פרישה, ואז אני פוגש איזה ילד שעוצר אותי ברחוב ומבקש חתימה שלי, ואני יודע שעשיתי לאותו ילד את היום. איך אפשר לוותר אחרי דבר כזה?"

בהחלט איך? המעמד הסמלי של Ozzy צבר תנופה בכל מדי שנה. בעסק שנשלט על-ידי החתך והפולחן של הצעירים, כאשר אורך החיים של רוב הלהקות והמוסיקאים הוא זמני - כאן עכשיו, נעלם יותר מאוחר באותו יום - האיש בז למוסכמות.

"יש פרסומת בטלוויזיה שרצה עכשיו באמריקה, שמראה מורה בכיתה והיא אומרת לתלמידים שלה: 'אתם יכולים לחשוב בני כמה תהיו בשנת 2020?' והילדים מגרדים בראשם, והמורה אומרת: 'אתם תהיו זקנים כמו שאני עכשיו'. אני זוכר שב-1972 ניסיתי לחשב: 'אם אני אחיה עד שנת 2000, בן כמה אני אהיה?' אך מעולם לא חשבתי שאגיע כל כך רחוק, אבל זה קורה לי עכשיו. למעשה, כל כך הרבה דברים קורים לי בחיים אני ממש מתבלבל מכל דבר. אני שוכח מה קורה ואיפה אני אמור להיות."

דבר אחד השתנה בקיצוניות מאז ש-Ozzy עטה עליו את הג'קט המקושט ואת סמלי השלום המרהיבים מול הדור הפוסט-היפי וזוהי תעשיית המוסיקה בעצמה. בעוד האיש מזדרז לענות, בימים אלה, נראה כי הדגש המוצק הוא על ה"עסקים", מה שלפעמים פוגע במוסיקה. "ממש כשהתחלתי, כל מה שיכולת לקנות בהופעות היה חולצה וכובע. עכשיו הכל ממוסחר. אני לא יכול לעקוב אחרי כל מה שהשם שלי נמצא עליו.

Ozzy Osbourne הפך, באופן שלא
ניתן להתווכח לגביו, לאליל ה-metal
המוחלט. הוא מוערץ על-ידי צעירים
ומבוגרים כאחת. אבל, איך הוא הצליח
לשרוד ולשגשג בעולם הרודף אחר
הנעורים? ואיך זה ש-Black Sabbath
כל כך נערצים? בעוד אלבום המחווה
"Nativity In Black 2" ואלבום האוסף
"The Best Of Black Sabbath"
יוצאים, MH מציג שאלות אלה
לאיש המדובר, בכבודו ובעצמו.

Nativity Of

יש אפילו בובות Ozzy מזוינות, היית מאמין!? והם מוכרים בטירוף. הבובה האהובה עלי היא (של Todd McFarlane) של "Bark At The Moon", שמנגנת את השיר כשלוחצים על החזה של הבובה, זה מדהים. גם האינטרנט שינה את הדרך שבה דברים קורים. אתה כבר לא יכול להסתיר כלום, מכיוון שזה ימצא את דרכו אל הרשת. עשיתי גרסה פרודית ל-"Staying Alive" (של ה-Bee Gees) עם Dweezil Zappa לפני מספר שנים. זה היה בשביל הכיף, לא יותר. ועכשיו אתה יכול להוריד את זה! זה שם באינטרנט המחורבן! אתה יכול להאמין לזה?"

Ozzy בעצמו הוא הראשון להודות שהוא אנאלפבית כשזה מגיע למחשבים, אבל הוא רחב-אופקים ומודע לפוטנציאל, לסכנות וליתרונות, שלא ניתן להכחיש אותם, ממהפכת האינטרנט.

"האינטרנט לא עומד להעלם, אתה יכול להיות בטוח בזה. וכמו כל דבר אחר שקורה, יש גם בו גם טוב וגם רע. יש הכל באינטרנט ואתה חסר כוח מכדי לעצור את זה. נראה שהמון להקות בפרנויה עכשיו בגלל זה, עם המוסיקה שלהם שנגנבת והופכת נגישה בחינם, אבל אנחנו חייבים לחיות עם זה עד שיצאו חוקים שיעצרו את כל הפיראטיות הזו. כרגע, מתנהל קרב באמריקה על הפורנוגרפיה ברשת ואיך לשלוט בזה, אנשים מתמודדים על אותן בעיות כמו תעשיית המוסיקה: איך אתה שולט בדבר כזה? דברים משתנים כל כך מהר שאני יכול לצאת ולקנות ציוד שהוא שיא הטכנולוגיה, פאר היצירה היום וכבר בסוף השבוע הוא כבר יהיה לא עדכני. בכזו מהירות הכל מתפתח ורוב האנשים לא מבינים את זה. אפילו ממשלת ארה"ב העסיקה פורצי-מחשבים מקצועיים כדי שיגידו להם מה לעשות, מכיוון שכל התחום הזה של מחשבים זה משהו שהם לא מבינים. תן לזה קצת זמן ויהיו חוקים שיצאו כדי למנוע ממוסיקאים הפסדים בגלל האינטרנט. אני למעשה לא מבין במחשבים בכלל, וזה משהו שאני חייב להבין בקרוב. אני חייב להניח את החץ וקשת שלי ולהרים את הכונן!"

עם ה-Ozzfest המתקרב, האיש מתכונן לעוד התפרצות של פעילות, לחץ וחתך פרופיל. הזמזום שמקיף את סיבוב ההופעות הוא יותר מהוכחה לכך, שיותר משלושה עשורים לאחר ש-Black Sabbath האפילו על האופק המוסיקלי שלנו לראשונה, הוא יותר פופולרי מתמיד.

"ראיתי קליפ טלוויזיה לא מזמן של Sabbath מנגנים את "Paranoid". נראיתי כמו בן שתים-עשרה, בערך! לא יכולתי לדעת אז שאעשה את אותו הדבר כל-כך הרבה שנים מאוחר יותר. אבל אני אסיר תודה על הכל. זה מוזר בעיניי שיש כל-כך הרבה ילדים המתעניינים במה שאני עושה, אני לא יכול להסביר את זה. אני אמשיך לעשות זאת כל עוד אנשים ימשיכו לקנות אלבומים שלי, זה ממש פשוט."

אולי Ozzy מצא את הסוד שמאחורי ההצלחה שלו: הוא פשוט עושה מה שהוא מאמין בו, תוך חוסר התחשבות באופנה. יש לו כנות של ילד והתלהבות שתופסת את המהות והרוח של ה-heavy metal. אולי זו הסיבה לכך שהוא משתרע לאורך דורות כמו שאף אמן מסוגו לא עשה. הוא מרשה לאלה שעקבו אחרי הקריירה שלו, מאז ימיו הראשונים, לעזוב מאחור לרגע את האחריות של גיל העמידה ולהכנע, למרות שרק לרגע קצר של שובבות הנעורים חסרת האחריות, שמהר מאד מאוכסנת בעליית-הגג המאובקת של הזיכרון. עם זאת, הוא גם מתחבר עם אלה החווים את הבושה והריסוק הראשונים של שנות העשרה שלהם, מכיוון שהוא מבין את הדילמות ואת הזעם של גיל התבגרות.

האם הוא הפיטר-פן של ה-heavy metal? לא... הוא פשוט Ozzy Osbourne וזה יותר ממספיק כדי לשים חיוך קבוע על פנינו, שיאריך להופיע כליצן המלכותי. סצינת ה-heavy metal זקוקה ל-Ozzy בצורה שתתברר רק כשהוא יתלה את הג'קט המרהיב הזה שלו.
ROCK ON !!!

SOLO OZZY

עברו חמש שנים מאז אלבום הסולו האחרון של Ozzy: "Ozzmosis" יצא, ויקח עוד קצת זמן עד שהאלבום הבא יצא לשוק.

"אני חייב להיות כן ולומר שהייתי מאוכזב מ-"Ozzmosis". Michael Beinhorn הפיק את האלבום הזה, והוא היה כמו היינריך הימלר! הוא היה דיקטטור ואני חושב שהאלבום סבל כתוצאה מכך. בימינו כל-כך הרבה מפיקים רוצים להגיד למוסיקאים מה לעשות, לכן אני הולך להיות מאוד זהיר בבחירת המפיק לאלבום הבא. היו לי פגישות עם כמה מפיקים, אבל עדיין לא הוחלט כלום. כרגע אני צובר שירים וכאשר ה-Ozzfest יסתיים, אני אבדוק לאן ללכת עם האלבום, אבל אני בספק אם האלבום יצא לפני שנה הבאה".

Ozzy, בכל מקרה, יודע מי יהיו המוסיקאים שיהיו מעורבים באלבום: הגיטריסט Joe Holmes, הבסיסט Robert Trujillo, המתופף Brian Tushy ונגן הקלידים John Sinclair.
מה בנוגע לסגנון שאנחנו יכולים לצפות לו?
"אני לא יודע כרגע, אבל אני עדיין לא חושב שעשיתי את אלבום ה-"Sgt. Pepper" שלי - אלבום הסולו המוחלט"

Iron Maiden
Edguy
HammerFall
Salem
Rhapsody
Marilyn Manson
Metallica

Gamma Ray
Riot
Rockiah
Virgin Steele
White Skull
Satyricon
Amon Amarth

Grave Digger
U.D.O.
Saxon
Metal Church
Primal Fear
Orphaned Land
Cannibal Corpse
Megadeth
Iron Maiden

Blind Guardian
Bonfire
Betrayer
Pegazus
My Dying Bride
W.A.S.P.
Iced Earth
Domine
Soilwork

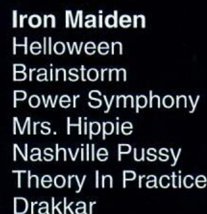
Stratovarius
Vision Divine
Running Wild
Motorhead
At The Gates
Napalm Death
Limbonic Art
Vanden Plas
Armored Saint
Arch Enemy

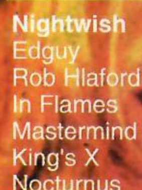
Cradle Of Filth
Sinner
Pink Cream 69
Squealer
Vader
Mago De Oz
Angra

Metallica
Anthrax
Slayer
Danzig
Metalium
Jacobs Dream
Type O Negative
Evergrey
Transport League
Necrodeath
Tourniquet

Iron Maiden
Helloween
Brainstorm
Power Symphony
Mrs. Hippie
Nashville Pussy
Theory In Practice
Drakkar

Nightwish
Edguy
Rob Hlaford
In Flames
Mastermind
King's X
Nocturnus

EL NORRA ALILA

SAHARA

THE BELOVED'S CRY

הצטרפו עכשיו וקבלו מאיתנו מתנה מיוחדת קלטת של ORPHANED LAND לפי בחירתכם:

*עד גמר המלאי

ISRAELI TRUE METAL FORCE

מקומך איתנו!!!

טלפון: 03-6881410 פקס: 03-6885187
ת.ד. 52043, תל אביב 67212

☐ אני מעונין במנוי ל- 12 גליונות: 288 ש"ח

☐ אני מעונין במנוי ל- 6 גליונות: 144 ש"ח

נא חייבו את כרטיס האשראי שלי:

☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מספרו ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐ ☐☐☐☐

מס' ת.ז. ☐☐☐☐☐☐☐☐☐ תוקף ☐☐/☐☐

שם משפחה ______ שם פרטי ______

כתובת ______

טלפון ______ נייד ______

ניתן גם לשלוח המחאות לכתובת המערכת לפקודת: מ.מ.י. - מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

אם יש לך את זה...

מנוי ל-6 חודשים
T שרט וכובע של
METAL HAMMER
במתנה
144 ש"ח

מנוי לשנה
T שרט וכובע של
METAL HAMMER
ודיסק במתנה
288 ש"ח

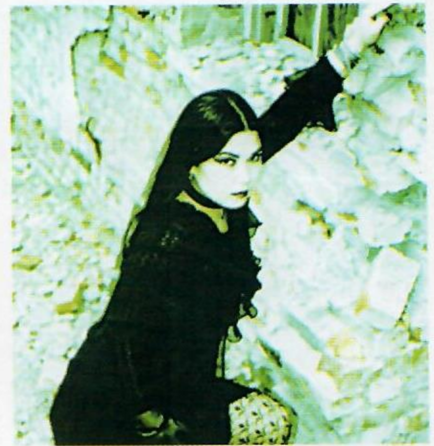
METAL HAMMER ISRAEL

מגזין כבד

השלם את האוסף שלך! מעכשיו ניתן להשיג גליונות קודמים של METAL HAMMER ISRAEL

SINERGY

ראשית אני רוצה לברך אתכם על כך שהוצאתם את אחד האלבומים הטובים ביותר ששמעתי לאחרונה.
תודה רבה, רבה!

אין בעיה, בייחוד שהוא יצא לא הרבה אחרי אלבום הבכורה, זה לקח פחות משנה, לא?
כן, בערך שנה.

היו לכם כמה שינויים בהרכב בין שני האלבומים, ספרי לי קצת על השינויים, ואיך לדעתך התפתחה הלהקה מאלבום הבכורה?
טוב, השינויים בהרכב זה משהו שהיה חייב להיעשות. באיזשהו מקום ידעתי שזה יקרה בכל מקרה. גרתי בשבדיה בזמן שהקלטנו את האלבום הראשון ואז עזבתי לפינלנד קצת אחרי שסיימנו להקליט ויצאנו לסיבוב ההופעות הראשון ביפן ביולי שעבר, הייתי בפינלנד כבר חמישה חודשים בערך.
כשהיינו ביפן דיברנו עם חברי הלהקה השבדים והגענו להסכמה שזה לא יכול לעבוד כך, לא רק שאנחנו גרים במדינות שנות, שזה מספיק קשה כשלעצמו, אלא שהם גם מנגנים בלהקות אחרות, דבר שהפך את הכל לקשה כפליים. אולי אם הם לא היו מנגנים בלהקות אחרות זה היה יכול להיות יותר קל להתמודד עם החלק של המדינות השונות, אבל לא היתה הרגשה של להקה אמיתית, היתה מן הרגשה של פרויקט, שזה משהו שלא רציתי, בסופו של דבר כולנו הסכמנו שהכי טוב יהיה עבורי ועבור Alexi למצוא הרכב פיני לחלוטין פה בפינלנד, בסופו של דבר הם איחלו לנו הצלחה ולא היו שום רגשות מעורבים וזה בדיוק מה שרציתי שיהיה.

האם זה שינה את הדרך שבה עבדתם על האלבום, האם זה הפך ליותר קל או רגוע?
כן, זה הרבה יותר קל מכיוון שכולנו גרים לא רק באותה מדינה, אלא גם באותה עיר, אז אנחנו לא צריכים לארגן לוחות זמנים, אנחנו פשוט זמינים. חלק מהחברים מנגנים בלהקות אחרות, אבל העדיפות הראשונה שלהם היא בהחלט Sinergy.
ל-Alexi יש את Children Of Bodom ואת Sinergy והם שווים מבחינת סדר עדיפויות, אבל הוא תמיד מוודא שהדברים לא יתנגשו כדי שלא תיווצר בעיה.

מאד התרשמתי מעבודת הגיטרה באלבום, את יכולה לספר לי קצת יותר על Alexi ו-Roope?
כן, למעשה Roope הוא גם נגן גיטרה מדהים, אני חושבת שהוא אחד הגיטריסטים המפורסמים בפינלנד. בשנות ה-80' הוא ניגן בלהקות thrash/speed metal, שהיו גדולות רק בפינלנד, לכן הוא לא זכה להכרה בינלאומית, אבל Alexi גדל על המוסיקה שלו, הוא אחד המוסיקאים החביבים עליו והוא גם היווה השפעה מאד גדולה עליו, אז עבור Alexi זה כמו חלום שהתגשם, לנגן איתו באותה להקה. כשראיתי את Alexi ו-Jasper מנגנים חשבתי 'ואוו.. שום דבר לא יכול לנצח את זה', אבל אז ראיתי את Alexi ו-Roope וחשבתי 'אוו... לעזאזל טעיתי! תראו את שני הגאונים הללו בעבודה קשה' זה כל כך מדהים לראות שני גיטריסטים לומדים אחד מהשני, לכל אחד יש כמובן סגנון משלו, אבל בסוף האלבום אני לפעמים לא יכולה להבדיל מי הוא מי. מעולם לא ראיתי את Alexi כל כך מתרגש וכל כך שמח באף אלבום לפני זה, אני חושבת שזו הפעם הראשונה שהוא מנגן עם גיטריסט ברמה שלו. הדבר המגניב השני הוא ש-Roope יכול לשחזר את כל הסולואים בהופעה חיה, לרוב הסולואים יש הרמוניות, שניהם ביחד יכולים לנגן גם את המלודיה וגם את ההרמוניה.

Jasper (Stromblad), שהזכרת מקודם, האם הוא איש במשימה? הוא הקים את HammerFall ואז עזב, הקים את Sinergy איתך – ועזב, ויש לו גם את In Flames, מה הסיפור שלו?
אני חושבת שהוא זקוק לדרך מוצא לבריחה. הוא כל כך יצירתי, אבל אם אתה מתמקד בדבר אחד כל הזמן, אתה יכול לאבד את היצירתיות הזו ואני חושבת שעם Jasper העניין הוא שהוא צריך את ההזדמנות לעבוד עם מוסיקאים אחרים ולקחת הפסקה קצרה. אני יודעת שאם אני רואה להקה טובה בהופעה, זה נותן לי השראה ללכת הביתה ולכתוב משהו, ועם Jasper הוא היה אחד מכותבי השירים העיקריים ב-In Flames וכשיש עלייך כל כך הרבה לחץ, אתה צריך את היכולת ללכת לאיזשהו מקום כדי לקבל השראה. ב-Sinergy הוא לא היה צריך לכתוב כלום מכיוון שהיו כותבי שירים אחרים בלהקה, אבל עם In Flames יש עליו הרבה לחץ. זו הסיבה שלדעתי לעיתים קרובות אתה רואה שמות גדולים בלהקות שצצות, עושים פרויקטים צדדים, אני חושבת שזה כדי לזכות בהשראה ממקום אחר.

כל השירים באלבום נפלאים, האהוב עלי הוא "Wake Up In Hell" שיכול להיות שאני טועה, אבל אני חושב שהוא קצת שונה מהאחרים...
אתה צודק במאה-אחוז. קצת התלבטתי אם להכניס אותו לאלבום, מכיוון שהוא כל-כך שונה. מעולם לא עשינו דבר כזה. למעשה יש כמה שירים שהם שונים באלבום, אבל זה השונה מכולם. אתה לא האדם הראשון שאומר שזה השיר האהוב עליו וזה ממש מקל עלי! חה... חה... זהו גם השיר האהוב על Alexi, אני כתבתי את הריף המרכזי בשיר לפני שבע שנים, הרבה לפני שחשבתי שאוכל להיות מוסיקאית רצינית. היו לי המון ריפים מזמן וחלק מהם היו טובים מכדי לשכוח מהם, אז הראיתי ל-Alexi והוא אהב את זה והוסיף לזה והתוצאה היא השיר הזה.

האם יש עוד שירים שהם מיוחדים לגביך?
כן, "Lead Us To War" הוא די מיוחד מכמה סיבות. זהו השיר הראשון שעשינו שאין בו שום סולו גיטרה ראוי. יש הרבה קטעי גיטרה קצרים, אבל אין סולו גיטרה באורך מלא. חשבתי ש-Sinergy לא יגיעו לשום מקום עם שיר בלי סולו גיטרה, אבל השיר יצא ממש גדול. בנוסף הבסיסט שלנו שר בשיר הזה, הוא שר את החלק הראשון "Lead Us To War" ואז אני שרה ...War, War, War, זה מין דואט. זה עוד צד ללהקה, הבסיסט שלנו התגלה כזמר מעולה.

אז את צריכה לשמור על הגב שלך, חה... חה...
כן, חה...חה... הייתי קצת בלחץ! לא, זה יהיה חבל לבזבז כזה כשרון, אז אני בהחלט רציתי שישיר.

איך נשמע החומר החדש בהופעה חיה?
כן, שוב הייתי מאד עצבנית. ניגנו בכמה פסטיבלים ומהפסטיבל הראשון זו היתה הצלחה גדולה. בראשון ממש פחדתי בגלל

מזמן לא שמענו אלבום heavy metal טוב ומקורי. מעולם לא פגשנו מישהי שהחליטה לעזוב את ארה"ב ולעבור לסקנדינביה כדי להיות חלק פעיל בסצינת ה-black metal. מעולם לא דיברנו עם מישהי שהיה לה אומץ לעזוב את כל הלהקות black/death שניגנה בהם כדי לממש את החלום - להקים להקת heavy metal משלה. נא להכיר - Kimberly Goss הסולנית והמנהיגה של Sinergy.

Hell Ain't A Bad Place To Be!

שהיו לנו שישה שירים חדשים ברשימה ורק ארבעה שירים ישנים ובזמן ההופעה הראשונה האלבום החדש אפילו לא יצא עדיין, אבל כמובן שהוא היה באינטרנט ולמעשה כמה אנשים כבר הכירו את המילים לשירים. זו היתה הצלחה ענקית ואנשים ממש השתוללו כמו מטורפים וקפצו מהבמה...

את אוהבת את זה?
כן, אוהבת מאד.

אני אישית שונא את זה.
אם אני בקהל בשורה הראשונה, אז אני לא אוהבת את זה, אבל כשאני על הבמה אני אוהבת את זה. זה גורם לי להרגיש קרובה לקהל. אני יודעת שהרבה מוסיקאים שונאים את זה כיוון שבועטים להם בציוד, אבל אני אוהבת את זה. כשהייתי צעירה העבירו אותי לבית החולים במהלך הופעה של Carcass בשיקגו בגלל ש-skinhead גדול ושמן הניח את המגף שלו ישר בפנים שלי ודיממתי מכל עבר.

כשראיתי את המודעה לאלבום החדש, היתה על העטיפה רכבת בחזית, אבל הגרסה שיצאה שונה, עם אש מסביב לתמונה שלך, מה קרה?
בעיקרון שלחנו לחברת התקליטים את העטיפה, הם התקשרו אחרי חודשיים כדי להגיד כמה הם שנאו אותה, מאד רצינו אותה, אבל הם פשוט סירבו, אז הם העסיקו אמן שיעשה את העטיפה עם הרכבת וכשראינו את זה אמרנו 'בשום אופן לא, זה לא טוב, זה מחורבן לגמרי ואנחנו לא מוכנים להשתמש בזה' בסופו של דבר היו לנו רק כשבועיים לפני שהאלבום אמור היה לצאת והם אמרו שאם לא נמצא עטיפה לאלבום, הוצאתו תדחה עד לשנה הבאה. הייתי כל כך בלחץ והיינו באמצע חיפושים לדירה חדשה, והייתי צריכה לנסוע לגרמניה לעבודת קידום, אז הדבר האחרון שרציתי לחשוב עליו היה העטיפה, מכיוון שכבר עשיתי זאת, אז פשוט אמרתי 'טוב, אני אוותר, תעשו מה שאתם רוצים, פשוט תראו לי לפני שאתם משתמ־שים בזה'. אז בסופו של דבר הם לקחו תמונה שלי וציירו קצת אש מסביב. כולנו הסתכלנו על זה ואמרנו כן, זה תופס את העין ותהיה לזה אריזה אדומה, אבל לא בכל המדינות.

מה היתה העטיפה המקורית שרציתם?
היא היתה קצת דומה לעטיפה החדשה, היתה שם אותה תמונה שלי, אבל לא היה רק אש מסביב, אלא גם הרבה דברים אחרים שקורים בכל התמונה, זה לא היה כל כך פשוט.
הרי לא מדובר בעטיפה אלא במה שיש בפנים!

זה נכון, חה... חה... כן.

האלבום די קצר, למה החלטתם לא להכניס עוד שיר מקורי, במקום גרסת הכיסוי?
הנה עוד תשובה כנה: לא רצינו להכניס גרסת כיסוי בכלל, רק שמונה שירים של Sinergy אבל Nuclear Blast אמרו שזה קצר מדי. אני לא אוהבת את הטיעון הזה. אפילו התקליטים של Children Of The Bodom הם קצרים יותר מזה ומעולם לא שמעתי מישהו מתלונן על כך. לאחר שכתבנו שמונה שירים, היו לנו עוד כמה ריפים, אבל אולי הם לא היו כל כך טובים ולא רצינו סתם ליצור שיר חדש, רק כדי להוסיף עוד כמה דקות לאלבום. אנחנו מעדיפים שמונה שירים נהדרים מאשר שמונה שירים ועוד שיר אחד שהוא בסדר, שזה מה שקרה בסוף, על-כל-פנים בגלל גרסת הכיסוי הזאת! הקלטנו את הגרסה הזו בערך שמונה חודשים לפני שאר השירים באלבום. הקלטנו גרסאות כיסוי ל-ABBA
ול-Scorpions והיה לנו קצת זמן פנוי אז עשינו את השיר הזה של Blondie, סתם בשביל הכיף. היינו די שיכורים. זה באמת נעשה בשביל הכיף. אני מעריצה גדולה של Debbie Harry. זה נחמד כי זה כיף, אבל יכולנו לעשות את זה הרבה יותר טוב אם היינו יודעים שזה יצא באלבום.

אני מניח שזה המחיר שצריך לשלם בגלל שהדיסקים תפסו את מקומם של התקליטים, מכיוון שבכל התקליטים הישנים הקלאסיים היו רק שבעה-שמונה שירים, עכשיו עם הדיס־קים אתה צריך להכניס חמישים-שישים דקות לפחות...
כן, אני לא כל-כך אוהבת דיסקים של השישים דקות. הייתי אומרת שברוב הדיסקים שיש לי באורך כזה, אני מדלגת על שניים-שלושה שירים, מכיוון שהם לא טובים באותה מידה. אני לא רוצה את הלחץ הזה מצד חברת התקליטים, אבל זו מציאות שאנחנו צריכים להתמודד איתה. אני מבינה גם את הצד שלהם, הם משקיעים את כל הכסף בלהקה, אנחנו לא משלמים מכיסנו, אז הם צריכים לראות קצת כסף חזרה, הם עסק, אבל המעט שהם יכולים לעשות אם הם רוצים כל כך הרבה שירים הוא לא ללחוץ כל-כך חזק בעיקר בקשר לעמידה בלוח זמנים. אולי להקות אחרות יכולות לעשות ששים דקות ולהרגיש מרוצים או אולי לעשות ארבעים דקות טובות ועשרים דקות של ח'רה, אבל אני לא יכולה לעשות זאת, אני צריכה להיות מרוצה מהכל לפני שהוא יוצא.

גרסת כיסוי לאיזה שיר של ה-Scorpions עשיתם?
"Rock You Like A Hurricane" ואני חושבת שעשינו גרסה די מגניבה. הסולואים של הגיטרות הם הרבה יותר טובים בגרסה שלנו.

טוב, נראה בקשר לזה! מה עם הגרסה לשיר של ABBA?
עשינו את "Gimme, Gimme, Gimme" ושוב יש לנו שם סולואים שלא תמצא בגרסה המקורית.

ספרי לי קצת על העבודה הקודמת שלך לפני Sinergy?
טוב. הופעתי המון עם Dimmu Borgir, Therion ו-Ancient ולכל הלהקות האלה יש תדמית יותר אפלה מאשר ל-Sinergy, למרות שידעתי בתוכי שאני זמרת, לא היתה לי ההזדמנות להקים את להקה משלי כדי לשיר כסולנית מרכזית, אז ניגנתי קלידים ועשיתי גם קולות רקע וקיבלתי המון הצעות מלהקות, אבל בסופו של דבר חשבתי שזה כבר יותר מדי. אני מנגנת ביותר מדי להקות שונות, בקרוב מאד לא יקחו אותי ברצינות ואני רוצה ל"התיישב" עם להקה אחת, אבל רציתי להיות בלהקה מההתחלה ולא להצטרף ללהקה, אז לקחתי את הסיכון הגדול ביותר של חיי, עזבתי הכל והקמתי להקה משלי והייתי צריכה להשיג חוזה, להיות הסולנית ולהיות אחת מכותבי השירים העיקריים, רציתי להיות בשליטה ולהרגיש שזו הלהקה שלי. הלהקות האחרות שהייתי בהן היו כיף וחוויה לימודית אדירה, אבל זה לא כמו הלהקה שלי, הם לא מילאו את הצרכים האמנותיים שלי וחשבתי שאם זה לא עובד, אם זה יהיה אסון נורא ולא נוכל להשיג חוזה וכולם ישנאו אותנו, אז פשוט חשבתי שאחזור לארה"ב ואהפוך לעורכת דין או משהו כזה, חה... חה...! ניגנתי אולי בלהקות ה-black metal הגדולות שיש בעולם, אני מניחה שאחרי Cradle Of Filth, Dimmu Borgir הם הגדולים ביותר.

טוב, הם הרבה יותר טובים מ-Cradle Of Filth.
כן, נכון, והם תמכו בי במאה אחוזים. אז, היתה מאחורי תמיכה נהדרת ומוסיקאים נהדרים סביב וכך Nuclear Blast חתמו איתנו על חוזה מיד, מכיוון שהם ידעו שכולנו מוסיקאים ידועים, אבל זה לא היה מתוכנן, למרות שהם ידועים היטב, הם גם חברים קרובים שלי אז לא חשבתי 'תנו לי להשתמש במוסיקאים הידועים הללו', חשבתי 'תנו לי להשיג את החברים הטובים שלי'. אין לי חברים שהם לא מוסיקאים ידועים חה...חה... זה כמו בהוליווד כשאתה רואה את כל הזוגות המפורסמים ביחד, זה טבעי, זה אותו דבר כמו רופאים או מה שלא יהיה שיש להם את אותו מעגל של חברים. אצלנו בגלל סיבובי ההופעות וכו' ואיך שהמוסיקה שולטת בחיים שלך אתה בטבעיות מתחבר עם מוסיקאים אחרים שיש להם אותם החיים והרעיונות.

האם זה היה קשה יותר עבורך להצליח או להתקבל בגלל היותך זמרת-אישה בסגנון שנשלט לרוב על-ידי גברים?
כן כמובן, סצינת ה-metal נשלטת על-ידי גברים, אבל בימים אלה נראה שיש יותר נשים משהיו אי פעם. כשאתה חושב על זה, יש עדיין רק עשר נשים בלהקות מוכרות, שאנשים מזהים, אבל זה עשר מתוך עשרת-אלפים! התעניינתי ב-metal כל חיי ואני חושבת שחלק מהבחורות הללו לא היו, הן פשוט מצאו את עצמן בלהקות הללו, אולי אחד מהבחורים נזכר באיזה בחורה מבית-הספר שיכולה לשיר טוב, או לנגן קלידים וכך צרפו אותה ללהקה, שזה כמובן בסדר, אבל אולי הבחורות הללו יחששו האם החבר'ה האלה אמנם יקבלו אותן, אבל אני גדלתי במשפחה ששמעה Rock-n-roll ואחר-כך עברתי ל-heavy metal, black metal. תמיד התעניינתי בסוג זה של מוסיקה ואני אפילו לא חושבת על העובדה שאני אישה. אני פשוט מאד אוהבת את המוסיקה הזאת ורק כשאנשים מציינים את העובדה שאני אשה בתוך הג'אנר הזה רק אז אני חושבת על זה. אם אני מתראיינת לפני הופעה, אני עלולה לסגת קצת. אבל על הבמה אני ממש מטורפת! אנשים יכולים לחשוב שזה מוזר לראות אישה שדופקת את הראש בצורה כזו על הבמה, אבל אני גם חושבת שהם גם יכולים לראות שזה טבעי ואמיתי. אני מרגישה את המוסיקה בלב שלי ואני מוציאה את זה במהלך הופעה חיה, אני מנסה לא לחשוב 'OK, אני אישה'. זה היה קצת יותר קשה מבחינת העסקים, להיות אישה מנהיגת-להקה, מכיוון שאין להם ניסיון עם אישה שמנהיגה להקה, אז אולי הם לא לקחו את זה כל-כך ברצינות. נכון, מהצד העסקי אולי היו לי כמה בעיות, אבל מהצד היצירתי פשוט הייתי אני וזה היה בסדר לאורך כל הדרך.

מתי החלטת שאת רוצה להיות זמרת?
תמיד רציתי להיות מוסיקאית מסוג כלשהו, מי לא חולם להיות כוכב רוק!?! במציאות לא חשבתי שזה יכול להיות אפשרי. כשגדלתי הדמויות הנשיות היחידות ב-metal היו Lita Ford ו-Doro ולא הושפעתי מאף אחת מהן! זה קרה כשהצטרפתי ללהקה הראשונה בשיקגו וחשבתי 'וואוו - אני מנגנת בלהקה' וזו היתה להקת death metal כמו My Dying Bride אבל עם קולות נשיים ברקע. אז זו היתה הפעם הראשונה שחשבתי שאולי אוכל לעשות זאת עם הרבה עבודה קשה. הייתי בלהקות מאז שאני בת ארבע-עשרה והיום אני רק בת עשרים ושתיים, אז אני חושבת שהשגתי די הרבה בזמן הקצר הזה. פשוט צריך לעבוד קשה, היו לי הרבה משברים בחמש השנים האחרונות, גרתי בשלוש מדינות שונות ובחמש ערים שונות בתוכן! אתה צריך לדבוק במטרה לחלוטין ואז אני חושבת אם אתה איש או אישה, בגיל חמש-עשרה או חמישים לא משנה - אפשר לעשות את זה.

על אילו להקות גדלת, זה היה רק death ו-black metal?
כשהייתי ממש צעירה זה היה Whitesnake ו-Aerosmith מכיוון שזה מה שאמא שלי שמעה, היא אפילו הלכה לראות הופעה של Alice Cooper כשהיא היתה בהריון איתי ב-1977! היא לקחה אותי לראות המון הופעות, אז בגיל עשר-אחת-עשרה התחלתי להסתובב עם בת-דודתי ומאד הערצתי אותה והיא הקשיבה ל-Metallica ו-Megadeth ו-Slayer שהם היום הלהקה האהובה עליי בכל הזמנים. ואז בתיכון הכרתי ילדים שהכירו לי את כל העולם התחתון של ה-death metal ושל מוסיקה קיצונית. עד אז חשבתי שאי-אפשר להיות יותר כבדים מ-Slayer, אז כששמעתי את Cannibal Corpse ואת Carcass ופשוט התאהבתי מיד. היום אני אוהבת metal. אין אף להקה ספציפית שאני אוהבת במיוחד. יש לי כל כך הרבה metal מצוין באוסף שלי, מכל הסוגים, אבל ההשפעה הכי גדולה שלי הם Slayer, Carcass, My Dying Bride הם בהחלט עזרו לי לעצב סגנון.

קיבלת את כל הדברים שמאחורי מוסיקת ה-black metal?
לא, בהחלט לא. עבורי מוסיקה זה דבר מאד רציני וכשאני מוציאה פעם אחת את כל הזעם והתסכול דרך המוסיקה שלי, אין יותר מקום להיות מלכת הרשע חה...חה...! אני מאמינה בלהנות מהחיים. אני יכולה להגיד לך בכנות שהדברים הללו לא קיימים יותר, זה יותר תדמית ממציאות. הייתי שם בלב סצינת ה-black metal, גרתי באוסלו בין להקות ה-black metal הגדולות בעולם ואני יכולה להגיד לך שהם יודעים איך להנות מהחיים. אני חושבת שזה היה יותר רציני כשזה התחיל לראשונה, היום הלהקות יותר נינוחות.

מה על סיבובי הופעות עם האלבום?
הופענו בכמה פסטיבלי-קיץ ועכשיו יש לנו הפסקה של שישה שבועות. Children Of Bodom עומדים להקליט את אלבומם השלישי, אז אני אשתמש בזמן הזה כדי לכתוב קצת מוסיקה עבור האלבום השלישי שלנו. אני לא אכתוב את כל האלבום מכיוון שאני בהחלט רוצה עזרה מהחבר'ה האחרים. פשוט אכתוב מה שארגיש ואולי אצא לאיזו חופשה. אחר כך נתחיל להתאמן כמו מטורפים, כל יום במשך שלושה שבועות ואז

המשך בעמוד >> 42

One Mirrage

Memory Garden

לדעתי מאד מעניין, כל פעם מחדש, לשבת לדבר עם להקה גדולה שכבר די הרבה זמן שוברת את הראש בניסיון לפענח כמו שצריך את מה שהם עושים, ולקבל תשובה כנה ולא מתחמקת. אותי אישית תמיד עניין למה Memory Garden הם כאלה חבר'ה עצובים, מה מעיק עליהם כל-כך ולמה הטקסטים והכיוון המוסיקלי שהם בחרו לעצמם רוויים בזה. קיבלתי תשובות, ועוד איך! סיימון, הגיטריסט הראשי ואחד מכותבי החומר העיקריים, ענה לי בכנות ובפשטות, וגם התגלה כבחור שמח והייכן (קשה לראות מישהו מחייך בטלפון, פשוט הנחתי כך...).

אז סיימון, מה שלומך? מה קורה עם Memory Garden בימים אלה, לאחר שהוצאתם את "Mirrage" המצוין?
תודה, שלומי טוב והאמת שממש לא קורה הרבה, מעבר לזה שסוף-סוף שחררנו את האלבום החדש, אבל נראה מה העתיד צופן לנו.

האם באלבום הזה גם שרת בנוסף לנגינה, כמו בקודמים?
לא. הפעם הבאנו מישהו מקצועי שיעשה את העבודה (צוחק) - Kristian Andren והאמת היא שהוא עשה עבודה מצוינת.

שמתי לב שב-"Mirrage" חלק מהריפים יצאו כבדים מאד ביחס למה שעשיתם בעבר, הכל מתוכנן או אלה אלתורים בסטודיו?
רוב החומר, כולל הגיטרה, היה כבר מוכן וכתוב עוד לפני הכניסה לסטודיו. ככה אנחנו עובדים בדרך-כלל-כותבים ומלחינים את כל החומר ואז נכנסים ומקליטים.

מאיזו שנה אתם ביחד?
.1992

שמעתי את רוב החומר שלכם, למעט האלבום הראשון "Blessed Are The Dead", איך הוא נשמע?
יחסית לחומר של אמצע התקופה שלנו, הוא היה כבד יותר והזכיר את Candlemass, אבל היום חזרנו לסאונד הכבד של ההתחלה - אז בעצם "Mirrage" מזכיר את החומר הראשוני שלנו רק שהוא יותר מלוטש.

את "Mirrage" מאד אהבתי, וגם את "Tides", אבל מה שבא ביניהם נקרא, כמו שאתה ודאי יודע, "Verdict Of Prosperity" ואותו דווקא לא סבלתי, יש לך איזושהי השערה מה הסיבה לזה?
ב-"Verdict" עשינו משהו שלא עשינו עד אותה תקופה. אם כל שאר האלבומים מצאו חן-בעיניך, ודווקא ב-"Verdict" נתקעת, סביר להניח שהסיבה נעוצה בכך שניסינו לשלב סגנונות שונים והריפים היו הרבה יותר מורכבים מאשר בשאר הדיסקים. אם זה יעודד אותך - גם אני לא מת עליו (צוחק)!

מצאתי לא מעט קווי דמיון בין "Mirrage" לבין Solitude Aeturnus, במיוחד במלודיות של השירה- ואל תבין אותי לא נכון, זה מבורך לגמרי, פשוט עניין אותי לדעת אם זה היה חלק מהתוכנית שלכם?
מסכים איתך. יש לא מעט דמיון בינינו לבין Solitude.. וגם לא מעט קשר ל-Candlemass, כמו שאמרתי קודם, ואומר לך יותר מזה, אני בטוח שאם תקשיב טוב, תמצא גם כמה השפעות של Nevermore, שאגב, Ken הבסיסט שלנו, מטורף עליהם.

אתה אוהב את "Dreaming Neon Black", האחרון של Nevermore?
מאד, הוא אחד משני הדיסקים שאני הכי אוהב בעולם, אל תשאל אותי מה השני, זה אישי מדי... (צוחק), אבל

כשנפגשתי עם Warrel Dane (הסולן של Nevermore) ב-Wacken Open Air, בשנה שעברה, אמרתי לו מה דעתי עליהם וזה היה די מצחיק, מכיון שגם הוא החמיא לנו על האלבום שלנו (צוחק). זה היה מאד משעשע!

מאיפה הגיע השם "Memory Garden"?
ל-Trouble יש שיר שנקרא "Memory Garden" אז 'שאלנו' מהם את השם. צריך בהחלט להודות ל-Trouble!

יש למישהו מהלהקה פרוייקט צדדי?
כן, אני מנגן גם ב-The Fifth Reason. אני כותב להם את כל החומר, ו-Tom המתופף שלנו מנגן ב-Mamentu Morri, ולסיום הפרוייקטים, אני מקים עכשיו עוד הרכב שישמע כמו השילוב בין At The Gates ל-Mamentu Morri. אני מצפה שזה יהיה טוב.

מאז ששמעתי את "Tides" יש לי אליכם שאלה אחת מיוחדת: על מה, לעזאזל, אתם ממררים בבכי כל הזמן?! מאיפה כל העצב, הייאוש והמלנכוליות האלה מגיעים? חיים קשים?
(צוחק) בתור מי שכותב את רוב הטקסטים אני יכול להעיד על עצמי שאני טיפוס חייכן ונחמד, אבל כשמתיישבים לכתוב - כל התסכולים שלי, הסלידה מהחברה והפילוסופיות שמסתתרות מאחורי המוות ועוד אי-אלו אנקדוטות, הכל פשוט נשפך על הדף, זה פשוט בא לי טבעי! זה לא שאנחנו חבר'ה מדוכאים שהולכים לבושים שחור כל היום או משהו, פשוט אלה הנושאים שמעניינים אותנו כשזה מגיע למוסיקה!

איזה סוג של מטאל היית שם בראש הפירמידה?
האמת היא שזה לא ממש משנה לי. קניתי לפני שבועיים את "Ray Of Light" של מדונה ואני מאד נהנה ממנו, מצד שני אני גם מאד מעריך black על סוגיו, זה לא הסגנון שמשנה אלא האיכות והיצירתיות ואם שני אלה קיימים, אז זה ממש לא מטריד אותי למה אני מאזין באותו רגע. למשל קח את Dimmu Borgir, Meshugga, In Flames או אפילו Mercyful Fate. ובאשר לקלאסיקות, האלבום האחרון ששמעתי ומאד נהניתי ממנו היה ה-The Crown החדש.

מסכים אתך, שמיכודבשטפבוד פשוט מדהים! לכמה אלבומים חתמתם עם Metal Blade?

יחסית לחומר של אמצע התקופה שלנו, הוא היה כבד יותר והזכיר את Candlemass, אבל היום חזרנו לסאונד הכבד של ההתחלה - אז בעצם "Mirrage" מזכיר את החומר הראשוני שלנו רק שהוא יותר מלוטש.

באופן עקרוני החוזה הוא לארבעה אלבומים ששניים מתוכם כבר יצאו.

מרוצים?
מעל ומעבר, בנאדם! Brian Slagel (הבעלים של Metal Blade), פשוט מבין ללבן של הלהקות, קל ונוח להגיע אתו להבנה ולחתום הסכמים וגם יכולת הביטוי שלנו בתור להקה נשמרת עד הסוף.

לא ייאמן, כל להקה שדיברתי איתה והחתומה ב-Metal Blade, טוענת שפשוט קל ונעים, בצורה שלא תאמן, לעבוד עם החברה הזאת!
מה שנכון נכון! גם החבר'ה מ-Mercyful Fate, שהם במקרה גם חברים שלנו, טוענים כך. בלי לעשות פרומושיין מיותר לחברה שלנו (צוחק), אני חושב שאצלם האספקט המוסיקלי חשוב יותר מהקטע הכספי ומהמכירות ואני מאמין שכל מי שחתום שם מרוצה!

טוב לדעת! איך Memory Garden מתפקדת בהופעות: עוצמתית - בטירוף, או נותנת שואו סביר ומלנכולי?
פירוטכניקה חשובה מאד, המון אש ושטויות (צוחק), מעבר לזה אנחנו טובים, לדעתי, ומספקים את הסחורה בצורה מעניינת ועוצמתית המשתלבת עם הקונספט הכללי שלנו כלהקה.

אז יש לכם קהל טוב?
לא ממש, לא. הנקודה היא לא אם הקהל משובח או לא, השאלה היא איפה הקהל? בשוודיה יש לאנשים מסורת מאד נחמדה - שכמעט כולם שומרים עליה באדיקות - פשוט לא לבוא להופעות של להקות קטנות כמונו (יחסית). כשאתה מגיע לקונצרט של Iron Maiden, כאן בשוודיה או להקה זרה אחרת בקנה מידה דומה, אנשים יזרמו בהמוניהם, אבל להופעות מקומיות קשה מאד להשיג קהל. בשוודיה, אפילו להקות גדולות יותר מאתנו כמו Dark Tranquillity, Naglfar או אפילו In Flames - מתקשים מאד במשימת של הבאת הקהל להופעות.

די אירוני העניין הזה סיימון, אמנם אין כאן בישראל כל-כך הרבה להקות ברמה גבוהה כמו שיש אצלכם, אבל גם על מה שיש, שזה המון-המון דיסקים משלוש חברות מטאל שונות, לא מעט ערבי-מטאל, עיתון מטאל בעברית - גם לכל אלה האנשים לא באמת מתייחסים, אפשר להיות קצת יותר גסים ולומר שבבאיזה-שהוא מקום הקהל פשוט משתין על מה שאתה עושה בשבילו! אני רק יכול לתאר לעצמי שגם אצלכם וגם אצלנו, כשהמבול העכשווי של מטאל, מכל הכיוונים, ייפסק מתי'שהו - רק אז האנשים יתעוררו 'ויריחו את החומוס'!
זה נכון, אני מתאר לעצמי שזו בעיה עולמית. ואני חושב שזה נכון שהקהל הפך מפונק בסטנדרטים לא-אנושיים.

תעשה פעם ניסוי, תארגן ערב בריטני שפריץ ותראה מה יקרה...
(צוחק) לפחות הקהל שלה נאמן!! אני מניח שיהיו שם קרוב לחמשת-אלפים ילדות קטנות שעוד לא שמעו על המושג וסת (צוחק)... ושתדע לך שמתוך מאה ראיונות שאני עושה, רק שניים מיועדים לעיתונים כאן בשוודיה, bright eyes ועוד אחד שאני לא זוכר כרגע..

אני דווקא מכיר את Bright Eyes, עיתון נחמד, אבל זהו כל הקידום שקיבלתם בשוודיה?! בוא נעזוב את זה עכשיו. אני יודע מה משמעות המילה Mirrage (חזיון תעתועים) וגם הבנתי את כל הסיפור על העטיפה, אבל למה בחרתם דווקא בסוג כזה של Mirrage? למה לא משהו קצת פחות ביזארי?
אנשים בטוחים תמיד שמה שהם רואים זה מה שקיים במציאות. בחלק לא קטן מהמקרים הם טועים והאמת מתגלה כשמסתכלים מזווית קצת שונה על כל התמונה. אם תיקח את העטיפה שלנו, תוכל לראות בבירור את הגשר השלם והציפור הלבנה מעליו, אבל אם תסתכל בהשתקפות במים, תראה את הגשר מרוסק לחלוטין ואת הציפור שחורה כזפת. ועכשיו לך תדע מה משני הדברים שאתה רואה היא האמת..

מה היתה להקת המטאל הראשונה שאי-פעם שמעת ובאיזה גיל?
גם אבא שלי וגם אחי הגדול תמיד אהבו רוק, אז אני מניח ששמעתי להקות רוק או מטאל כבר מגיל שנה-שנתיים, אבל במודע שמעתי את KISS בגיל ארבע והתחלתי לגלות התעניינות אמיתית במוסיקה בגיל חמש. בגיל שש כבר קיבלתי את הגיטרה שלי ובגיל עשר התחלתי לנגן כמו שצריך.

נשוי, חברה?
מאורס (צוחק), היא גדולה ממני בשבע שנים (צוחק). די מפחיד כל הסיפור הזה.. הכרנו כשאני הייתי בן עשרים ואחת והיא בת עשרים ושמונה.

שאלה אחרונה ומתבקשת מה העבודות היומיות שלכם?
לסולן שלנו יש את העבודה הכי מטאלית בעולם. הוא קברן. זה מטאלי לא?

לגמרי (צוחק). גם השאר ברי-מזל כמוהו?
אני עובד בהתקנות של לחצני-מצוקה לקשישות. אני אישית מתקין את כל המערכות האלה!

סע לדרכך איש צעיר, והיה סמוך ובטוח ש-"Mirrage" יזכה לכבוד לו הוא ראוי.
(צוחק) תודה, אני מקווה שבשבילכם ש-Metal Hammer יצליחו כמו שצריך! בעברית אמרת? ביי.

ניר שלוני

Bang Your Head 2000

Reviewed by: Amit Lwow & Yvette Salthouse
All pics: Yvette Salthouse

מי אמר שאין גן עדן עלי אדמות?

אז נכון שהוא לא שוכן כאן באופן קבוע, אבל לסוף שבוע אחד בשנה, הוא מתמקם ב-Balingen שזו עיירה קטנה וציורית בדרום גרמניה בין הרים וגבעות ירוקים כשעה וחצי נסיעה משטוטגרט. עזבו אתכם מ-Wacken, Dynamo, או Donnington עליו השלום, פסטיבל metal אמיתי יש רק אחד: "Bang Your Head"!! עשרים ושניים הרכבי metal על במה ענקית אחת, עשרות דוכנים למכירת חולצות, דיסקים, תקליטים יד-שניה וכל מה שתעיזו לדמיין שאיך שהוא קשור ל-heavy metal.

אה, כן... לא פחות חשוב (לכמה מאיתנו הכי חשוב), אלכוהול שנשפך בכמות הצריכה השנתית של מדינת ישראל. בין אם זה באוהלי הבירה שפזורים בכל חור בשטח הפסטיבל, או... בדוכנים מיוחדים לוודקה או וויסקי שנמזגים שם בכמויות. והכל כמובן מוסדר, מאורגן ונקי למופת, גרמנים, לא?

השנה קיבל אותנו גם מזג-אויר נהדר, עם שמש שדפקה בראש לא פחות מהמוסיקה והבירות, מה שעדיין לא הפריע לכמה מה-brothers להגיע מצוידים במעילי עור או ג'קטים מג'ינס, מורעלים עד הסוף. הפגם היחיד אולי היה השעה המוקדמת שבה החלו ההופעות.

ביום הראשון, חלק מהקהל היה עדיין מחוץ לגדרות כש-Chinchilla עלו לבמה מעט אחרי השעה עשר בבוקר. ולמרות ביום שבת החברים התאוששו לאט-לאט מהמסיבה שהיתה כל הלילה באזור הקמפינג וה-hangover (*חמרמורת- ע"פ האקדמיה ללשון - העורך*), לא איפשר לחלק מהם להתחיל את היום בשעה מוקדמת. אבל זה באמת עניין שולי ובכל מקרה; לאחר ש-Chinchilla, Evergrey ו-Destiny's End חיממו אותנו בשעתיים הראשונות, נכנס היום הראשון להילוך רציני עם Jacobs Dream ולאחר התשבחות וההילולים, שבו זכה אלבום הבכורה שלהם בכל עיתוני ה-metal באירופה, הגיע הזמן לראות אם הם יצליחו להלהיב אותנו גם מהבמה. ולמרות שהיה קשה לקשר בין המראה החיצוני של החבר'ה האלה, שנראו יותר כמו עובדי-במה והמוסיקה שבקעה מהרמקולים (ולא בזלזול - נהפוך הוא!). Jacobs Dream הפתיעו אותי ביכולת שלהם לבצע את השירים בהופעה בדיוק כמו שהם נשמעים בדיסק שלהם, אם זה בסאונד הצלול או בשירה של David Taylor בעל הקול המאד מרשים. הם פתחו את הסט שלהם עם "Kinescope" והמשיכו את כל ארבעים-וחמש הדקות עם חומר מאותו אלבום פנטסטי. השניים הדומיננטיים על הבמה היו הגיטריסט Gary Holtzman ו-Taylor, שהתרוצצו מצד לצד, מה שהתקבל בהערכה לאור העובדה שהם לא בדיוק נראים אתלטיים וזאת בלשון המעטה!

בסך-הכל Jacobs Dream לא אכזבו, אבל היה קשה לשפוט אותם כמו שצריך, בנתונים של פסטיבל, שבו הם רק בורג קטן...

ההופעה של U.D.O. בפסטיבל היתה אחת האחרונות שלהם בסיבוב המלווה את האלבום האחרון "Holy" וגם סימנה את כניסתו של היום הראשון לחלק המעניין שלו, החלק שלא מאפשר לך לבזבז יותר מדי זמן ליד דוכני האלכוהול או ה-merchandise, מכיוון שמעכשיו יש רק קליברים על הבמה. כמובן שהיו גם כאלה שגם אם אלוויס היה קם לתחיה ועולה להופיע הם עדיין היו נשארים מתחת לסככה עם אינפוזיה של בירה או וויסקי מחוברת לוריד, והאמת היא שכמות הגופות של אלה ששתו "קצת" יותר מדי גדלה משעה לשעה. אמרנו כבר שאלכוהול ושמש חזקה זה שילוב קטלני?? בכל מקרה ל-Udo זה לא משנה אם הוא בפסטיבל, אולם או פאב, מכנסי-הצבא תמיד עליו, משקפי השמש השחורים, שהפעם לא היו רק לצורכי תדמית וכמובן הקול... הקול הזה המעביר צמרמורת בכל מעריץ של האיש הקטן-גדול הזה, ויש מי שלא מעריץ אותו? רשימת הסט שלהם היתה כמעט זהה לזו שהם ניגנו בלונדון במהלך הסיבוב, רק כמובן קצרה יותר. הם פתחו עם "Holy", המשיכו עם מספר קטעים נוספים מאלבום הסולו של U.D.O., אבל כמו תמיד הקהל רצה וקיבל את הקלאסיקות של Accept כמו "Breaker", "Son Of A Bitch", "London Leather Boys", "Metal Heart" ו-"Fast As A Shark" ובתור הדרן את "Balls To The Wall", שסיים שעה של metal קלאסי לחימום הנשמה ואגב U.D.O. היו היחידים שחרגו מעבר לזמן שהוקצב להם, אבל לך תתווכח עם כמה אלפי metalheads גרמנים, שלא בדיוק נראים כמו ילדי-הנרות בכיכר רבין...

Udo ו-Stefan Kaufmann משאירים את החלק של הריצות על הבמה וההזעה לשני החבר'ה הצעירים שאיתם, Igor Gianola הגיטריסט השוויצרי ו-Fitty Wienhold הבסיסט שמראים לנו מדוע Udo בחר בהם כחלק מההרכב המצוין הזה של U.D.O. שמשלים עוד שנה פורייה ומוצלחת בקריירה של האדון Dirkschneider. עכשיו אנחנו דורשים אלבום בהופעה!!

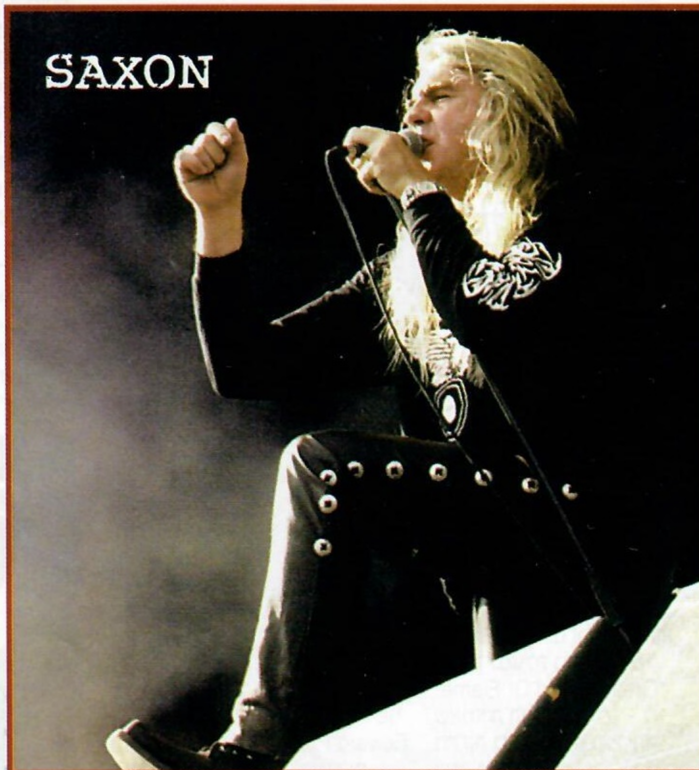

את Rage היה די מוזר לראות באור יום, בעיקר משום שזה לא הכי מתאים למוסיקה שלהם, אבל זה עדיין לא גרע מאומה מהשעה הנהדרת שהם היו על הבמה, למרות החום והשמש בעיניים. Peavy לא הסיר את החיוך מהפנים ותחת ניצוחו החבורה הזו הלהיבה את הקהל עם קטעים משני האלבומים האחרונים שלהם "Ghost" ו-"XIII" וכמובן עם מספר שירים מהתקופה היותר כבדה של Rage כמו "Don't Fear The Winter" או "Solitary Man". למרות שכל אחד מהשלישייה הזו הוא כוכב בפני עצמו, Rage נראו ונשמעו מגובשים וחסרי פוזה לחלוטין. Victor Smolski הציג לראווה את היכולת הוירטואוזית שלו כגיטריסט ועם Mike Terrana, ששחט עוד מערכת תופים ואדון Rage... Peavy Wagner, הם נתנו את אחת ההופעות היותר מהנות והטובות בפסטיבל והשאירו אותנו עם טעם של עוד, שאני מקווה שלא נצטרך לחכות הרבה זמן כדי לקבל אותו.

אחת הלהקות שלא ציפיתי מהם ליותר מדי, אבל בהחלט הצליחו היו Axxis והרבה מהקרדיט לכך מגיע לסולן הנהדר שלהם Bernhard Weiss, הבחור הזה פשוט נולד כדי להחזיק מיקרופון על במה, והוא העביר את הקטעים מתוך האלבום האחרון שלהם "Back To The Kingdom", בצורה הרבה יותר מלהיבה ואנרגטית מאשר בדיסק עצמו, שגם הוא לא רע בכלל. הם פתחו עם "Shadowman", חמישים דקות של אחלה "party metal", כש-"Flashback Radio", "Heaven In Black" ו-"My Little Princess" מאותו אלבום בוצעו גם כן, כמו כל הסט, בצורה מבריקה ואני בטוח שרמת הסקרנות של הרבה מהקהל לגבי הלהקה הזאת גדלה בזכות הנוכחות שלהם בפסטיבל הזה. הם כמובן שלא שכחו לסיים עם גרסת הכיסוי ל-Bananarama– "Na Na Hay Hay Say Goodbye" , שמשתלב נהדר בסגנון ה"שמח" שלהם.

הנציגה הבודדת של האיים הבריטיים בפסטיבל ה-true metal הגדול באירופה היתהSaxon שלעניות דעתי רק משתבחת עם השנים ומאלבום לאלבום. נכון שהיה די מצחיק לראות את Biff Byford עולה אל הבמה כשהוא לבוש מעיל עור שחור וארוך בחום של שלושים מעלות, אבל אפשר להבין אותו כי כנראה באנגליה לא כל כך מכירים את סגולותיה של השמש. תאהבו או לא תאהבו את Saxon אי-אפשר להתעלם מהשירים הנהדרים שהם נתנו לנו בעשרים השנה האחרונות וכמעט את כולם הם ניגנו כאן. מקטעים עתיקים כמו "Denim And Leather" (והיו הרבה כאלה ב-Balingen) "Crusader", "Strong Arm Of The Law" וגם שירים חדשים יותר כמו "Dogs Of War", "Solid Ball Of Rock" או "Metalhead" האדיר מתוך האלבום האחרון שלהם. Nibs Carter הבסיסט, הוא ה-headbanger הכי פראי שראיתי בחיי ואני לא מבין איך הראש שלו עדיין מחובר לגוף אחרי שעה וחצי של הופעה. Biff Byford גם בגיל לא צעיר הוא עדיין סולן מצוין ולמרות היהירות האנגלית הטיפוסית שהוא מלא בה, הקהל אוהב כל רגע שלו על הבמה, עם כל השטיקים האופייניים לו, כמו השריקות והקללות הלא מזיקות בין הקטעים. Saxon מניפים בכבוד ובגאווה את ה-Union jack ולא נראה שהם עומדים להתעייף בקרוב, אנחנו בטוח לא נתעייף מלראות אותם.

MH ישראל-דיווח מיוחד מפסטיבל

LEFAY

SCORPIONS

ואז הגיע החלק המרכזי של היום הראשון... ולקול התשואות של קהל ה-metalheads הנהדר הזה, זינקו Klaus, Rudolf, Matthias, Ralph ו-James, ה-Scorpions בשבילכם... ל-Scorpions יצא משום-מה בארץ שם של להקת בלדות, אבל כל מעריץ אמיתי של הלהקה הזו יודע שהסיפור הוא לא כזה, "Blackout", "Rock You Like A Hurricane", "Dynamite", "The Zoo"... יש צורך להמשיך?? ואגב אין שום רע בבלדות... "Winds Of Change" נשמע נהדר גם בפעם המיליון ואחד שהם ניגנו אותו ו-"Still Loving You"... יש מישהו שהשיר הזה לא עושה לו משהו? "Living You Sunday Morning" ו-"Bad Boys Running Wild". עוד שתי "בלדות" היו הקטעים שפתחו את השעתיים של סדרת החינוך הזו, עם תאורה מרשימה וסאונד מדהים בתוספת הרבה עשן, זיעה ודיסטורשן. קיבלנו קונצרט metal כמו שרק ה-Scorpions יודעים לתת.

Rudolf Schenker רץ כמו מטורף לאורכה ולרוחבה של הבמה הענקית כשהילה של סופר-סטאר מרחפת מעליו ותוך כדי הצגת וירטואוזיות על גיטרת ה-Flying V המפורסמת שלו, כשהוא מנופף בה לכל עבר וזורק אותה באוויר. כריזמה זה משהו ש-Schenker קיבל מהקדוש-ברוך-הוא ביד נדיבה ופשוט קשה להסיר את העיניים ממנו. Klaus Mein לא מפספס אף תו בשירה, הכל-כך מוכרת ואופיינית שלו, כל תזוזה, החזקת המיקרופון, המגע עם הקהל, הכל ממבוצע בשלמות כמו שמצופה ממי שעושה את זה כבר עשרים וחמש שנה, ב: "Coast To Coast" האינסטרומנטלי והסוחף, Klaus Meine מצטרף כגיטריסט שלישי ל-Schenker ול-Matthias Jabs ובונוס נוסף שקיבלנו, היה "She's A Woman He's A Man" מ-1978 כש-James Rivera מ-Destiny's End שהופיע כמה שעות לפני-כן מצטרף בשירה ל-Mein. היה משמח מאד לראות בשורות הראשונות הרבה ילדים וחבר'ה צעירים שחלקם לא נולד כשה-Scorpions כבר מילאו איצטדיונים ולמזלם, הלהקה הזאת לא איבדה אפילו גרם אחד של אנרגיה ותאבון ל-heavy metal, למרות שהאלבום האחרון שלהם מעט הדאיג אותנו. ה-Scorpions הם ליגה אחת מעל כל ההרכבים שלקחו חלק בפסטיבל הזה וכשההופעה שלהם מסתיימת אתה מבין מדוע.

צריך להיות להקה מאד מיוחדת כדי לאסוף כמה מאות של metalheads שיכורים, חצי ישנים עדיין שידפקו את הראש לפני השעה אחת-עשרה בבוקר ו-Lefay הם הלהקה שעשתה זאת. הם רצים כאילו הם המופע המרכזי, אני בטוחה שיום אחד הם אמנם יהיו כאלה. הם קורעים את הסט בן ארבעים הדקות, כאילו החיים שלהם תלויים בכך. לא כל-כך התרשמתי מהאלבום האחרון שלהם "SOS", אבל בהופעה חיה, שירים כמו שיר הנושא מהאלבום ו-"Cimmerian Dream" נשמעים מאד חזקים ומוצקים בהשוואה לאלבום. Lefay בהחלט נהנים לנגן חי והזמר Charles Rytkonen מבזבז חצי מהזמן שלו בלרדוף ובלהכות את שאר חברי הלהקה שלו, אבל הם מצליחים לשמור על איזון נכון ולא נותנים לשטויות שלהם להאפיל על המוסיקה, מה שמוביל, לפי דעתי, להופעות הטובות ביותר בפסטיבל.

VIRGIN STEELE

אני לא ממש מבינה מה קרה ל-Virgin Steele, אבל התוצאה היתה שהם הופיעו בפסטיבל בלי נגן הבס, ואם אני ממשיכה ואומרת שהם הצליחו לתת הופעה מדהימה, אז תתארו לעצמכם כמה באמת טובים הם כשהם בהרכב מלא!

למרות ש-David DeFeis הוא האיש המרכזי ב-Virgin Steele, זה יהיה פשע לא לתת קרדיט לשני החברים האחרים Edward Pursino על הגיטרה והמתופף המדהים Franck Gilchriest (בעוד מתופפים אחרים שוברים את מקלות התיפוף שלהם, Gilchriest נראה כאילו הוא הולך לשבור את המערכת תופים עצמה!). ברור שלמרות שההופעה שייכת ל-DeFeis והקול המדהים שלו שנשמע חזק ועוצמתי בהופעה חיה כמו שהוא נשמע באלבום, הוא מבזבז חצי מהזמן שלו מאחורי הקלידים ואת החצי השני בקדמת הבמה, עם המיקרופון ביד. ההופעה באמת נעשית על ידיו. רשימת הסט מורכבת בעיקר מהעבודות היותר חדשות של Virgin Steele, בייחוד מהאלבום האחרון שלהם "The Act I – House Of Atreus", אבל האלים לא כל-כך חייכו ל-DeFeis היום והחרב שהוא החזיק למעלה בתחילתו של "Great Sword Of Flame" שאמורה היתה להידלק - לא נדלקה כראוי וסתם הפריחה כמה טבעות עשן. חבל שהם לא ניגנו חלק מהשירים הישנים יותר והמוכרים יותר, למרות נגן הבס החסר, דבר שהפך חלק מהשירים לקשים יותר או בלתי אפשריים לנגינה. זו היתה הפעם הראשונה שאני רואה את Virgin Steele בהופעה חיה ולמרות הנסיבות המקשות הם נתנו הופעה מצוינת ו-"By The Gods" (*בעזרת השם - העורך*) אני אראה אותם שוב בקרוב.

Extra special "Prost!" goes to Heavy, Oder Was!? team for every minute spent in Ballingen!

ur Head 2000

אחרי הופעה כל כך מוצלחת של Lefay, היו הרבה ציפיות מ-Edguy. הם בהחלט נתנו את כל הלב והאנרגיות להופעה, אבל יש משהו ב-Edguy שאני לא יכולה להצביע עליו והכוונה היא שהם לא עובדים טוב בהופעה חיה. יש להם שירים נהדרים, מוסיקאים מצוינים, כל ההתלהבות שאתה יכול לבקש, אבל יש עדיין משהו שחסר. הזמר Tobias Sammet רץ על הבמה לצלילי הפתיחה של "Falling Down", מה שמתקבל במטר בגדי-נשים-תחתונים שנזרקים עליו מהקהל. הוא סולן מלידה ורץ מקצה אחד של הבמה לקצה השני עם אנרגיה אינסופית, כדי לשמור על תשומת הלב של הקהל והוא מבזבז כמעט את אותו הזמן בלדבר אל הקהל מאשר בלשיר להם (לא רעיון כל כך טוב כשיש לך רק ארבעים דקות). השירים ששמענו כללו את "Headless Game" ו-"Until We Rise Again" (מוקדש לכל הבולבולים אחרי הסקס הראשון שלהם!). Edguy עוזבים את הבמה לתשואות רמות מהקהל. המעריצים של Edguy היו, אני בטוחה, שמחים אבל אני בספק אם הם רכשו הרבה מעריצים חדשים היום.

הכדור לסיום הפסטיבל השנה, נפל בחלקם של Running Wild, והם עושים זאת לפי מיטב המסורת שלהם, עם כמות תחמושת ופירוטכניקה שלא היתה מביישת סרט-מלחמה הוליוודי. זאת תמיד חויה להיות נוכח בקונצרט של Rock 'n' Rolf וחייליו וגם הפעם זה לא היה שונה. בין ענני העשן ולצלילי ה-intro מ-"Victory", עולה Rolf , לבוש מדים נפוליאונים, כולל הכובע המוזר מהאוסף הפרטי שלו. ולמרות שזה לא נראה הדבר הכי נוח להופיע בו, הוא מצליח להחזיק מעמד בשני הקטעים הראשונים: "Fall Of Darkas" ו-"When Time Runs Out" לפני שהוא עובר למשהו יותר קונבנציונלי.
את החלק המרכזי בסט תופס האלבום האחרון, אבל כמובן קיבלנו גם קטעים קלאסיים ובין השאר "Under Jolly Roger", "Prisoner Of Our Time" ו-"Soulless", המלווה בנאום האנטי-נאצי המסורתי של Rock 'n' Rolf. הקהל, למרות שעברו עליו "ימים קשים" מצא איפ'שהו, מאגרים של אנרגיה ומאד מרשים לראות כמה אלפי headbangers דופקים את הראש יחד עם המוסיקה הקיצבית ומלאת העוצמה של Running Wild, כשהתאורה המדהימה מוסיפה מימד גרנדיוזי לכל המעמד. אסור לשכוח גם את השותפים המלאים של Rock 'n' Rolf על הבמה: הגיטריסט Thilo Hermann, הבסיסט Thomas Smuszynski, שכבר עבר די הרבה בקריירה שלו ו-Chris Efthimiadis שעד לפני שנה עוד תופף ב-Rage ונראה שהוא בהחלט שמח על המעבר ל-Running Wild. מההופעה של הלהקה הזאת אתה תמיד יוצא בהרגשה שלא שמעת את כל הקטעים הטובים, אבל לך תכניס את כל החומר שלהם להופעה של שעה וחצי - שעתיים! וכמו ש-Rolf אמר בראיון: "המוסיקה היא רק חמישים אחוז מהופעה", כל מה שמתרחש על הבמה ומסביב זה חמישים אחוז הנוספים.

אם היתה דרך לסיים את Bang Your Head 2000, Running Wild, עשו זאת בצורה הטובה ביותר והם מכניסים לכולנו טוב טוב לראש ש-heavy metal is the law! להתראות ב-Balingen בעוד שנה!

"THE DREAM SEQUENCER"

"FLIGHT OF THE MIGRATOR"

ALBUM OF THE MONTH

AYREON
"THE UNIVERSAL MIGRATOR" PART I & II"
(TRANSMISSION RECORDS)

סוף-סוף יצירה שהיא progressive בכל המובנים והמשמעויות של המילה... מזון לנפשנו ולאוזנינו הרעבות. כבר עכשיו, לפני שאספר על המוסיקאים, על העלילה ועל המשתתפים, אתן ציונים: על הטקסטים - עשר, על הלחנים - עשר, ההפקה - עשר, אפילו העטיפות יפות...חלליות-עתידניות משהו... אני מניחה שאתם כבר מבינים למה אני מתכוונת - פשוט אופרת רוק מהטובות ששמעתי בכל שנותיי הרבות על פני כדה"א. הרבה זמן לא שמעתי משהו כל-כך חדש, כל-כך מעניין ומרגש... הדיסקים לא יורדים אצלי מהמערכת כבר שבועות, אך חובתי לציין, כי את החלק השני אהבתי קצת יותר מאשר את החלק הראשון, שהוא יותר שקט ואטמוספרי... אחד הדברים שמאוד מצאו חן בעיניי, חוץ מהמוסיקה, הוא סיפור-העלילה מאחורי אופרת רוק זו ועל כך קצת ארחיב...

הסיפור שלפנינו מתרחש במאה ה-22. גיבורנו הוא אחרון המתיישבים על המאדים. אספקת החמצן אוזלת במושבה השוממת מאדם ואספקת המזון מכדור-הארץ נפסקה עקב המלחמה האחרונה בשנת 2084. את ימיו האחרונים של גיבורנו הוא בוחר לבלות במכונת השחזור הנקראת The Dream Sequencer, שתיקח אותו למסע היפנוטי ורוחני במרחבי החלל והזמן, בנסיון להמתיק לו את ימיו האחרונים. וכך כל שיר לוקח אותנו קצת אחורה בזמן, מהמאה ה-22' אל המאה ה-21', ואל המאות ה-16' וה-15', ועד אל ימיו של האדם הראשון על פני כדה"א, עד המפץ הגדול ואפילו אחורה ורחוק משם אל חורים שחורים נידחים וגלקסיות רחוקות... כך מתחיל המסע בחלל. בזמן הנפרש לפנינו, בשני דיסקים מדהימים אלה, המהווים את אופרת הרוק החללית מבית-היוצר של Arjen Anthony Lucassen, הוא מצליח לרתק אותנו בכל מחוזות ההזיה שלו.

יצירות אלה, הן פרויקט אחד מיני רבים מבית היוצר של Arjen מיודענו - כולם תחת הכינוי Ayreon. בכל דיסק אסף Arjen אמנים רבים וטובים השרים ומנגנים באלבום ואכן צפויות לנו הפתעות רבות וטובות. הדיסק הראשון הנקרא The Dream Sequencer, שהוא כמו שכבר ציינתי, דיסק מלודי, שקט ואטמוספרי, לוקח אותנו מהמאה ה-22 אחורה בזמן עד שנת 50,000 לפנה"ס, עם אחד-עשר שירים מדהימים. המוסיקאים בדיסק זה הם Arjen Lucassen (גיטרה חשמלית ואקוסטית, גיטרה בס, סינטיסייזרים וקלידים), Erik Nolander (שידוע בעבודתו עם Ritual Symphony, Rocket Scientist ו-Lana Lane, אחראי על הסינטיסייזרים, קלידים, פסנתר כלים וקולות נוספים), Rob Snijders (מ-Celestion Season) על התופים) כולם עושים עבודה נפלאה, חלק מהמוסיקאים האורחים, שתוכלו למצוא בדיסק זה הם Johan Edlund מ-Tiamat, Floor Jansen מ-After Forever ו-Lana Lane מ-Lana Lane ו-Ritual Symphony ועוד...

אישית אהבתי את שיר מס' שש "Dragon On The Sea" המבוצע על-ידי Lana Lane ושיר מס' עשר "The First Man On Earth" המבוצע על-ידי Neal Morse (מ-Spock's Beard). אם לתת ציון לכל דיסק בנפרד... אז הדיסק הזה היה מקבל שמונה... אבל כחלק מהשלם הוא חובה ולדעתי חלק בלתי נפרד...

הדיסק השני "Flight Of The Migrator" הוא כבר יותר heavy - progressive metal עם המון אווירה, מלודיות, הרמוניות וכל מה שרק תרצו ובהחלט הרבה יותר טוב מקודמו הוא יותר מרגש, יותר מעורר והוא מצליח להעביר את המסר שמאחורי האופרה הזו. המוסיקאים המשתתפים הם כמובן Lucassen האגדי, Erik Norlander, הפעם Ed Warby (Gorefest, Ayreon ו-Elegy לשעבר) על התופים ועוד ערב-רב של מוסיקאים שקצת קשה להכניס את כולם בביקורת אחת... כולם עושים עבודה מצוינת ללא עוררין.

יש בדיסק הרבה הפתעות, כאן תוכלו למצוא את Russel Allen (מ-Symphony X) בשיר מצוין שמאד מאד אהבתי, את Ralf Scheepers (Primal Fear, Gamma Ray לשעבר) בשיר מס' שלוש "Journey On The Waves Of Time", שהוא שיר מדהים לסולן מדהים! את Andi Deris (הידוע מ-Helloween), Bruce Dickinson (Iron Maiden), Fabio Lione (Rhapsody), Timo Kotipelto (Stratovarius) והרשימה עוד ארוכה ומלאה הפתעות מצוינות.... אם לתת לדיסק זה ציון בנפרד... הוא מקבל 10!

אם לסכם בקצרה את יצירת המופת הזאת, לא אגזים אם אומר שמדובר בפרויקט מתקדם, תקראו לזה progressive, תקראו לזה איך שתרצו, יש פה המון דמיון, חידוש והעיקר רעיון מדהים מאחורי מוסר-השכל למין האנושי... חובה בכל בית, שבו באמת אוהבים מוסיקה!!!

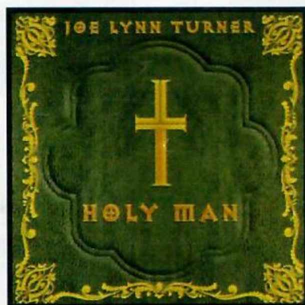
9½ רחל

FIREFLY
"AFTER THE FIRE"
(ESCAPE MUSIC)

Firefly הוא הרכב אמריקני מלוס אנג'לס, בהנהגתו של ג'ון פראט, מוסיקאי מנוסה וותיק, שעבד בעבר גם עם קים קארנס וליטה פורד, אך מוכר בעיקר בזכות פסקולים שיצר לסרטים מצליחים ("איש הקדילק", "רובוקופ" ואחרים). זהו אלבומה השני של הלהקה, אשר כוללת נגנים יוצאי הרכבים שונים ומכובדים (Wilson Phillips, Bad English, Vixen, Foreigner, Richie Sambora) אולם, כמו שקורה להרכבי-על רבים, גם כאן השלם קטן מסכום חלקיו. "After The Fire" הוא אלבום אפור ומשעמם, רווי בקלישאות סופט-הארד-רוק אמריקאיות, שהכניסו מיליונים להרכבים כ-Van Halen, REO Speedwagon ו-Styx לפני שני עשורים ויותר. אמנם הנגינה כאן מלוטשת וההפקה דיגיטלית ונקיה, אבל כל זה לא מחפה על עיבודים שבלוניים, לחנים שטחיים ומשומשים ותמלילים חסרי יחוד. אפילו הנגיעות האקראיות במוטיבים מזרחיים ובבלדות רוק דביקות א-לה סקורפיונס, לא מצליחים להצית אש אמיתית ב-After The Fire.

6 חן רותם

JOE LYNN TURNER
"HOLY MAN"
(MTM MUSIC)

כמעט עשר שנים עברו להם מאז ש-Deep Purple הופיעו בארץ עם Joe Lynn Turner ששיחק אז את תפקיד Ian Gillan ואני עדיין מחכה שהסולן הזה, שמכר בקריירה שלו שבעה מיליון (!!!) אלבומים, יחזור וייתן לנו משהו שיזכיר את ימי הזוהר שלו עם Rainbow ולאחר מכן עם Yngwie Malmsteen. הוא אמנם שיחרר במהלך השנים האלה מספר אלבומי סולו והשתתף בפרויקטים שונים, אבל באף אחד מהדברים ש-Turner עשה, אין מה שמתקרב לקלאסיקות שהוא היה שותף להן בשנות השמונים של ה-metal הקלאסי. "Holy Man" נפתח בצורה אופטימית עם "No Salvation", קטע קצבי ומהיר. "Holy Man" עדיין שומר על נשמה של hard rock ו-"Anything", שמזכיר באווירה שלו את "Can't Let You Go" של Rainbow ובסך-הכל אפשר להרגיש בניחוחות הקשת, אבל לצערי לא יתר-על-המידה והנפילה לא מאחרת לבוא, כשמרביתו של הדיסק הזה היא מערבולת של מין בלוז רוקנרולי עם קצוות של hard rock אמריקאי, שצריך לעבוד קשה כדי למצוא אותם, ושירים שעוברים ליד האוזן מבלי להשאיר הרבה רושם או התפעלות. רגע לפני שאיבדתי תקווה לגבי Joe Lynn Turner מגיע השיר "Midnight In Tokyo", שיש בו ניצוצות של מה שהיינו רוצים לקבל בתדירות גבוהה יותר וזה נוטע בנו תקווה שיום אחד אולי עוד נקבל זאת. השירה של Turner, חובה לציין, נשמעת נהדר כמו תמיד, הבעיה היא בשירים עצמם. למרות שיש ב-"Holy Man" כמה קטעים טובים, בסך-הכל האלבום די יבש וממומלץ רק למעריצים קנאים. כנראה שהחיים הרבה יותר קשים כשאין לך איזה Blackmore, (*אפשר לחשוב שהוא היה עוזר במשהו... - העורך*) או לפחות Malmsteen לצדך. אולי בפעם הבאה.

7 Amit Lwow

DESTILLERY
"IMMORTAL SUN"
(IRON GLORY)

תודו שכולנו מתגעגעים לימי Iron Maiden הטובים, הימים שלפני השטויות, הניסיונות הכושלים והפאדיחות. ימי Bruce Dickinson העליזים ותקופות שלמות שהעברנו עם אלבומים כמו "Piece Of Mind", "Powerslave" וכמובן "Seventh Son..." המושלם.

אז נכון שכולנו מתגעגעים? ובכן ידידיי, יגוננו וגעגועינו הגיעו לקצם! האלבום של Destillery נחת בישראל. "Immortal Sun" בהישג יד! והאמינו לי שכל חובב Maiden מושבע ימות על הדבר הזה משמיעה ראשונה וקשה לי מאד להאמין שמישהו יחשוב שמשהו פה גנוב. החל במלודיות שאמנם מזכירות מאד את הכתיבה של Harris וכלה בסולן שנשמע דומה בצורה מחשידה לברוס (בתחילת דרכו ב-Samson). אי-אפשר לברוח מהלם שאלבום כזה יוצא היום, בתקופתנו עתירת-החיקויים.

אני כמעט בטוח שהיופי האמיתי של Destillery נובע מהעובדה שהם לא מתיימרים לגוון ולחדש, אלא פשוט לוקחים נוסחה שעובדת: סולן טוב, סולואים מצוינים ומלהיבים, אקורדים יורדים בלי-סוף וכמובן הרבה הרבה בירות ודאבל-בס! כשמקבלים ליד את "Immortal Sun", שמים במערכת ומאזינים, מגלים לא מעט אלמנטים מוכרים אלה או אחרים, אבל ברמה גבוהה וממש לא גנובים (חוץ משיר מס' חמש, אבל בינינו, מי מושלם?).

אחד הדברים שאולי ישמע לכם שטחי אבל אותי עניין, היו החולצות שהחבר'ה לבשו: Dissection, Metallica, Hypocrisy ו-Vicious Rumors, ולהזכירכם - הם עושים heavy metal טהור! מומלץ ביותר לכל סוגי המטאליסטים!

7½ ניר שילוני

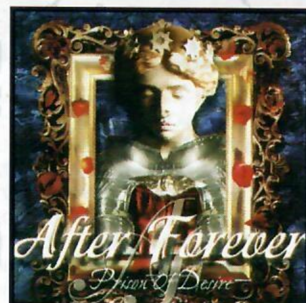
ALBUM OF THE MONTH

MAGO DE OZ
"FINIS TERRA"
(LOCOMOTIVE MUSIC)

מה כבר אפשר לחדש בעולם המטאל ? טוב אז מי שממש לא שומע מטאל ובשבילו פיסגת המוסיקה הלועזית היא בריטני ספירס ודומיה, בוודאי מסתכל על תחום המטאל כעל תחום שחור, רעשני ועובד-שטן. מי שקצת בענייני המטאל חווה לעיתים את הרגשת הדה-ז'ה-וו, כשקמה להקה חדשה (הרגשה הפוקדת לעיתים קרובות את כתבי העיתון הזה), הכל כבר נעשה בצורה זו או אחרת - עוד הרמוניות עצבניות, ריפים רצחניים וסולן המגיע לגבהים שלא ייאמנו. אז הנה בשורה חדשה - יש מטאל בספרדית (read my lips)! כן, כן. מסתבר שלא חייבים להבין כל מילה כדי לאהוב את המוסיקה וכאחד שלא הבין כמעט מילה באלבום הכפול הזה, (חוברת המילים+מילון ספרדי ישלימו את התמונה), אני חייב להודות שנהנתי מכל רגע .

זהו אלבומם החמישי של הקוסמים הספרדים מארץ עוץ וללא ספק מורגשת הבגרות המוסיקלית של הלהקה, הקיימת כבר מאמצע שנות ה-80 . יש באלבום מכל טוב - מטאל חזק מחובר למוסיקת-עם ספרדית-צוענית בצורה מושלמת, מלווה בכינורות וחלילים, בסולואים, שבהחלט יכולים לעמוד בקו אחד עם ענקי המטאל, בעבר ובהווה, ועבודה ווקאלית מעולה (כבר הזכרתי שזה בספרדית ?!) הכול מוגש בעיבודים מהוקצעים ומעולים - די, מספיק לברבר - רוצו לשמוע !! אה כן, יש לי שם לאלבום הטריביוט שבטח יצא: "הם קוסמים, הם קוסמים, הם קוסמים ..."

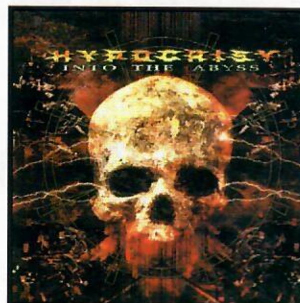
9 בועז בר לוי

AFTER FOREVER
"PRISON OF DESIRE"
(TRANSMISSION)

ממש כשכבר חשבתי ששום סוג של מטאל קלאסי לא יכול יותר להזיז לי, התבררה לי טעותי המרה בצורת After Forever ההולנדית, שאמנם לא ממש מפתיעים, אבל בהחלט מציעים ומגישים לנו חומר באיכות וברמה מדהימה עבור אלבום בכורה! הלהקה הזאת מסתבר, בועטת עוד משלהי 1995, אבל רק ב-97' הם השכילו וצירפו ללהקה את מה ששלוש שנים מאוחר יותר התגלה כצעד גאוני. Floor Jansen, סולנית הסופרנו, מצאה את דרכה לקדמת הבמה יחד עם After Forever ופה החל כוכבם לדרוך! מי שניצח על ההפקה היה לא אחר מאשר Oscar Holleman (The Gathering, Helloween), שלדעתי הוסיף כאן המון טאצ'ים משלו, במיוחד בסאונד המזכיר באיכותו מאד את The Gathering.
כל מי שיטען ש-After Forever זה לא קיטש ברמה עולמית, הוא לא יודע מה הוא אומר! יהיה קשה מאוד לעקוף אותם ברמת השמאלץ, אבל גם להקות כמו Manowar, Edguy ואפילו Europe עשויות מהחומר הלא-מתכלה שנקרא קיטש - ואילו דברים הם הוציאו?! בשמיעות הראשונות חשבתי שזה נחמד, מעניין ומתוק, לא יותר מזה. אבל... לאחר התעמקות די רצינית בעניין (בערך שלושים שמיעות), התגלתה לפני היצירה במלוא הדרה והתגלו גם לא מעט ניואנסים, שלא ממש שמתי לב אליהם, כדוגמת קולות המקהלה המרוחקים והעמומים ברקע וגם שני קטעים המבוססים רובם ככולם על צעקות black מטורפות עטופות באופרה - סוף הדרך!
לכל מי שאהב אחת מהלהקות הבאות: Rhapsody, Haggard, Luca Turilli, Therion או כל שטות קלאסית בסגנון, שווה בדיקה - ועוד איך!!

8 ניר שילוני

HYPOCRISY
"INTO THE ABYSS"
(NUCLEAR BLAST)

אני לא יודע מה אתכם, אבל בעיניי לכתוב ביקורת על Hypocrisy זו זכות, אולי אפילו מתנה! כולי תקווה שאני לא צריך להתחיל לשפוך כאן את ההיסטוריה של Peter Tagtgren, היוצר הראשי, הסולן והגיטריסט של Hypocrisy. אני באמת מקווה שכולם יודעים שלבנאדם יש סטודיו שנחשב בין היוקרתיים ביותר בשוודיה ולהקות עומדות אצלו בתור להפקה או הקלטה, תלוי בנסיבות, ומן הסתם הוא גם הפיק כל להקה שוודית שניה ובתוכן גם הגדולות ביותר, אין טעם לזרוק דוגמאות, מפני שמאתיים המילים של הביקורת לא יספיקו אפילו לחצי מהיצורים בעלי השם העולמי שפסעו לתוך ה-Abyss Studio. מלבד ה-"The Final Chapter" המיותר שיצא ב-1997, כל העבר של Hypocrisy רצוף הצלחות מסחררות ומרקיעות שחקים שנחקקו טוב-טוב בספר ההצלחות של Nuclear Blast. "Into The Abyss" לא יוצא דופן. שני השירים הראשונים מהירים וכבדים מהרגיל וממש לא נותנים לנו מושג על איך שאר האלבום עתיד להישמע וכמה כובד, עניין וגיוון אפשר לדחוף בארבעים ושתיים דקות! בשמיעה ראשונה התפח־לצתי. שמיעה שניה עד חמישית גרמו לאלבום להתעכל לאיטו והצלחתי למצוא אפילו קטעים שלא אהבתי או סתם השתעממתי.

השורה התחתונה היא זאת: הרבה זמן לא נשמע במחוזותינו סולן death או black מקצועי כל-כך שמוביל להקה

שלמה אחריו למתקפה מסיבית והרסנית עד כדי צמרמורת אמיתית! גם Mikael Hedlund הבסיסט ו-Lars Szoke המתופף (שאגב דומה ל-James Hatfield, רק שמן יותר), מצטרפים לסימפוניית ההרס הזאת שבקטעים מסוימים שוקעת במקצבי mid-tempo מסיביים ובאחרים משחיתה במהירותה. כמובן שכמו כל אלבום שמכבד את עצמו גם כאן יש כמה קטעים חלשים יותר והאלבום קצת מאבד מיוקרתו כשהניסוח הופך סתמי מעט בשירים כמו "Total Eclipse" או "Sodomized". הדיסק נסגר בבלדה נחמדה, שלא מתקרבת לרמה של "Apocalypse" האלוהי מהאלבום השלישי "The Fourth Dimension", (שבעיניי הוא הטוב ביותר), אבל היא טובה ועומדת יפה בפני עצמה.

סיכום. הלהקה המעולה הזאת מרעישה כבר מ-1992 והספיקה להוציא שמונה דיסקים ושני Ep's במהלך שמונה שנות קיומה, הישג מרשים לכל הדעות. "Into The Abyss", בהחלט שווה קניה ולו רק כדי לדעת מי ומה הם Hypocrisy האגדיים.

7 *ניר שילוני*

The Lord Weird Slough Feg
"Down Among The Deadmen"
(Dragonheart)

נסו לומר את שם הלהקה הזאת מהר כמה פעמים. כמה שיניים איבדתם בדרך? הבומבה השניה מגיעה כשמגלים שהלהקה מגדירה למעשה את הסגנון שלה כ-Celtic Epic metal, ותאמינו או לא זו הגדרה ממש קולעת להרכב המשלב בצורה יפה מאד בין Iron Maiden ,Black Sabbath ,Thin Lizzy ואפילו קצת Manowar בגרסתם העתיקה יותר, בקיצור אחלה של קומבינה והדבר המעניין ביותר כאן הוא שהם לא ממש דומים לכלום, פשוט כלום! טוב, אמנם אחת הקונוטציות הראשונות שהיו לי לגבי הגיטרי-סט החביתוש שלהם היא כדורגל, אבל לא צריך להיסחף, סולן מעניין, סולואים מיוחדים המזכירים קצת את ימיה המוקדמים של Maiden("Killers" וכו'..), ובכלל הרבה מאד אווירה מעניינת וכבדה המחזירה לי הרבה מהכבוד האבוד שהיה לי בעבר, לפני שכל להקות הפופ התחילו לשלב double bass וקולות גבוהים, ומנגד להקות המטאל הרציניות התחילו לעשות מוסיקת בר-מצווה דוחה, הכבוד השמור רק ללהקות המעטות העושות ומקליטות באמת רק את מה שיוצא עמוק מהלב ובמהלך הזמן מתגלה גם ככשרוני. עצה אחרונה: לא ממש מומלץ לצעירים שבינינו מפאת סכנת השעמום, שאר העולם מוזמן להתענג!

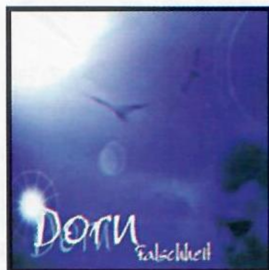
7 *ניר שילוני*

Azmodan
"Of Angels and Demons"
(Iron Glory)

די, אני לא יכול לשמוע את זה יותר! עוד פרויקט של איש אחד שעושה מוסיקת black metal משופעת בקלידים ו"אפלה"... כמה פעמים אפשר לשמוע אותו דבר? זה מתחיל לשעמם בגדול! אין שום דבר חדש כאן. גם מפני שהאיכות של האלבום לא משהו בכלל ולא הרשימה אותי בגרוש. כל-כך הרבה קטעים המזכירים את Cradle of Filth, כל-כך הרבה קטעים המזכירים את Dimmu Borgir אבל מה, אין בכלל קטעים שאוכל להגיד בעתיד, שמזכירים לי את Azmodan... (מה לעשות, הוא מגרמניה וצריך לשמור על הרמה הגבוהה של להקות ה-black metal הגרמניות...) הכול חוזר וכל שיר נמרח על פני שש דקות בממוצע וממש אפשר להרדם בתוך האלבום הזה (לי זה קרה!), אלא אם אתם מזוכיסטים או כאלה שבאמת שרוטים בראש, אתם תאהבו את חתיכת השעמום הזאת. די לי נמאס, לא רוצה לכתוב יותר על האלבום הזה, תאמינו לי כתבתי יותר מדי, כי אני צריך לשמור על כמות מסויימת של מילים בכל ביקורת, אבל כאן הייתי יכול לתמצת את כל הביקורת למילה אחת - חרא!!!

4 *איתי קרש*

Dorn
"Falschheit"
(CCP Records)

אוקיי, עוד אלבום צד של חבר בלהקת Riger הגרמנית, הפעם מדובר בקלדיניסט של הלהקה, בחור נחמד בשם רוברטו לייביג (אם כתבתי נכון....), שכנראה החליט שהוא צריך להקליט משהו משלו, שיהיה שילוב בין Cremetory לבין...Riger! כנראה שמשעמם לאנשים האלה שם בפרנקפורט, שמוציאים אלבומים תחת שמות שונים (Depraved, Riger ,Dorn), שכולם נשמעים כל-כך קרובים מבחינה מוסיקאלית, שזה מצחיק ועוד דבר מוזר - כל האלבומים יצאו בחברת CCP האוסטרית (כנראה יש לחבורה הזו קשרים חזקים שם עם ההנהלה...). אבל את האמת - אני מעדיף את כל האלבומים האלה על פני כל-כך הרבה אלבומים של להקות גרמניות שמסריחות בגדול. מבחינת מקצועיות ואיכות הקלטה אין מה להשוות בין הלהקות, Riger רבתית - עולה על כולם... מצד שני, כמו שאומרים, ל "כל מטבע יש שני צדדים" ועכשיו נחשוף את הצד השני -האלבום (לפחות לי), נשמע ממש כמו אלבומים ישנים של Cremetory ובהרבה קטעים חוזר על עצמו ונכנס למין שבלונה משעממת, שאחרי השמעה אחת אתה כבר יודע בדיוק איך ישמע הקטע הבא... גם הדמיון הברור מאד ל-Riger כבר מתחיל לעלות על העצבים. הלהקה הוציאה אחלה אלבום ועד כמה שהבנתי משיחות עם מס' אנשים, הם מצליחם לא רע. אבל חאלס, הגל הזה כבר מזמן עבר,Riger, עם כל הכבוד אליהם, (ויש לי) עדיין לא ברמה כזו שתמיד יהיה אפשר להשמע כמוהם ושזה לא ימאס... הגיע הזמן לעבור ולמצוא סגנונות חדשים... אבל בסיכום, אלבום נחמד מאד שיכול להעביר את הזמן בכיף לפחות בפעמים הראשונות...). תהנו.

7 *איתי קרש*

Love Like Blood
"Enslaved+Condemned"
(Hall Of Sermon)

ל-Love Like Blood יש רפרטואר עשיר של ששה אלבומים וזהו להם השביעי שאותו הם בחרו להוציא דווקא בחברה השווייצרית והאיכותית להחריד - Hall Of Sermon, שבה חתומות בין השאר גם Evergrey ו-Lacrimosa, שהסולן שלה Tilo Wolff הוא גם מנהל את החברה. לעומת האוסף שהוציאו לפני חצי שנה, האלבום הזה מחוויר. נכון, היו להם נפילות וכל אלבום שלהם שונה מקודמו, אבל בגדול זאת להקתgoth-metal בין הטובות והמיוחדות שיש וזאת הסיבה העיקרית שלמרות ש-"Enslaved + Condemned" נשמע טוב - הוא עדיין לא נשמע מספיק טוב.. המוסיקה כאן נעה בין מקצבים שקטים לאווירתיים ומתקדמת לדברים הרבה יותר מרקידים ויש אפילו קצת דאבל-בס, שרק מוסיף (מן הסתם) לאיכות ולסאונד המצוינים שהלהקה הזאת סוחטת מעצמה. אני מאמין שהתרגלנו לקבל לפחות גרסת כיסוי אחת בכל אלבום חדש שיוצא וגם Love Like Blood כיסו בצורה גותית, יפה ומשכנעת את "7 Seconds" של Nana Cherry והחבר ה'אפרו-אמריקאי' (פוליטיקלי קורקט או לא?!) הזה שלה, נו איך קוראים לו..? ג'ושוע משהו.. לא משנה, בכל אופן אחלה גרסה! שאר האלבום ממש כייפי, בשמיעות הראשונות, אבל קצת ממצה את עצמו אחרי לא יותר מדי זמן, למעט שלושה-ארבעה שירים, המצליחים להיחרט בזיכרון דווקא די טוב! יאמר לזכות הדיסק שהוא ממשיך בצורה יפה מאד את מה שהלהקה הזאת התחילה לעשות לפני כמעט עשור, ואין לי משהו ממש מוגדר שהפריע לי כאן מלבד אי-אילו קטעי-פיהוקים, אבל גם אלה לאחר התעמקות מצליחים לעניין. כל מי שמאמין שהוא ייהנה להתחבר, מצד אחד לאווירת הדיכי ומצד שני למקצבים הזורמים, שילך על זה, למרות שעם יד על הלב-האוסף הרבה יותר טוב ומייצג.

7½ *ניר שילוני*

May Result
"Gorgeous Symphonies of Evil"
(CCP Records)

אני חייב להתחיל קודם-כל בהתייחסות לשם המפגר שהלהקה בחרה לעצמה... מה זה??? זה ללא ספק אחד השמות המטומטמים ביותר ששמעתי עד כה. למזלה של הלהקה השם לא מצביע על רמת האלבום שיש לנו כאן (גם השם של האלבום לא בדיוק חכם ושנון...). האלבום מאד סימפוני, ואני יכול להגיד שהוא גם מאד תיאטרלי. הלהקה מנסה באלבום הזה ליצור מין צורת death metal מאד אוונגרדית ושונה מהאלבומים הממוצעים של המוסיקה הזו. אפשר לשמוע

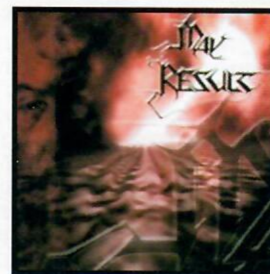

Halford
"Resurrection"
(Sanctuary)

!!!The Metal God Is Back ולפחות על-פי שיר הפתיחה האל המטאלי חזר בענק! אין טעם שאתחיל לצטט עשרות אנקדוטות מההיסטוריה המפוארת כל-כך של אחד האנשים שהשפיעו יותר מכל על מפת המטאל העולמית, במיוחד מבחינה היסטורית. כיף לשמוע את "Resurrection", בזה אין ספק, אבל לאחר כמה השמעות, מתחיל לחלחל לו החשש שמא אין זה הדבר האמיתי... אמנם המוצר מוצלח מאד וזה אמור לגבי הסאונד, השירה, הנגנים המצוינים וגם הכתיבה המיוחדת והיצירתית, אבל... בהחלט יש פה אבל - Rob Halford היה ונשאר יוצר אדיר ובאמת קשה לי לקטול אותו (חלילה!) או להצביע על 'פאק' ספציפי באלבום המיוחד הזה. זהו! עליתי על זה! כנראה שהוא לא מספיק מיוחד! עם כל הכבוד. מאדם בסדר גודל כזה אני מצפה למשהו בסדר גודל אחר, ולצערי Rob מספק אמנם את הסחורה, אבל בצורה פושרת ובינונית פלוס, ואולי קצת יותר מזה. ציפיתי לקאמבק עצבני ומיוחד ולא באתי על סיפוקי. אני לא חושב שהבעיה טמונה בעצם היותי פדנט שרק מחפש מה לא בסדר. נכון, הגעתי עם טונה של ציפיות מאלבום ה-heavy metal שהטיפוס הזה הוציא לאור, מאז הקליט עם Judas Priest, את מה שכנראה לעולם לא יישכח, את האלבום, שבוודאות נמצא אצל כל מטאליסט המכבד את עצמו-את "Painkiller", ונכון שהיצירה העכשווית שלו יכולה לעמוד בקלות ואף להתעלות על הקו החדש ש-Priest בחרו לעצמם, אבל לצערי הרב לא ממש גבוה ו-Halford עבר אותו בקושי... Bruce Dickinson, המתארח בשיר "The One You Love To Hate", מציל את היום. האלבום בוער על אש גבוהה, כמעט עד סופו.

8 *ניר שילוני*

באלבום גם השפעות חזקות מאד שהלהקה שאבה מלהקות כמו -Summoning, Amorphis, וכדומה, וזה משתלב אחלה במוסיקה, מפני ש-May Result (ואני מדגיש - שם מפגר!!!), לא הגזימו בשימוש בהשפעות שלה. יש מס' רעיונות מאד נחמדים שהלהקה מבצעת באלבום הזה ואני מציע לאנשים שאוהבים את הסגנון הסימפוני ומעוניינים להקים להקה להקשיב לאלבום הזה לפחות פעם אחת ולהתרשם. היום, בסגנון הסימפוני הקיים, חייבים גם קלישאות, ולכן גם כאן אפשר למצוא סולנית סופרן ומוסיקה של אופרת-סבון פה ושם, אבל בגדול האלבום לא רע, גם אם נתחשב בעובדה שמדובר באלבום בכורה של הלהקה, אז הם עשו עבודה לא רעה בכלל. אני אהבתי את האלבום הזה...

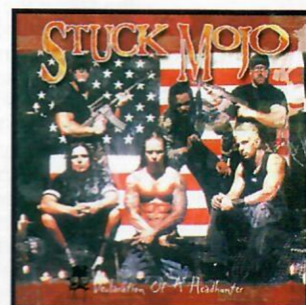
7 איתי קרש

Rotting Christ
"Khronos"
(Century Media)

"Thy Mighty Contract" של Rotting Christ, הוא אלבום נפלא, מדהים וקולוסאלי, שובר זמן וגבולות. אבל, מאז לא השכילה הלהקה היוונית לשחזר את ההצלחה הזאת. אלבומם האחרון "Sleep Of The Angels" השכיב הרבה אנשים לישון, נדמה היה כי עוד רגע Sakis יקליט שיר עם גליקריה... ואז נחת האלבום החדש הזה וכבר מן העטיפה הבנתי שיש כאן שינוי-כיוון וחזרה לשורשים. "Thou Art Blind"- Bloody Roots! הקטע הראשון מזכיר מאד את "The Sign Of Evil Existence" הקלאסי, מייד כש-"If It Ends Tomorrow" מתחיל להתנגן, כבר ברור שיש לנו ביד פצצה מתקתקת. Rotting Christ השכילו לשלב ישן וחדש וליצור אלבום כזה שכל-כך רציתי לשמוע, פלאשבקים מהופעת הלהקה בבארבי בקיץ שעבר, לא הפסיקו לתקתק בראש שהמשיך לדפוק ללא הרף. האלבום שהופק על-ידי Sakis עצמו ב-Abyss Studio, נשמע מעולה מבחינת הסאונד וההפקה, ההרכב נשמע מגובש ואחיד ומייצר את ה-Rotting Christ, שחיכינו לו. "Lucifer Over London" הוא אחד הרגעים הקודרים ביותר של הלהקה הזאת, ולעומת זאת "Glory Of Sadness", זו חגיגת Greek metal רצחני, מהיר ואטמוספרי כמו שרק היוונים יודעים לעשות. היות ולא סביר ש-Rotting Christ יגיעו בשנה הקרובה שוב לארצנו (אם-כן מה-טוב), נאלץ להסתפק באלבום המצוין הזה, שהוא האלבום הטוב ביותר של Rotting Christ מאז "Thy Mighty Contract" הנצחי - לקנות!!

7½ גידי פרסקי

Stuck Mojo
"Declaration Of A Headhunter"
(Century Media)

Stuck Mojo תמיד היו, ולאור האלבום החדש, המצוין והבוגר הזה, נראה שתמיד הם יהיו בחוד-החנית של הסגנון המאוס כל-כך שנקרא rap-core. אמנם הסגנון מאוס, נדוש ולעוס, אך הלהקה הזאת מצליחה להוכיח לכולנו שכתיבת שירים ייחודית, השקעה אין-סופית ועבודה קשה, לטווח הארוך - משתלמים! אני לא יודע למי מכם היה העונג לשמוע את אחד מאלבומי העבר שלהם, דוגמת "Pigwalk" או "Rising", אבל אני יכול לומר לכם שלדעתי (ואם להיות כנה, לא הרבה אנשים ששמעו את הדיסק החדש הסכימו איתי), האלבום החדש אולי לא מתעלה על אלה שהוזכרו כרגע, אבל לעזאזל, כמה שהוא מגוון ומלודי! כל הכתיבה השתנתה החל בגיטרות של Rich Ward, שהפכו קליטות הרבה יותר, תופים שבורים, הרבה פחות מעניינים ויותר קצביים מבעבר, ולקינוח צירופו של הבסיסט החדש Dan Dryden מוסיף הרבה מאד קולות 'קלין' המשתלבים נהדר עם עוצמתו הבלתי-נלאית של הסולן המקורי - Bonz, שלפי מה שנראה, מבחינתו, השינוי בכלל לא התקיים. הוא שר ומכסח כאילו אין מחר! הדיסק כולו מורכב מריפים כבדים, לצד מלודיות רכות ומתוקות שמאד (מאד) לא אפיינו את Stuck Mojo בעבר הלא כל-כך רחוק ודווקא היום מצאו את מקומם טוב יותר מתמיד במכלול והן משתלבות בצורה חלקה וטבעית לגמרי. מספיק עם בלבולי-הביצים! לכל מי שנמאס מהנדוש והמוכר כדוגמת Korn, Deftones או סתם כל להקה סוג ז' שמתיימרת לעשות rap-metal מגניב - זה האלבום בשבילכם ובגדול!

7½ ניר שילוני

Mactatus
"The Complex Bewitchment"
(Napalm Rec.)

כולם יודעים שאיני חסיד גדול של להקות black metal מלודיות, ההעדפה הטבעית שלי תמיד זזה לכיוון Mayhem, Darkthrone יותר מאשר פמבמוצאד, אך כשקמה להקה ועושה כדבלג מלודי ברמה גבוהה, מושקעת וכמו שצריך, אני הראשון לפרגן ולדפוק ת'ראש... על Mactatus שמעתי רק מהעיתונים באירופה. יצא הגורל שבשבוע אחד נפלו לידי שני אלבומיהם - וזהו! החדש שבהם, יוצא לאור-העולם בשבוע זה. Mactatus מנגנים black כישופי, מהפנט וזורם כנהר של דם בלילה קודר... הריפים נשמעים כעלילה ולא כ"הדבקה", השירה אפלה וצורמנית כמו שצריך, הגיטרות מנסרות כיחידת קצב אחת

והקלידים נותנים עטיפה מלודית ליצירה הגהינומית הזו... Mactatus יכולים להיות גדולים כמו Dimmu Borgir לפחות, הכל מרגע זה תלוי בנו, אם נדע להבחין בכשרונות האמיתיים בין העשבים השוטים ונאמץ להקות כמו Mactatus, כי הם באמת טובים, נוכל לספר שאנחנו היינו אלה שגילו את היהלום הזה ראשונים. אל תתעלמו. למרות שהשוק מוצף, Mactatus הם ההוכחה כי גם היום ניתן לנגן black metal מלודי, קודר, אווירתי וחורפי ולעשות את זה כמו שצריך. זה ההרכב הכי טוב של Napalm Rec. ואני מקווה ש-Dimmu Borgir כבר רואים אותם במראה...

7 גידי פרסקי

SIBENBURGEN
"DELICTUM"
(NAPALM REC.)

את Sibenburgen הכרתי מאלבומם הראשון, אשר היה שילוב של black metal כוחני ומלודי, שלגבי אלבום בכורה הרשים בצורה מעוררת התפעלות. "Delictum" הוא אלבומם השלישי של החבורה השוודית הזאת, אשר אינה מנגנת סגנון שאפילו קרוב לסטייל השבדי שאנחנו מכירים. לא הייתי מנחש בחיים שהלהקה הזאת מקורה בשבדיה. העטיפה אמנם פחות קודרת משתי הקודמות, אך החומר המוסיקלי נשאר כשהיה. ההפקה טובה (מפיק אלמוני בשם Markus Voin Bolsman) והחומר עשיר מוסיקלית המשלב black metal גהינומי ושורשי עם השפעות מלודיות דקות ונעימות של metal של שנות ה-80' וה-90' המוקדמות. יש ל-Sibenburgen פוטנציאל רב שבא סוף-סוף לביטוי באלבום זה בצורה הטובה ביותר. הוא מקורי, מעניין ומנוכר במידה זהה. "Delictum" הוא אלבום חורפי עד מאד, אך האזנה בקיץ אינה מורידה את רמת הכיף ממנו. המשיכו כך!!

7 גידי פרסקי

U.F.O.
"COVENANT"
(STEAMHAMMER/SPV)

שוב אלבום איחוד של ההרכב הבריטי הוותיק, שידע תהפוכות, הצלחות והתפרקויות לרוב. הפעם, מדובר בחזרה לשגרה, עם ההרכב שנחשב לטוב ביותר של U.F.O: Schencker, Mogg, Way והמתופף האדיר Ainsley Dunbar, המוכר היטב מעבודותיו עם Journey, Whitesnake, Zappa. אמנם עולם ה-metal עבר מטמורפוזות עצומות מתחילת שנות ה-70', כשהחלה הלהקה את דרכה, אבל U.F.O ממשיכים לדבוק במה שהם יודעים לעשות הכי טוב - רוק כבד בריטי מלודי, עם שירה מחוספסת, סולואים מתפתלים פרי אצבעותיו של M.Schencker ונגינה וירטואוזית מגובשת. חובבי הלהקה ימצאו כאן את כל מה שאהבו באלבומים קודמים, וטוב יעשה מי שינסה להשיג את ה-Limited Edition של האלבום, בגלל דיסק הבונוס בהופעה חיה, אשר עולה באיכותו על אלבום האולפן מבחינת אנרגיות, התלהבות ואווירה כללית. מי יודע, עכשיו כשעב"מים וחוצנים למיניהם הפכו לטרנד שכיח, אולי גם לרוקרים הוותיקים תהיה עדנה מחודשת, כמו בימים הגדולים, אי שם בשנות ה-70'.

7½ חן רותם

A TRIBUTE TO BLACK SABBATH
NATIVITY IN BLACK 2
(VIRGIN)

מממ... נראה שלאחרונה יוצאים יותר אלבומי טריבוט מאלבומים מקוריים - אז האם באמת היינו צריכים עוד אחד ? או קיי, טוב, שימו לרגע בצד את כל אלבומי הטריביוט ופנו מקום באוזן לאלבום הזה, המצדיע לגדולה מכולם, למייסדת ולרבת השפעה - Black Sabbath. מדובר למעשה בחלק שני של אלבום, שחלקו הראשון יצא לפני כשש שנים אך בניגוד לרוב אלבומי הטריביוט שיוצאים כיום, מדובר הפעם בלהקות מהשורה הראשונה של המטאל, שהושפעו לא מעט מהלהקה האגדתית. מעריצי Machine Head ו-Pantera יזכו בשירי בונוס בביצועים לא רעים בכלל. Machine Head מבצעים את "Hole In The Sky" ו-Pantera את "Electric Funeral". גם הביצוע של Megadeth (הלהקה היחידה שהופיעה גם בחלק הראשון של האלבום) - מעולה, אך ללא-ספק, הדובדבן שבקצפת הוא האיש והאגדה, השטן בכבודו ובעצמו והאיש שעושה מחווה לעצמו באלבום - Ozzy Osbourne!! הוא מבצע יחד עם Primus את "N.I.B." - ביצוע שלא נופל מהמקור, שהוקלט לפני (תחזיקו חזק) שלושים שנה! אפילו Slayer, שקצת נעלמו בשנים האחרונות, לא ויתרו על לקיחת חלק באלבום וביצעו את "Hand Of Doom" - ללא ספק אחד הקטעים הטובים שנתנה הלהקה בשנים האחרונות, אחרי כמה אלבומים מאכזבים למדי. אז, בעיסקה שנשמעה כדאית עד עכשיו יש, כמו בכל גבינה, כמה חורים - ביצועים תמוהים למדי ל-"Behind The Wall Of Sleep", "Sabra Cadabra" ובמיוחד ל-"Iron Man". מה זה הרגאיי הזה פתאום, מאיפה הוא נחת עלינו פתאום ומה שתה Ozzy כשחתם על הסכמתו להכניס את הקטעים האלה לאלבום ?

7 בועז בר לוי

MAYHEM/MORBID
"A TRIBUTE TO THE EMPERORS"
(WARHAMMER REC.)

אוהבי ה-black metal underground - התאחדו! מדובר באחד מהאלבומים המפוצלים החשובים והקלאסיים ביותר בכל הזמנים!

Mayhem עם Dead על המיקרופון (לפני שהתאבד), בביצועים מרגשים ושטניים ל-"The Freezing Moon", "Funeral Fog" ועוד... ו-Morbid, שהיתה להקתו הקודמת של Dead בהקלטה נדירה מ-89'! היום, דרך אגב, מנגנים חברי Morbid ב-Entombed!! העולם, כך מסתבר, קטן מאד... "Winds Of Funeral" של Morbid מדגים למה Dead נחשב לסולן שולט בתחומו. חומר underground מעולה מן התהום ומן המחתרת של נורבגיה בתחילת שנות ה-90'. Mayhem עם Euronymous על הגיטרה, Dead בצווחות מוות מקפיאות דם, מוסיקה לחדר-מתים שחורה משחור ומקפיאה כל-לב פועם, אחוות ה-underground של הימים ההם מודגמת בצורה הטובה ביותר על עטיפת האלבום, בה לובש Dead חולצה של Salem שלנו!!! חולצה של Salem מ-86', תקופה שגם Mayhem ו-Salem נלחמו על כל טיפת-דם במחתרת ה-metal הקיצוני, והנה ארבע-עשרה שנה לאחר מכן, אתם רואים על גב קומפקט דיסק את Dead, הסולן הטוב ביותר שהיה ל-Mayhem מאז ומעולם, עם חולצה של Salem, שיצאה אז במאה עותקים! מי שזה לא מרגש אותו, כנראה לא קורא את הביקורת הנכונה, פריט אספנים יקר-ערך זה ובעל עוצמה שלא תתואר, מסמך נדיר מאד של גאוות יחידה של הקיצוני שבקיצוני. שימו ידכם על הפריט הזה, היכנסו לעולם המטורף של Mayhem Morbid, אלבום מפוצל, קלאסי ועמיד ברוח הזמן. רק שלא תכבה הלהבה השטנית הזו לעולם. חובה!!

7½ גידי פרסקי

REBAELLIUN
"BRINGER OF WAR"
(HAMMERHEART REC.)

מה זה??? What the F**K is this??? - לא יאמן!!! פשוט לא יאמן! איזה תיפוף! רגע, שניה, חכו! רגע...!!! Rebaellium הברזילאים מפציצים ב-MCD חדש שבא אחרי אלבומם "The Promised Land". את האלבום לא הייתי מגדיר כ-ground breaker למרות היותו לא רע, אך במשך השנה האחרונה הופיע ההרכב הזה בכל אירופה לצד Morbid Angel, Cannibal Corpse ועוד, ומה שההופעות האלה עשו להם!! ההרכב הזה התאמן כנראה עשרים וחמש שעות ביום בחדר החזרות, אחרת פשוט אי-אפשר להסביר את השיפור העצום שהם עברו. הסאונד ברוטלי ודופק בראש, הפקה מעולה וניכר כי בחברת Hammerheart בונים על ההרכב הזה גדולות. יש כאן גרסת כיסוי ל-"Day Of Suffering" של Morbid Angel, גרסה שהיתה גורמת גם ל-Pete Sandoval להזיע ולהביט במראה הצדדית. רבותיי, המתופף של Rebaelliun לא פחות מהיר ולא פחות מוכשר! הבנאדם פשוט רץ בישיבה... חשבתם ש-Vader ו-Sinister מהירים? ש-Nile רצחניים? תשכחו מזה... "Bringer Of War" לא רואה אף אחד מהם ממטר... הוא כל-כך מהיר, כבד, ברוטלי ומטורף שנותר באמת רק לפרגן ללהקה שעשתה צעד עצום וגדול מאד מאלבום הבכורה ועד ל-MCD הזה, האלבום השני שלהם חייב להיות קלאסיקה, פשוט חייב.

7 גידי פרסקי

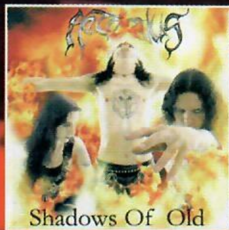

FOREST OF IMPALED
"DEMON VOID"
(RED STREAM REC.)

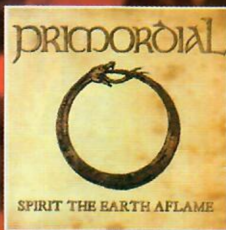
קרוב לוודאי שמרביתכם לא שמע מעולם על Forest Of Impaled, אשר נבחרו בקיץ שעבר להרכב ה-death metal המבטיח ביותר בארה"ב. אלבום הבכורה "Demon Void", אשר יצא בחברה Red Stream Rec., חברת underground מקליפורניה, מוכיח ומצדיק את הבחירה הזו. ל-Forest Of Impaled יש סגנון שלא מזכיר אף להקת death אחרת ובימינו זה יתרון אדיר. הסאונד עשוי מקשה אחת מגובשת, הלהקה אף היא נשמעת מגובשת מאד. זה לא death קליט שיגרום לכם לדפוק ראשים בשמיעה ראשונה, אלא death ברוטלי, טכני ומשובח שייקח מספר האזנות כדי לאהוב אותו, אבל כשכבר נכנסת פנימה, יהיה קשה מאד לצאת. Forest Of Impaled מרשימים מאד באלבום הבכורה ומציגים חומר בוגר ומעניין. הקלידים, המופיעים לפעמים (ואני מדגיש - לפעמים!!), מפתיעים בהמצאותם בתוך חומר ברוטלי שכזה ולכן זה מוסיף. קשה מאד להשוות את Forest Of Impaled ללהקות אחרות שאני מכיר, אם אתם מתעקשים, יש פה קצת Morbid Angel, קצת Dissection וקצת Deicide והרבה הרבה Forest Of Impaled. זה תקליט שיישאר בסטריאו שלי זמן רב ולו מן העובדה שיש כאן משהו אחר שעוד לא שמעתי ב-death metal ולחדש היום משהו במוסיקה - זה הישג.

7 גידי פרסקי

sign of the hammer!

AETERNUS
"Shadows Of Old"

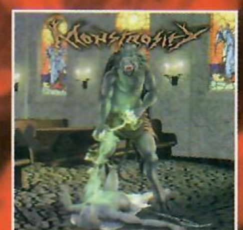
PRIMORDIAL
"Spirit The Earth..."

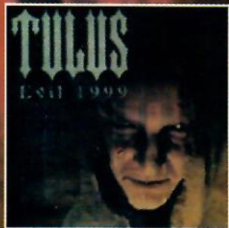

NECROMICON
"Peccata Mvndi"

NILE
"In The Beggining"

CRUACHAN
"The Middle Kingdom"

MONSTROSITY
"In Dark Purity"

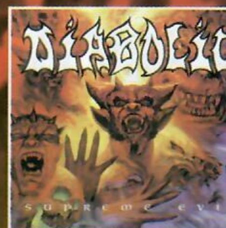

TULUS
"Evil 1999"

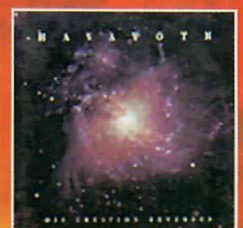
THYRFING
"Valdr Galga"

Dead Silent Slumber
"Entombed In The..."

DIABOLIC
"Supreme Evil"

Thyrfing
"Urkaft"

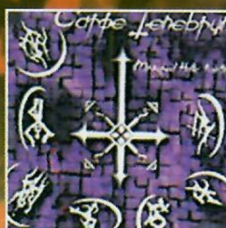

HAVAYOTH
"His Creation Reversed"

THYRFING
"Thyrfing"

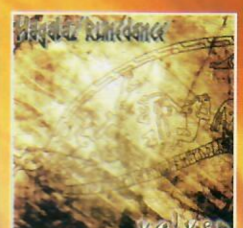

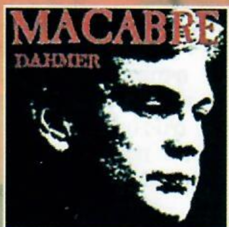
KAMPFAR
"Fra... Underverdenen"

CARPE TENEBRUM
"Mirrored Hate..."

REBAELLIUN
"Bringer Of War"

DIMMU BORGIR/
OLD MAN'S CHILD

HAGALAZ RUNEDANCE
"Volven"

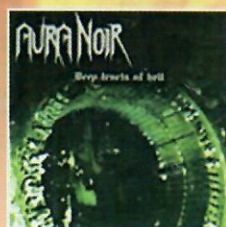

MACABRE
"Dahmer"

NOCTURNAL BREED
"Triumph Of..."

BIFROST
"Mythhistory"

AURA NOIR
"Deep Tracks Of Hell"

PERKELE
Erotic Circus

NOCTURNAL BREED
"No Retreat..."

בקרוב אלבומים חדשים ל:

MACABRE, THYRFING, GORGUTS, BROKEN HOPE, AETERNUS, AURA NOIR

RAVEN MUSIC
ת.ד. 212 רעננה 43101
09-7412389

מחיר דיסק
60 ש"ח בלבד

ניתן להזמין בכרטיסי אשראי
לקבלת הקטלוג החדש
צרו קשר

קנה דיסק ממודעה זו וקבל את
NOCTURNAL BREED או BIFROST

ב-35 ש"ח!

Distibuted in Israel by RAVEN MUSIC P.o.Box 212 Raanana 43101 Israel, Telephone: (972) 9 741 2389 Fax: (972) 9 741 7881
HAMMERHEART P.o.Box 277, 6300 AG Valkenburg Holland Fax (31) 46 437 3800 http://www.hammerheart.com

URIAH HEEP

ב-15 בספטמבר תתקיים חגיגה לאוזניים ולעיניים באולם הסינרמה בתל אביב - אחת הלהקות הותיקות Uriah Heep תופיע בפעם השניה בארץ (לאחר הפסקה של 16 שנים).

KISS ועסקים

המתופף של Kiss לשעבר, Eric Singer, המנגן כיום עם Alice Cooper, אמר שהסיבה העקרית לכך שאלבום של Kiss בהופעה חיה "Alive IV" עדיין לא יצא, היא כסף. לפי דבריו, האדונים Simmons ו-Stanley ביקשו יותר מדי כסף מחברת התקליטים שלהם וזו סירבה לשלם את הסכומים הנקובים על ידי הלהקה.

HELLOWEEN

התעכבו קצת עם האלבום החדש, אבל אין מה לדאוג- יש כבר חמישה-עשר שירים שמתוכם שנים-עשר ייכנסו לאלבום. הסינגל הראשון, שנקרא "If I Could Fly", אמור לצאת בקרוב. כנראה שיחד עם האלבום החדש של Helloween ייצא גם ה-Tribute To Helloween, בו יופיעו להקות כמו: Rhapsody, Sonata Arctica, Vision Divine ו-Brainstorm.

שני זמרים ב-Deep Purple?

Ronie James Dio מצטרף לסיבוב הופעות בדרום אמריקה ואירופה ל-Deep Purple. במהלך ההופעות המשותפות יבוצעו הקטעים מאלבומו האחרון "Magica" לצד קטעים מ-"Butterfly Ball" שנעשה בשיתוף עם Roger Glover בשנת 1974.

SANCTUS המשך מעמ' 21

מהרנו איתם, תוכל לראות באתר שלנו או בתמונות עתידיות, תמונות טובות יותר שגם ישקפו את התדמית שאנחנו מנסים ליצור לעצמנו... אנחנו לא נהיה מאופרים עם ניטים וכדומה, כמו להקות מנורווגיה למשל, מפני שזה לא אנחנו וזה לא משקף את הרעיונות שאנחנו מנסים להעביר באלבום שלנו, אם היינו עושים את זה פשוט היינו נראים מגוחך בגלל הרעיון לחקות להקות אחרות עם תרבות וצורת נגינה אחרת לגמרי.

אז אתה חושב שכל האיפור וניטים זו הצגה אחת גדולה?
תראה, פעם זה התאים בדיוק ללהקות שהיו (ועדיין) משתמשות בזה, אבל אנחנו לא קשורים לסצנה הזו, אולי יש לנו דמיון כלשהו מבחינה מוסיקאלית, אבל אני חושב שזה היה מגוחך לחקות את הלהקות הללו. אם אנחנו רוצים לפרוץ דרך אנחנו צריכים למצוא את התדמית שלנו.
כלומר לחתוך את השיער... לא...(צוחק ,א.ק) זה לה שהיה לנו שיער ארוך.

בקיצור לסכם את הנושא, זה לא משנה איך אתה נראה, אלא המוסיקה שאתה מוציא.
לא, אני לא חושב שרק המוסיקה קובעת אלא גם המראה של הלהקה...כן, כי אם תיקח אנשים כמו מרילין מנסון, King Diamond, Alice Copper, Ozzy ויש עוד הרבה דוגמאות, חלק גדול מההצלחה שלהם היה בגלל המראה שלהם וההצגה שסבבה את המוסיקה!
לחלוטין, כמו שאמרתי למראה יש חלק גדול בהרבה אספקטים של החיים ובפרט במוסיקה הזו, אני חושב שאנחנו נפתח את המראה הכללי של הלהקה, זה היה הנסיון הראשון שלנו והמוסיקה היתה בעדיפות העליונה היינו צריכים לצלם תמונות וזה מה שעשינו...
לא היה לנו תקציב גדול כדי להשתמש בתפאורה או דברים כאלה, בקיצור המראה חשוב לי אבל המוסיקה חשובה לי הרבה יותר.

אוקיי ג'ייסון, אני חושב שכאן נסיים. תודה רבה על הזמן שהקדשת לי ובוקר טוב!
תודה רבה...נדבר יותר מאוחר. ביי.

איתי קרש

SINERGY המשך מעמ' 29

אנחנו מתכננים לצאת לסיבוב הופעות עם Nightwish.

את אוהבת את Nightwish?
אני מאד אוהבת את הבלדות שלהם, הן מתאימות בצורה מושלמת לקול של זמרת ואני אוהבת כמה מהריפים שלהם, אבל אני לא יכולה להקשיב לכל האלבום שלהם. את השירים שאני אוהבת, אני באמת אוהבת. אני ממש מחכה לסיבוב הזה, מכיוון שמעולם לא שמעתי על סיבוב הופעות של שתי להקות metal עם נשים כסולניות.

יש אלבומים חדשים שהיית ממליצה עליהם כרגע?
אני אוהבת את החדש של In Flames מאד, אלבום נפלא וגם להקה שנקראת Edguy.

הם מגיעים בקרוב לישראל.
אני יודעת, פגשתי את הזמר לאחרונה והוא סיפר לי שהם מגיעים לישראל, כל כך קנאתי מכיוון שזה אחד המקומות שהייתי מאד רוצה להגיע אליהם. המתופף של הלהקה הראשונה שהייתי בה היה יהודי והיו המון נסיעות לתל-אביב והוא היה חוזר ומספר לי את כל הסיפורים ומראה לי תמונות, כל-כך הוקסמתי ומאד מאד רציתי להגיע לשם. אני לא מאמינה לכל הדברים שמראים בחדשות, הם רוצים להראות משהו מרגש. זה אותו הדבר באמריקה משם אני באה.

האם את במקור מאמריקה, או שרק גדלת שם?
אבא שלי מדרום קוריאה ואמי נולדה בשיקגו. הורי הוריה באו מגרמניה, אז לאמא שלי יש שער בלונדיני ועיניים ירוקות ולאבא שלי יש שער שחור ועיניים שחורות. אני חצי קוריאנית, חצי גרמניה בדם, אבל הלאום שלי הוא אמריקאית בלב. נולדתי בלוס אנג'לס ומיד לאחר מכן אמא שלי עברה חזרה לשיקגו, אז שם גדלתי. הייתי בסקנדינביה בחמש השנים האחרונות וכמה שאני מתגעגעת, אני לא יכולה לחזור לשם, החיים שלי הם פה כרגע. יש לי להקה נהדרת ואם אחזור לארה"ב אצטרך לוותר על הכל. אבל אני עדיין יכולה לחזור לבקר.

מה המשמעות של השם Sinergy?
עבורי שם הלהקה היה הדבר האחרון החשוב, רציתי להקה טובה עם מוסיקה טובה ובזה התרכזתי. כמובן שאתה צריך שם ולא יכולתי לחשוב על שום דבר, רציתי מילה אחת ולא רציתי שזו תהיה להקה שבפעם הראשונה שאתה שומע את השם אתה צוחק! יש הרבה להקות כאלה- Children Of Bodom, Cradle Of Filth. פשוט רציתי מילה שכולם יוכלו לבטא, שתשמע קצת metal.הקשבתי לשיר של להקה שנקראת Sundown ובאחד מהשירים המילה Sinergy נאמרה כמה פעמים וחשבתי שזו מילה מגניבה. במקור רצינו לאיית את זה כ-Sinergi, אבל יש להקה ביפן עם השם הזה, אז שינינו את זה ל-y. אין לכך שום קשר עם אני מלא אנרגיה או לאני מלא חטאים...

כאמריקאית, מה את חושבת על אירופה, לא מבחינה מוסיקלית, אלא מבחינת התרבות וכדומה?
כשהגעתי לכאן לראשונה זה היה שוק תרבותי ובהתחלה כלום לא הטריד אותי, אהבתי הכל, זה היה כל-כך שונה ואפילו אם זה היה שונה בצורה רעה לא היה אכפת לי. אני מכורה לטיולים, לכן הייתי פשוט מוקסמת ובשלוש השנים הראשונות הכי נהנתי. בשנתיים האחרונות התרגלתי לזה, זה כבר לא מרגש אותי, בייחוד סקנדינביה לא מרגשת כבר. אם אתה גר איפשהו מספיק זמן זה הופך להיות שיגרה, זה לא מרגש יותר, אז עכשיו זה רק יערות, אגמים והרים, אבל אם אתה מסתכל על הר חמש שנים זה לא מרגש יותר! המדינות האירופאיות שאני עדיין אוהבת לנסוע אליהן הן ספרד ואיטליה, המדינות האירופאיות היותר דרומיות, החמות יותר אלה עם השמש והחופים. כשזה מגיע לערים, אני מאד אוהבת את לונדון. הם מדברים בשפתי ויש הרבה חנויות נהדרות בלונדון. הייתי פעמיים בטיולי קניות בלונדון. בסקנדינביה חוויתי גזענות בפעם הראשונה, מכיוון שבאמריקה יש כל כך הרבה גזעים ותרבויות אין בעיה, אבל פה זה נדיר לראות מישהו שהוא לא בלונדיני עם עיניים כחולות, בייחוד בערים הקטנות, אז הציקו לי קצת על איך שאני נראית, אבל בערים הגדולות לא היתה לי שום בעיה.

יפה, תודה רבה ובהצלחה עם האלבום החדש.
תודה רבה-רבה לך ולהתראות!!!

Amit Lwow

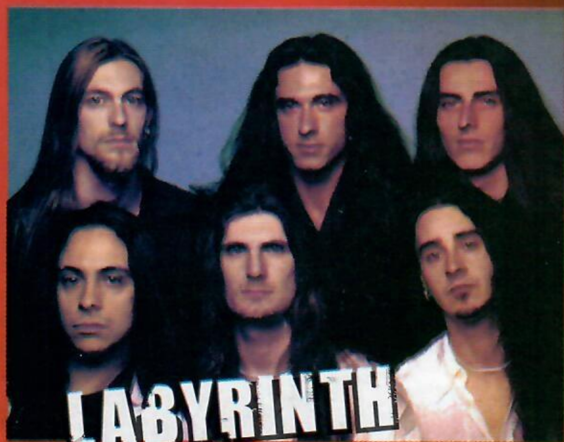
METAL HAMMER

METAL FORCE

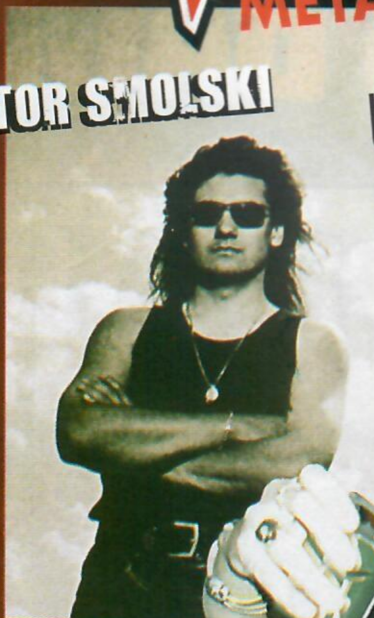
ISRAELI TRUE

VICTOR SMOLSKI

URIAH HEEP

LABYRINTH

ROTTING CHRIST

WHITE SKULL

PLUS:

MH Israel Reports From WACKEN OPEN AiR 2000!!!

RGIN STEELE

!דיסק חינם כל חודש

